

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra psychologie

Bakalářská práce

Krise České televize na přelomu let 2013 a 2014

Michal Saidl

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Michal Saidl

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Krise České televize na přelomu let 2013 a 2014

Název anglicky

Czech Television Crisis at the Turn of Years 2013 and 2014

Cíle práce

Cílem bakalářské práce „Krise České televize na přelomu let 2013 a 2014“ je přiblížit události období krize České televize, jež kulminovaly na přelomu let 2013 a 2014, a prostřednictvím kvantitativní a kvalitativní obsahové analýzy vyhodnotit mediální obraz krize České televize ve vybraných českých tištěných denících – Mladá fronta DNES a Hospodářské noviny. Za počátek období krize se v této práci považuje stažení Daniely Drtinové ze zpravodajského pořadu ČT24 „Události, komentáře“ v srpnu 2013. Konec období krize je v této práci rámován odchodem Martina Veselovského a Daniely Drtinové z České televize v březnu 2014.

Metodika

K vypracování praktické části bude zvolena metoda kvantitativní a kvalitativní obsahové analýzy s cílem posoudit mediální obraz krize České televize ve vybraných českých médiích.

Doporučený rozsah práce

cca 40 stran

Klíčová slova

Česká televize, krize, kvalitativní výzkum, kvantitativní výzkum, mediální obraz, média, veřejná služba, veřejnoprávní média, zpravodajství

Doporučené zdroje informací

- Hagen, Lutz, a další. 2011. Analýza obsahu mediálních sdělení. 3. nezměněné vydání. Praha : Karolinum, 2011. str. 150. 978-80-246-1980-4.
- Jiráček, Jan a Köpplová, Barbara. 2007. Média a společnost. 2. vydání. Praha : Portál, 2007. str. 208. 978-80-7367-287-4.
- Jiráček, Jan a Köpplová, Barbora. 2009. Masová média. 1. vydání. Praha : Portál, 2009. str. 416. 978-80-7367-466-3.
- McCombs, Maxwell. 2009. Agenda Setting. 1. vydání. Praha : Portál, 2009. str. 256. 978-80-7367-591-2.
- McQuail, Denis. 1999. Úvod do teorie masové komunikace. 1. vydání. Praha : Portál, 2009. str. 448. 80-7178-200-9.
- Trampota, Tomáš a Vojtěchovská, Martina. 2010. Metody výzkumu médií. 1. vydání. Praha : Portál, 2010. str. 296. 978-80-7367-683-4.
- Trampota, Tomáš. 2006. Zpravodajství. 1. vydání. Praha : Portál, 2006. str. 192. 80-7367-096-8.

Předběžný termín obhajoby

2015/16 LS – PEF

Vedoucí práce

Mgr. Lucie Macků

Garantující pracoviště

Katedra psychologie

Elektronicky schváleno dne 26. 2. 2016

PhDr. Pavla Rymešová, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 26. 2. 2016

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 02. 03. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Krise České televize na přelomu let 2013 a 2014“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 14. 3. 2016

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval své vedoucí bakalářské práce Mgr. Lucii Macků za její čas, odbornou pomoc, užitečné rady, připomínky a za její vstřícnost a trpělivost, kterou mi poskytla při psaní této práce.

Krise České televize na přelomu let 2013 a 2014

Souhrn

Bakalářská práce „Krise České televize na přelomu let 2013 a 2014“ si klade za cíl zjistit mediální obraz událostí v České televizi v letech 2013 a 2014. Práce se v teoretické části věnuje úvodu do teorie a konceptů medií. Dále práce seznamuje s pojmem veřejnoprávní média, přibližuje Radu pro rozhlasové a televizní vysílání a její poslání, a rozsáhlá kapitola je věnována České televizi.

V praktické části byla využita kvantitativní a kvalitativní obsahová analýza. Kombinací těchto metod bylo zjišťováno jak analyzovaná periodika události v České televizi vnímala a jak o nich informovala v období od 1. 3. 2013 do 1. 8. 2014. Kvantitativní analýza se zaměřuje na numerický popis mediálního obrazu, respektive zjišťuje počet článků a jejich rozdělení do dalších kategorií, zatímco kvalitativní analýza posuzuje, zda měly články pozitivní, neutrální či neurčité, nebo negativní vyznění pro Českou televizi v souvislosti s událostmi v letech 2013 a 2014.

Klíčová slova

Česká televize, krize, kvalitativní výzkum, kvantitativní výzkum, mediální obraz, média, veřejná služba, veřejnoprávní média, zpravodajství

Czech Television Crisis at the Turn of Years 2013 and 2014

Summary

The aim of bachelor thesis "Czech Television Crisis at the Turn of Years 2013 and 2014" is to determine the media image of events in Czech Television in 2013 and 2014. The theoretical part is an introduction to the theory and concepts of media. The thesis also introduces the concept of public service media, it describes the Council for Radio and Television Broadcasting and its mission, and a significant chapter is also dedicated to Czech Television.

A combination of quantitative and qualitative content analysis was used in the practical part to examine how the analysed media perceived the events in Czech Television during the period from August 1st, 2013 to March 1st, 2014 and how the media informed about those events. Quantitative analysis focuses on the numerical description of the media image, or rather determines the number of articles and their division into other categories, while qualitative analysis evaluates whether the articles had positive, neutral or indeterminate, or negative tone for Czech television in context of the events in 2013 and 2014.

Keywords

Czech Television, crisis, qualitative research, quantitative research, media image, media, public service, public service media, news coverage

Obsah

1	ÚVOD	10
2	CÍL PRÁCE A METODIKA	11
3	TEORETICKÁ ČÁST	12
3.1	MÉDIA A JEJICH VÝZNAM	12
3.2	MEDIÁLNÍ TEORIE	15
3.2.1	<i>Agenda-setting</i>	15
3.2.2	<i>Zpravodajství a zpravodajské hodnoty</i>	17
3.2.3	<i>Gatekeeping</i>	22
3.3	VEŘEJNOPRÁVNÍ MÉDIA A VEŘEJNÁ SLUŽBA	23
3.3.1	<i>Počátky vysílání veřejné služby</i>	24
4	VEŘEJNOPRÁVNÍ MÉDIA V ČESKÉ REPUBLICE	26
4.1	ČESKÁ TISKOVÁ KANCELÁŘ.....	26
4.2	ČESKÁ TELEVIZE A ČESKÝ ROZHLAS	26
4.3	FINANCOVÁNÍ VEŘEJNOPRÁVNÍCH MÉDIÍ V ČESKÉ REPUBLICE	27
4.3.1	<i>Financování České tiskové kanceláře</i>	27
4.3.2	<i>Financování České televize a Českého rozhlasu</i>	27
5	RADA PRO ROZHLASOVÉ A TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ	28
5.1	POSLÁNÍ A FINANCOVÁNÍ RADY	28
5.2	KONTROLA OBJEKTIVITY A VYVÁŽENOSTI.....	28
6	ČESKÁ TELEVIZE	30
6.1	POČÁTKY TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ A HISTORIE ČESKÉ TELEVIZE	30
6.2	STATUT A POSLÁNÍ ČESKÉ TELEVIZE	32
6.3	KODEX ČESKÉ TELEVIZE.....	32
6.4	FINANCOVÁNÍ A HOSPODAŘENÍ ČESKÉ TELEVIZE.....	33
6.4.1	<i>Financování České televize</i>	33
6.4.2	<i>Regulace reklamy v České televizi</i>	35
6.4.3	<i>Hospodaření České televize</i>	35
6.5	ORGÁNY ČESKÉ TELEVIZE	38
6.5.1	<i>Generální ředitel České televize</i>	38
6.5.2	<i>Rada České televize</i>	39
6.5.3	<i>Etický panel České televize</i>	39
6.6	SLEDOVANOST ČESKÉ TELEVIZE.....	40

6.7	TELEVIZNÍ KRIZE NA PŘELOMU LET 2000 A 2001	41
6.8	UDÁLOSTI V ČESKÉ TELEVIZI NA PŘELOMU LET 2013 A 2014	45
7	PRAKTICKÁ ČÁST	49
7.1	ANALYZOVANÁ PERIODIKA	49
7.1.1	<i>Mladá fronta Dnes</i>	49
7.1.2	<i>Hospodářské noviny</i>	50
7.1.3	<i>Právo</i>	52
7.2	KVANTITATIVNÍ ANALÝZA	54
7.2.1	<i>Metodika</i>	55
7.2.2	<i>Formulace výzkumných otázek</i>	55
7.2.3	<i>Vymezení výběrového souboru</i>	55
7.2.4	<i>Vymezení kódovací jednotky</i>	58
7.2.5	<i>Proměnné a jejich hodnoty</i>	59
7.2.6	<i>Pilotní výzkum</i>	62
7.2.7	<i>Výstupy</i>	63
7.2.8	<i>Shrnutí</i>	69
7.3	KVALITATIVNÍ ANALÝZA	71
7.3.1	<i>Metodika</i>	71
7.3.2	<i>Výzkumné otázky</i>	72
7.3.3	<i>Vymezení okruhů rámování a jejich aplikace</i>	73
7.3.4	<i>Analyzovaná data</i>	73
7.3.5	<i>Vyznění zkoumaných článků vůči České televizi</i>	74
7.3.6	<i>Nejčastěji zmiňovaná témata</i>	76
7.3.7	<i>Nejčastěji zmiňované osoby</i>	77
7.3.8	<i>Zhodnocení výsledků</i>	78
8	ZÁVĚR	80
9	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	82
9.1	POUŽITÁ LITERATURA	82
9.2	INTERNETOVÉ ZDROJE	84
10	SEZNAMY	91
10.1	SEZNAM GRAFŮ	91
10.2	SEZNAM TABULEK	91
11	PŘÍLOHY	93
	PŘÍLOHA Č. 1: ZÁZNAMOVÁ TABULKA ČLÁNKŮ	93
	PŘÍLOHA Č. 2: CHARAKTERISTIKA A ZARÁMOVÁNÍ ČLÁNKŮ	95

1 Úvod

Předmětem analýzy v této bakalářské práci je mediální obraz krize České televize na přelomu let 2013 a 2014 ve vybraných tištěných médiích. Veřejnoprávní instituce, která je často označovaná za jeden z důležitých pilířů moderní demokracie, prošla největším otřesem již v letech 2000 a 2001 v období tzv. „televizní krize“. Události v letech 2013 a 2014 rozhodně nebyly tak napjaté, avšak ze sporu o nezávislost a důvěryhodnost České televize vyvstalo spousta důležitých otázek, jež vedly k diskuzi především o změně mediálních zákonů a o systému volby mediálních rad, které dodnes nejsou osvobozeny od vlivu politiků.

Tato práce je rozdělena do několika hlavních tematických bloků. Prvním z nich je teoretická část, která se zabývá médii a mediálními koncepty. Následuje kapitola, kde jsou vysvětlena veřejnoprávní média a důležitost vysílání veřejné služby. Oba pojmy jsou nepochybně spjaty s posláním České televize. Další tematická část práce seznamuje s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, která mediální vysílání v České republice zastřešuje a rozhoduje v případě pochybení.

Samostatná kapitola je věnována také České televizi. Je v ní vylíčena její historie, poslání, financování, hospodaření, je v ní seznámeno s orgány České televize a také obsahuje shrnutí událostí období televizní krize na přelomu let 2000 a 2001 a shrnutí událostí na přelomu let 2013 a 2014, které jsou zkoumány v této práci.

Poslední, praktickou část práce tvoří výzkum vybraných článků ze zkoumaných médií. Výzkum je rozdělen na kvantitativní a kvalitativní obsahovou analýzu. Součástí analýz je shrnutí a zhodnocení dílčích výsledků. Celkové výsledky výzkumu sumarizuje závěr.

2 Cíl práce a metodika

Cílem bakalářské práce je vyhodnotit mediální obraz událostí v České televizi v letech 2013 a 2014 ve vybraných seriózních tištěných médiích – v Mladé frontě Dnes, Hospodářských novin a deníku Právo. Zkoumané období mediálního obrazu bylo zvoleno od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014. V srpnu 2013 byla moderátorka ČT Daniela Drtinová stažena z pořadu „Události, komentáře“. Tato událost vedla k otevření sporu v České televizi. Koncem zkoumaného období byl zvolen začátek března 2014. Rozsudek nad stížností, která byla předmětem sporu, byl učiněn již v lednu 2014 a během února mediální zájem o věc slábl. Na konci února oznámili odchod moderátoři Martin Veselovský, Daniela Drtinová a další pracovníci ČT.

Práce měla zjistit odpověď na hlavní výzkumnou otázku, jaký byl mediální obraz krize České televize na přelomu let 2013 a 2014. Zároveň měla práce také nalézt odpovědi na vedlejší otázky, jak se analyzovaná média lišila ve složení druhů textů, jakým způsobem byly zkoumané články ve vybraných médiích rámovány, jaká témata se v člancích vyskytovala nejčastěji a které osoby jsou nejvíce zmiňovány.

Ke zjištění odpovědí na tyto otázky byla zvolena kvantitativní a kvalitativní obsahová analýza. Kvantitativní analýza zprostředkovává popis obsahů článků prostřednictvím numerického vyjádření. Byly zvoleny proměnné vztahující se ke zkoumaným článkům a byly zaznamenány hodnoty těchto proměnných. Výsledky kvantitativní analýzy byly zpracované v podobě tabulek a grafů. Kvalitativní analýza zkoumá aspekty, které kvantifikační metody nemohou postihnout. K jejímu provedení byla zvolena upravená metoda okruhů rámování („list of frames“). Byly zvoleny tři okruhy rámování, které měly určit, zda mají zkoumané články pozitivní, neutrální či neurčitý, nebo negativní vyznění pro Českou televizi v kontextu událostí z let 2013 a 2014. Tato metoda na rozdíl od kvantitativní analýzy podléhá subjektivitě badatele, autora práce, který články mezi zvolené okruhy rámování zařadil.

3 Teoretická část

Tato kapitola přibližuje koncepty sdělovacích prostředků, jejich vybrané teorie a poznatky a vysvětluje komplikovanost modelu médií a jeho vzájemných vlivů v moderní společnosti. Teoretická část dále objasňuje, co to jsou veřejnoprávní média, co je to veřejná služba, k čemu slouží Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a jaké je její poslání.

3.1 Média a jejich význam

„Médium“ je původně latinský výraz pro prostředníka, prostředek, nebo to, co něco zprostředkovává, předává. Vyskytuje se v mnoha oblastech¹ včetně teorie sociální komunikace, a právě ty disciplíny, které se věnují sociální, mezilidské komunikaci, vymezují pojem médium jako to, „co zprostředkovává někomu nějaké sdělení, tedy médium komunikační“. Mezilidskou komunikaci lze dále rozlišovat dle nejběžněji používané typologie založené na tom, v jaké rovině organizace (uspořádání) společnosti komunikace probíhá² (Jirák, Köpplová, 2007, str. 16).

S těmi médii, o kterých se hovoří nejčastěji, se setkáváme dnes a denně. Jsou to televize, rozhlas, tisk, a pak také tzv. „nová média“, která jsou založená na digitálním přenosu dat (Jirák, Köpplová, 2007, str. 15).

Dle McQuaila (2002, str. 41) je podstatou „nových elektronických médií“ vizuální zobrazovací jednotka a počítačová síť, se kterou je spojena. V této kombinaci se využívá několik typů technologií³. Mezi hlavní rozdíly oproti „starým médiím“ patří decentralizace (komunikovaný obsah již není pouze v rukou toho, kdo ho dodává), vysoká kapacita (digitální přenos zdolává dřívější obtíže v podobě nákladů, vzdálenosti a objemu), interaktivita (příjemce může komunikovat s ostatními příjemci, vybírat si obsah, který ho zajímá a na obsah může odpovídat, reagovat) a flexibilita (lze určovat formu, různorodost obsahu a jeho užitek).

¹ S výrazem médium se můžeme setkat ve fyzice, chemii, biologii, výpočetní technice i teorii sociální komunikace.

² Tyto roviny jsou: intrapersonální, interpersonální, skupinová, meziskupinová, institucionální/organizační, celospolečenská.

³ Přenosová technologie (kabelem nebo satelitem), miniaturizace, technologie ukládání a vyvolávání dat, technologie zobrazení (kombinace textu a grafiky) a technologie ovládání (počítačem).

I při vymezení výrazu „médiá“ výhradně na oblast sociální komunikace je možné ho aplikovat ve více významech. V této oblasti mohou média nabývat významu jak technologií, které zajišťují produkci, přenos a příjem informací, tak jedinců, lidí, kteří např. pracují v redakcích novin a tento obsah vytvářejí (Jirák, Köpplová, 2007, str. 17).

Abychom vůbec mohli nějakou informací odeslat, potřebujeme nejprve nějakou informaci vytvořit. K tomuto účelu používáme kód, soustavu znaků, jež má i určitý soubor pravidel. V této souhře pak lze vytvořit smysluplnou informaci s předpokladem, že příjemce zprávy kód dokáže přečíst a informaci dešifrovat. Kódem tedy můžeme chápat i jazyky lidí, např. češtinu. Tento typ média je nezbytný a proto se označuje jako primární komunikační médium (Jirák, Köpplová, 2007, str. 17).

Z toho logicky plyne, že existuje i druhá část tohoto základního dělení – sekundární komunikační médium. Samotné sdělení ve formě zmíněného kódu je nedostačující. Zprávu přirozeně chceme nějakým způsobem zaznamenat, někomu ji předat a to co možná největšímu počtu lidí, v nejkratší možné době a do nejvzdálenějších míst. Proto lze s rozvojem lidské společnosti sledovat, jak tyto požadavky postupně rostly a s nimi i vývoj sekundárních médií. V užším pojetí se jedná o prostředky zajišťující záznam a přenos informací. Pod tím si lze představit např. nástěnné malby, obrazy, písmo a později i tisk, nebo mechanické, analogové a digitální prostředky nahrávání, které slouží k zachování sdělení, jež se pak lidstvo v průběhu vývoje snažilo předat vzdáleným příjemcům pomocí různých druhů signalizace (kouřové a zvukové signály, vlajky), poštovních posílů, a nakonec i prostřednictvím vysílacích a přenosových technologií a počítačových sítí (Jirák, Köpplová, 2007, str. 17).

Croteau a Hoynes (in Jirák, Köpplová, 2007, str. 15) upozorňují: *„Kdyby zmizela média, nic by nezůstalo stejné. Náš způsob zábavy by se změnil. Nemohli bychom sledovat sportovní týmy v novinách, dívat se na televizi ani jít si užít do kina. Nemohli bychom na večírcích ani pro uvolnění poslouchat hudební nahrávky. Naše chápání politiky a celého světa, který nás obklopuje, by se změnilo. Bez televize, nahrané hudby, filmů, rozhlasu a internetu bychom měli velký díl času ve vlastních rukou.“*

Prostředky hromadného sdělování informací se označují jako tzv. „masová média“, někdy také krátce „masmédiá“. Vznik těchto komunikačních prostředků umožnil oslovit

početné skupiny příjemců a vytvářet obsah, který je přijatelný a srozumitelný pro všechny. Rozvoj periodického tisku, filmu, rozhlasu a televize, a později také jejich ekvivalentů v prostředí internetu poskytl volnou ruku celospolečenské komunikaci, která má široký dopad na společnost – vliv na rozhodování příjemců ve věcech společných a individuálních, zábavu, životní styl, ale např. i naplňování volného času (Jirák, Köpplová, 2009, str. 24).

Pro masová média jsou v masové komunikaci typické následující rysy. Formální organizace s interní hierarchií, které s periodicitou produkují pravidelně či průběžně nabízené obsahy aktuálního charakteru, prvotně připravované ke krátkodobému užití, které jsou pomocí vyspělých technologií multiplikovány a distribuovány tak, aby byl jejich přístup veřejný a byly doručeny různorodému, anonymnímu a hromadnému publiku, jež komponuje z jedinců, kteří jsou včleněni do sociálních vazeb a aktivně zacházejí s obsahem. Komunikace by měla zpravidla probíhat jednosměrně bez možnosti záměny rolí odesílatele a příjemce, eventuálně s technologicky organizovanou interaktivitou, a nepřímo – s odloženou a institucionalizovanou zpětnou vazbou (Jirák, Köpplová, 2009, str. 45-46).

Kunczik (1995, str. 17) toto vymezení doplňuje – popisuje masovou komunikaci jako proces, ve kterém je *„materiál určený prvotně ke krátkodobému užití (tj. zprávy, zábava) produkován formálními organizacemi užívajícími vyspělé technologie s pomocí rozmanitých mediačních technik, jež jsou k dispozici současně velkému počtu osob (disperzní publikum), příjemců, kteří jsou pro masového komunikátora anonymní, a to veřejně, tj. bez omezení přístupu, jednosměrně, tj. komunikátor a recipient si nemohou vyměnit svá postavení, jejich vzájemný vztah je asymetrický ve prospěch komunikátora a je nepřímý (bez přímé zpětné vazby), a to vše s určitou periodicitou produkce, která je nabízena průběžně“*.

Masová média jsou zdrojem moci, neboť jsou rovněž nedílnou součástí veřejného prostoru, kde se rozebírá řada událostí týkajících se veřejného života, a proto jsou také považovány za potenciální prostředek ovlivňování a prosazování inovací ve společnosti. Masová média jsou významným zdrojem výkladů sociální reality a představ o ní, jsou primárním klíčem ke slávě a k veřejnému vystupování známých osobností, jsou i prostředkem zábavy a způsobem trávení volného času, a v neposlední řadě určují a

vymezují co je normální, co je veřejně akceptovatelnou a přijímanou realitou (McQuail, 2002, str. 21).

Evoluce masových médií je propojena s procesem přechodu z tradičního do moderního uspořádání⁴ společnosti, ve kterém masová komunikace dále upevňovala svou pozici a stala se tak pevnou a nezbytnou součástí dějin a lidstva. Média jsou sama o sobě jednou z kapitol v daleko delším procesu vývoje komunikačních možností člověka (Jiráček, Köpplová, 2009, str. 46.).

Podle McQuaila (in Jiráček, Köpplová, 2009, str. 21) referuje idea masových médií k „*organizovaným prostředkům komunikování, jež je otevřené, děje se na dálku a dostává se v krátkém čase k mnoha lidem*“.

3.2 Mediální teorie

3.2.1 Agenda-setting

Jedním ze zásadních konceptů z oblasti studií mediálních účinků, je koncept agenda-setting jako teorie o distribuci témat ve veřejném prostoru. Tato teorie předpokládá, že média mají přímý nebo nepřímý vliv na představy, přesvědčení, postoje, hodnoty a chování příjemců (Škodová, 2008, str. 11).

Základním důvodem ke zkoumání médií je víra v jejich moc ovlivnit své publikum. Na jednotlivé účinky lze pohlížet z několika základních kritérií. Těmito kritérii jsou například: oblast, ve které se projevují; síla, s níž se projevují; zdroj, z něhož pocházejí; záměrnost, kterou jsou či nejsou podloženy; časové zpoždění, s nímž se projevují. Účinky médií lze také dělit podle úrovně, na níž se projevují. Tedy na individuální, skupinové, organizační, institucionální, sociální a kulturní. Je možné je dělit i podle doby svého působení – na krátkodobé a dlouhodobé (Škodová, 2008, str. 11).

Média ovlivňují, o čem lidé přemýšlejí a také jak o tom přemýšlejí. Podle Jiráčka a Köpplové (2007, str. 181) se tak děje tím, že média do svých obsahů zařazují některá

⁴ Moderní uspořádání je charakterizováno rozvojem tržních vztahů, industrializací, urbanizací a dalšími procesy.

vybraná témata a jiná nikoli, a pak také tím, že různými prostředky naznačují pořadí jejich důležitosti (např. posloupností zpráv) a jejich možnou interpretaci (zejména signály preferovaného čtení).

Termín „nastolování agendy“ (agenda-setting) se poprvé objevil v článku *The Agenda-Setting Function of Mass Media* v roce 1972 (Jiráček, Köpplová, 2007, str. 182). Jeho autoři McCombs a Shaw (in McQuail, 2002, str. 388) se termínem agenda-setting zabývali ve snaze přijít na označení jevu, jež byl již dlouho zkoumán v souvislosti s předvolebními kampaněmi.

McCombs a Shaw (in Kunczik, 1995, str. 198) sbírali data o tom, co se objevovalo během amerických prezidentských voleb v roce 1968 ve zpravodajských médiích a o čem se mluvilo ve veřejnosti. Mezi těmito agendami našli vysoký stupeň korelace. To naznačuje, že masová média mají moc předem určovat, která témata a otázky budou obzvláště důležité.

Samotná představa o vlivu médií na veřejnost v kontextu ustavování agendy je však výrazně starší. Walter Lippmann (in Jiráček, Köpplová, 2007, str. 182) se o ní zmiňuje již ve své knize *Public Opinion* z roku 1922.

McNair (2004, str. 54) uvádí, že události, o kterých není informováno, mají jen nepatrný nebo absolutně žádný společenský význam. Kromě těch, kterých se přímo týkají, nikoho nezajímají, protože o nich nikdo neví. Tento jev dále rozvádí: „*Žurnalistika propůjčuje událostem společenský význam, a proto se stávají skutečností pro celou společnost. [...] Naše znepokojení nad světem nesouvisí ani tak s tím, co se děje, jako s tím, co nám o tom říkají novináři. To je velmi silný účinek se závažnými důsledky na široké společenské procesy.*“

Trampota (2006, str. 114) podotýká, že se postupem času vykrytalizovaly tři hlavní druhy agend, kterými se lze zabývat, jež mají při výzkumech agenda-setting určitou roli a které se navzájem ovlivňují. První z nich je veřejná agenda, jež se zabývá tématy a vnímáním jejich důležitosti v široké veřejnosti. Obvykle je měřena pomocí výzkumu veřejného mínění. Další je pak mediální agenda, která souvisí s tématy a jejich intenzitou

výskytu v mediálních obsazích. A poslední z nich je politická agenda, jež je sledována prostřednictvím politických akcí a rozhodnutí.

V souvislosti s teorií agenda-setting jsou nejčastěji zmiňovány následující vlivy médií: zpětný (reciproční) účinek⁵, lavinový účinek⁶, mainstreaming⁷, knowledge gaps⁸, rezonance⁹, kultivační teorie¹⁰ (Škodová, 2008, str. 12).

3.2.2 Zpravodajství a zpravodajské hodnoty

Zpravodajství má ve společnosti i jinou funkci, než pouze informační. Má schopnost určovat, kdo nebo co je pro veřejnost důležité, co je správné a co naopak porušuje společensky přijímané normy a jaké sankce lze při porušení očekávat (Trampota, 2006, str. 10).

Často se jako žánr definičně vymezuje vůči jiným, mnohdy smyšleným mediálním žánrům. Fiske (in Trampota, 2006, str. 11) tuto myšlenku opodstatňuje: „*Žánrová rozlišení mezi informací a zábavou nebo faktem a fikcí jsou pro mediální producenty zásadní, týkají se jich rozdílné druhy etiky a pro diváky jsou rozlišovacím znakem v otázce způsobu vnímání obsahu.*“ V jiné odborné literatuře se však také opakovaně objevuje názor, že zpravodajství není až tak specifickou formou a jeho spojování s fakticitou ho neodlišuje od jiných žánrů. Fiske dále vysvětluje, že textově se zpravodajství neliší například od televizních seriálů, ale podstatné rozdíly přicházejí až v porozumění a přístupu publika a producentů k oběma žánrům.

V roce 1922 americký novinář a poradce amerického prezidenta Walter Lippmann (in Trampota, 2006, str. 17) pravděpodobně jako první použil výraz „zpravodajské hodnoty“ v práci *Public Opinion (Veřejné mínění)*, ve které se věnoval úvahám o roli zpravodajství. Tímto pojmem označil kritéria, jež jsou prostředkem pro zachování

⁵ Vliv medializace, účinek samotných médií.

⁶ Falešná představa o realitě způsobena dojmy ze zpravodajství. Ovlivňuje postoje a chování jedinců.

⁷ Spojení s hlavním proudem, při kterém se ztratí odlišnosti mezi odlišnými sociálními kategoriemi.

⁸ Hypotéza, podle které produkce masových médií zvětšuje propast ve vědění mezi privilegovanými a zanedbávanými sociálními skupinami.

⁹ V realitě (mimo média) rezonuje potvrzení, že určitý televizní produkt je podepřen touto realitou.

¹⁰ Teorie předpokládá, že média jsou důležitým prostředkem enkulturace – kultivují představy publika. Oslabují smysl příjemců pro realitu, nahrazují vnímání skutečnosti vstřebáním mediálních konstruktů a obrazů.

srovnatelných výstupů v konkurenčním boji a která vycházejí z tradovaných řemeslných postupů a intuitivních představ o očekávání publika.

McNair (2004, str. 79) popisuje, že žurnalistika přináší selektivní svědectví o realitě. Novináři si prostřednictvím školení, tlaků kolegů a redakční kázně osvojují instinktivní smysl pro zprávy. Jedná se o strukturu hodnot, již lze aplikovat na širokou škálu událostí odehrávajících se ve skutečném světě a již prostřednictvím lze události třídit a hierarchicky řadit. Greenslade (in McNair, 2004, str. 79), jeden bývalý šéfredaktor tvrdí, že žádný novinář nepracuje bez pevných pokynů a zpravodajských hodnot respektovaných každým, kdo v daných novinách pracuje.

Na konkrétnější a komplexnější kritéria poukázala až empirická studie Westerstahla a Johanssona (in Trampota, 2006, str. 26). Jejich hodnocení se skládá z pěti klíčových hodnot. Jsou to důležitost, blízkost, dramatičnost, přístup a ideologie. Autoři zjišťovali hodnoty specifickými metodami. Důležitost zahraničních zemí poměřovali jako absolutní hodnoty indexů, jež zahrnovaly velikost populace, HDP a zbraňové výdaje. Blízkost se chápala jako relativní a autoři brali v potaz tři dimenze blízkosti: geografickou, obchodní a kulturní. Přístup - ve smyslu jaký měl novinář technický přístup k potřebným informacím, a ideologii pojímali jako ideologii národního zájmu.

Jak uvádí Kunczik (1995, str. 120-122), pro budoucí zkoumání byla velmi významná studie *The Structure of Foreign News* od Johana Galtunga a Marie Holmboe-Rugeové (in 1995, str. 120-122), a to i přesto, že autoři předložili nepřiliš přesvědčivá zjištění. Snažili se zodpovědět otázku, jak se z události stane zpráva. Jejich analýza dospěla k celkem 12 hodnotám. Těmito hodnotami jsou: *frekvence* (časové rozpětí, které událost potřebuje ke svému rozvoji), *práh pozornosti* (událost musí překročit určitý práh, aby se stala zprávou), *jednoznačnost* (čím je událost jednoznačnější a jasnější, tím spíš příhodná pro do zpravodajství), *význam* (čím více je událost pochopitelná či blízká publiku, tím spíš se stane zprávou), *souznění* (čím více událost splňuje očekávání publika, tím snadněji se stane zprávou), *překvapení* (opak souznění; čím více je událost vzácná, překvapivá, tím pravděpodobněji se stane zprávou), *kontinuita* (jakmile se událost dostala přes zpravodajský práh, je o ní referováno i nadále, i když jiné události mohou mít vyšší hodnotu), *variace* (komplementární události mají větší šanci stát se zprávami, liší-li se od profilu zpráv ostatních; snaha médií o vyvážené zobrazení pluralitního světa), *vztah k*

elitním národům, vztah k elitním osobám (události, ve kterých figurují mocné a významné osobnosti a národy, mají většinou velký dosah), *personalizace* (události, které mohou být podány jako důsledky jednání konkrétních osob; osoby mohou sloužit k identifikaci a usnadnění zpravodajství), *negativita* (čím je událost negativnější, tím větší má šanci stát se zprávou).

Je nutné si uvědomit, že zpravodajské hodnoty představují pouze měřítka, která událost musí splňovat pro to, aby se stala zprávou. Aktuální pojetí zpravodajských hodnot odkazuje zejména na výzkum Galtunga a Rugeové (in Trampota, 2006, str. 26-27) z 2. poloviny šedesátých let 20. století.

Studie Galtunga a Rugeové má však i své kritiky. Trampota (2006, str. 27) upozorňuje, že jejich prvořadým záměrem nebylo vymezit hodnoty, které by měla mít dobrá zpráva, ale předně upozornit na problém, jak zkresleně média podávají informace ze zemí třetího světa. Také poukazuje na fakt, že studie do velké míry reflektuje především zpravodajství v demokratické společnosti a při aplikaci hodnot na zpravodajství v totalitní společnosti se některé hodnoty ukazují jako nefunkční.

„Schulz (1976, in Kunczik, 1995, str. 122) se domnívá, že málo poznatků nashromážděných těmito autory nemá správný vztah k rozsahu a dosahu teorie. Autoři se také omezili pouze na faktory významu, vztahu k elitním osobám a národům a na faktor negativitu.“

Rosengren (1970, in Kunczik, 1995, str. 123) namítá, *„že nestačí jen srovnávat zpravodajství mezi sebou. Zpravodajství by se měla daleko více zkoumat pomocí extramediálních dat, tedy takových, která z médií nepocházejí a slouží jako vnější kritéria.“* Jako příklady uvádí parlamentní volby, uzavírání smluv, změny úrokových sazeb, mezinárodní sportovní události, katastrofy a další události, které by pomohly odhalit rozdíl mezi skutečným děním a mediální realitou.

Normativní měřítka pro hodnocení obsahu zpráv byla určena, ale tyto postupy hodnocení je třeba posuzovat jako metody nezaujatého analytického pracovníka, který se pouze řídí předem danými kritérii a nezabývá se pojmy, jako je veřejný zájem či dobro společnosti. Postupně tato myšlenka přešla v diskurz, který vyvolal další rozsáhlý výzkum

– tentokrát spojený s kvalitou mediální služby vůči společnosti (McQuail, 2002, str. 283-284).

McQuail (2002, str. 284) uvádí několik příkladů, jež s těmito principy mediálního jednání souvisí. Prvním z nich je očekávání svobody a nezávislosti. I přes organizační tlaky by si měl obsah zachovat ducha svobodného projevu. Přestože je obtížné posuzovat kvalitu svobody, je možné identifikovat některé zřetele, které o této kvalitě mohou cosi vypovědět. Může to být například aktivita (nebo neaktivita) samotného média v otázkách věcí politiky, společenského života či komerčního prostředí; vyjadřování vlastního názoru při kontroverzních událostech a tématech; do jaké míry se vedení a zaměstnanci média zaplétají či nikoliv s mocnými, jaké zdroje pro zpracování obsahu redaktoři využívají – zda se spoléhají pouze na tisková prohlášení a jakým způsobem informace referují.

Jak tvrdí Paletz a Entman (in McQuail, 2002, str. 284-285), důležitým aspektem nezávislosti a svobody médií může být také investigativní žurnalistika. Nicméně zaměřují se především na témata, která jsou ať už politicky nebo sociálně odsunována na okraj, může naopak stavu věcí více napomáhat, než jej napadat. K závěru tématu o svobodě se hodí zmínit, že nejsvobodnější média mají tendenci se stávat nekonformní v záležitostech vkusu a o to méně jsou pak lákavé pro široké publikum a autority. Následkem toho však přestávají být masovými médii.

McQuail (2002, str. 285) jako další nejčastěji zmiňovaný termín v tomto směru uvádí rozmanitost obsahu. Toto pojmenování v podstatě představuje široký výběr možností, které lze publiku v médiích přednést, a jež obsahem odpovídají zájmům a preferencím jedinců tvořících toto publikum, příležitosti pro zdroje a hlasy společnosti, které do médií mohou přispívat, a důvěryhodný či dostatečný odraz společenské reality v médiích. O rozmanitosti obsahu tedy můžeme hovořit pouze tehdy, zapojíme-li všechny tyto tři aspekty – preference příjemců, společenskou realitu a případné zdroje ve společnosti. Nedostatek rozmanitosti lze identifikovat pomocí různorodosti zdrojů, událostí, druhů obsahu apod., které byly buď odsunuty do pozadí, nebo zcela chybí.

Třetím příkladem je objektivita zpravodajství, o které proběhlo mnoho diskuzí, zejména v souvislosti s jejím protikladem předpojatostí. Jedná se o další abstraktní disciplínu, u které není jednoduché dojít k jasnému závěru. K objektivitě se také vztahuje

řada aspektů, jež nelze absolutně změřit – neutralnost, fakticita, která zároveň souvisí s relevancí, přesnost, úplnost a nestrannost. I neutrální referování podléhá různým interpretacím. Požadavek fakticity spočívá v tom, že zpráva nás jasně seznamuje s reálným stavem světa, což v žurnalistice znamená odpovědi na základní otázky o aktérovi, činnosti, čase, místě, a důvodu, a dále z těchto faktů vychází. Dále se ptáme na přesnost těchto faktů, a zda máme jejich potřebný, úplný soubor k vytvoření požadovaného popisu. Relevance se vztahuje k užitečnosti a pozoruhodnosti zprávy. A nakonec předpoklad nestrannosti se může jevit docela jasně, ale v praxi tomu tak není. Některé události a zprávy v sobě obsahují konflikt a pro zachování nestrannosti je třeba při prezentaci zpráv aplikovat již zmíněnou neutralitu a vyváženost obsahu a zdrojů, a vyhýbat se hodnotícím soudům a emotivním referencím. Zprávy, které se velmi vzdalují hodnotám objektivitě, se často označují termínem „senzačnost“ (McQuail, 2002, str. 285-287).

Kunczik (1995, str. 111) hovoří o objektivitě jako o nástroji, jež je příznačný pro vědecké postupy a implikuje intersubjektivní ověřitelnost, a díky kterému lze věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře. Zásadní je ověřování pravdivosti, např. zpovídáním svědků, expertů, využitím dalších informačních zdrojů apod. K doplnění tohoto postupu mohou sloužit i další metody: referovat bez emocí, referovat věcně, používat k označení stavu věcí neutrálních výrazů, používat doslovné citáty, udávat i rozporuplné zdroje, zveřejňovat dodatečné důkazy, řadit informace a údaje odpovídajícím způsobem.

Teorie týkající se veřejné služby médií jsou velmi složité, neboť se v mediálních studiích objevují názory, které dosažitelnost hodnot jako jsou objektivita, nestrannost či nezávislost (často však v absolutním pojetí) popírají, nebo jsou k nim přinejmenším silně kritické. Argumenty jsou takové, že obsah selekce zpráv musí vždy obsahovat subjektivní rozhodnutí, protože daný jedinec, který selekci koná, má vždy nějaké osobní názory a představy o světě, má vlastní preference, zájmy a sociálně-ekonomické vazby na další příslušníky a instituce působící v lidské společnosti. Díky tomu se takové rozhodnutí subjektivní selekce může u jedince projevat podvědomě (Trampota, 2006, str. 148).

Podle McNaira (in Jiráková, Köpplová, 2007, str. 127) objektivita dovoluje novinářům v liberálně-demokratických společnostech nárokovat si privilegované místo „autorizovaného pravdomluvce“.

3.2.3 Gatekeeping

Ve zpravodajství a informačních médiích jsou informace před finálním výstupem nejprve podrobena výběru a zpracování. Tento proces provádí novinář, který se označuje jako „gatekeeper“. Samotný výběr a zpracování informací se nazývá „gatekeeping“. Původně byl gatekeeper doslova „strážce stavidla“, tedy člověk, který usměrňoval stav vody. Gatekeeping tedy v přeneseném smyslu znamená regulování průtoku informací. Lze také říci, že gatekeeper je zodpovědný za samotnou selekci a kvalitu zpravodajství (Iłowiecki, Žantovský, 2008, str. 71-72).

Pojem gatekeeping pochází z roku 1947. Kurt Lewin (in McQuail, 2002, str. 241) se ve svém výzkumu zabýval rozhodovacími procesy při rodinných nákupech potravin. Zjistil, že informace musí projít určitými kanály obsahujícími „vchodové oblasti“, kde pod působením různých negativních či pozitivních sil dochází k přijetí rozhodnutí. Tohoto bádání si povšimnul White (in McQuail, 2002, str. 241), který v roce 1950 zkoumal rozhodování místního novináře při výběru zpráv, jež přebíral z agenturního zpravodajství.

Produkce zpráv v demokratických společnostech se opírá o objektivizační výrobní postupy, ale přece jen je i těsně spojena s osobou zpravodaje, redaktora či editora, který v konečné fázi rozhoduje o tom, co se do zpráv dostane a co ne. Z tohoto důvodu se odborný zájem o výrobní procesy zpráv nezabývá jen sledováním kritérií zpravodajských hodnot, nýbrž předmětem zkoumání zpravodajské produkce se stávají také konkrétní rozhodnutí konkrétních osob, které v médiích pracují a zprávy selektují, a co je k takovým rozhodnutím vede (Trampota, 2006, str. 38).

Jak zmiňuje Kunczik (1995, str. 115), každé rozhodnutí o zveřejnění nějakého tématu znamená útlak jiného tématu nebo více jiných témat. Dle Kuhlmannova (in Kunczik, 1995, str. 115) výzkumu procesu filtrování informací je v novinách otištěno pouze 10 % přijatých hospodářských zpráv. Cutlip (in Kunczik, 1995, str. 115) v roce 1954 použil jako příklad agenturu Associated Press, která tehdy přijala týdně v průměru 100 000 až 125 000 slov, avšak z toho bylo do lokálních kanceláří zasláno průměrně pouze 57 000 slov. Z tohoto počtu například místní pobočka ve Wisconsinu vybrala jen 13 352 slov, což bylo 77 článků, ke kterým bylo přidáno 45 zpráv lokálního výzkumu a místní noviny si z celkem 122 zpráv vybraly v průměru 74 zpráv. Na tomto příkladu lze zřetelně spatřovat

opakované „vpouštění“ (a s ním spojený výběr) na několika různých rovinách, jímž se Kunczik (1995, str. 114) také krátce zabývá.

Warner (in Kunczik, 1995, str. 116-117) v roce 1968 provedl přímé pozorování 50 „top-gatekeeperů“ z amerických televizních společností ABC, CBS a NBC, které rozhodují o národním vysílání zpráv. Z výzkumu vydedukoval, že kritéria výběru těchto osob musí být čistě subjektivní, protože nebyli schopni svá výběrová kritéria vyjmenovat. Dle Jonese a Schwarzloseho lze za jednu z hodnot která ovlivňuje rozhodování gatekeepera považovat velikost novin. Podle nich čím větší jsou noviny, tím méně bývá používáno agenturních zpráv. Kunczik (1995, str. 116-117) také dále uvádí, že jedním z nejdůležitějších faktorů v procesu výběru je tlak na to, že noviny musí vyjít, ne samotné hodnocení zpráv.

McQuail (2002, str. 241) se zmiňuje, že poté, co se pozornost obrátila spíše na zkoumání vlivů působících soustavě a systémově, došlo rozlišení na „ideologické“ a „organizační“ vlivy. Ideologickými vlivy jsou myšleny hodnoty a kulturní tlaky, které nejsou pouze osobní a individuální povahy, ale pochází také ze sociální a státního zakotvení zpravodajské činnosti. Organizační vlivy odkazují zejména k důsledkům běžných byrokratických procesů. Walter Lippman (in McQuail, 2002, str. 241) si však už dávno všiml, že zbyrokratizované postupy mají silný vliv na zpravodajství a napsal, že *„bez standardizace, bez stereotypů, bez rutinních úsudků, bez docela bezohledného přehlížení křehkosti by každý redaktor umřel z rozčilení“*.

3.3 Veřejnoprávní média a veřejná služba

Kovaříková (2003, str. 215) uvádí, že termín „veřejnoprávní“ označuje institut, který má plnit veřejné úkoly bez ohledu na zisk. Dle anglické výrazu *public service* lze také hovořit o „veřejné službě“. Tento pojem je používán v předpisech mezinárodní povahy. Prvně jej použil americký novinář David Sarnoff (in Kovaříková, 2003, str. 215) v roce 1922: *„...vysílat znamená bavit, informovat a vzdělávat národ, proto by mělo být*

vysílání jasně považováno za veřejnou službu.“ Od roku 2001 je pojem zakotven i v české mediální legislativě¹¹.

Veřejnoprávní vysílání slouží k plnění společenských, kulturních a sociálních potřeb společnosti. Úkolem a posláním médií veřejné služby je uspokojit individuální zájmy napříč společnostmi. Existence médií veřejné služby a jejich nezastupitelná role v současné společnosti je odůvodněna v řadě materiálů institucí Evropské unie, Rady Evropy a v právu Evropské unie. Silné veřejnoprávní médium slouží jako referenční bod a prostředek sebeidentifikace pro občany celého státu. Média veřejné služby jsou ve vyspělých zemích považována za součást moderní společnosti (Ministerstvo kultury ČR, 2016a).

3.3.1 Počátky vysílání veřejné služby

Za kolébku vysílání veřejné služby je považována Velká Británie, kde poprvé získalo svou institucionalizovanou formu v podobě BBC. Zasloužil se o to první generální ředitel BBC, John Reith.

I v době nastupující komerční televize bylo zřejmé, že televize veřejné služby má ve společnosti své pevné místo. V osmdesátých letech však v Evropě započala diskuze, ve které proti sobě stály dva názory. První z nich považoval tento druh vysílání v době pokročilých informačních technologií za přežitek a domáhal se úplné deregulace, naopak druhý názor v něm viděl nepostradatelnou úlohu v moderní demokratické společnosti (Kovaříková, 2003, str. 223).

McQuail (2002, str. 153) tvrdí, že všeobecně přijímané teoretické vymezení „veřejné služby vysíláním“ nikdy neexistovalo a rozmanitost forem této „služby“ je dnes mnohem větší než kdykoliv předtím. Výbor ustanovený vládou ve Velké Británii definoval představu „myšlenky služby veřejnosti“ prostřednictvím osmi základních principů: geografická univerzálnost poskytování a přijímání; snaha o uspokojení celé škály vkusu a zájmů; poskytnutí služby menšinám; starost o národní identitu a o komunitu; zachování vysílání nezávislého na vládě a partiálních zájmech; nějaká podoba přímého financování

¹¹ Jedná se o zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, respektive o změnu 39/2001 Sb., ve kterém je poslání České televize nově definováno jako poskytování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. V zákoně č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu byl pojem „veřejná služba“ zaveden až změnou 192/2002 Sb.

veřejností (tedy nejen příjmy z reklamy); podporování soutěže mezi programy, a to nejen kvůli divákům; podporování svobody provozovatelů. Obecně se ujal pojetí, že jde o úsilí zvýšit „kvalitu“ služeb (různě definovanou), které zpravidla zahrnují představu o rozmanitosti a dále o národních politických a kulturních zájmech.

Od počátku vysílání veřejné služby se jeho poslání vyvíjelo v různých zemích odlišně. Nicméně až po sedmdesátá léta se tvořily určité principy, které lze považovat za více či méně společné všem evropským konceptům: všestrannost poskytované služby, programová diversita, zajištění programů pro minority a postižené, informování voličů, kulturní a výchovné obohacení (Kovaříková, 2003, str. 222).

V roce 1985 britský úřad Broadcasting Research Unit vypracoval dokument, který podrobně rozebírá pět pilířů, na nichž stojí britské vysílání veřejné služby a které dosud nikdo nezpochybnil natolik, aby od nich bylo upuštěno. Těmito pilíři jsou: srozumitelnost, programová diversita, univerzálnost, redakční nezávislost, odpovědnost vůči veřejnosti (Kovaříková, 2003, str. 225).

4 Veřejnoprávní média v České republice

V České republice existují tři veřejnoprávní média zřízena zákonem. Jsou to Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář (Zákon č. 484/1991 Sb.; Zákon č. 483/1991 Sb.; Zákon č. 517/1992 Sb.).

4.1 Česká tisková kancelář

Česká tisková kancelář má odlišné postavení a poslání, na rozdíl od České televize a Českého rozhlasu. Česká tisková kancelář je národní tisková a informační agentura, která poskytuje objektivní a všestranný informační servis. Česká tisková kancelář je ekonomicky i politicky nezávislá, byť na její činnost dohlíží Rada České tiskové kanceláře volena Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR (Zákon č. 517/1992 Sb.; Česká tisková kancelář, 2016a).

4.2 Česká televize a Český rozhlas

Česká televize a Český rozhlas poskytují službu veřejnosti tvorbou a šířením rozhlasových a televizních programů, multimediálního obsahu a dalších doplňkových služeb (Ministerstvo kultury ČR, 2016b).

Česká televize poskytuje službu veřejnosti za účelem „*naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachování mediální plurality*“ (Česká televize, 2012). „*Česká televize si musí zakládat na otevřenosti, nestrannosti a nezávislosti. Musí však také dostát povinnosti stát vždy na straně lidské důstojnosti, základních lidských práv a svobod a úcty k přírodě a kulturnímu dědictví. Programy České televize ovládá tvořivost, tolerance a kritické myšlení*“ (Česká televize, 2003).

Posláním Českého rozhlasu je „*sloužit veřejnosti, poskytovat kvalitní informace, vzdělávání, kulturu i zábavu a přispívat k ochraně a rozvoji základních hodnot demokratické společnosti*“ (Český rozhlas, 1997-2016).

K činnosti Českého rozhlasu a České televize se kromě zřizovacího zákona vztahují také další právní předpisy, například zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a

televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Na činnost obou institucí dohlíží příslušné kontrolní orgány – rady, které jsou voleny Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR. Hlavní náplní a zodpovědností Rady České televize a Rady Českého rozhlasu jsou ekonomické a personální záležitosti spojené s vysíláním veřejné služby (Musil, 2004, str. 45; Zákon č. 484/1991 Sb.; Zákon č. 483/1991 Sb.; Český rozhlas, 2010; Česká televize, 1996-2016a).

4.3 *Financování veřejnoprávních médií v České republice*

4.3.1 *Financování České tiskové kanceláře*

Česká tisková kancelář je financována z prodeje svého zpravodajství, další podnikatelské činnosti a může dostat účelovou dotaci ze státního rozpočtu České republiky, nelze ji však poskytnout ke krytí ztráty z hospodaření (Zákon č. 517/1992 Sb.; Česká tisková kancelář, 2016a).

4.3.2 *Financování České televize a Českého rozhlasu*

Česká televize a Český rozhlas jsou financovány především z koncesionářských poplatků dle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích a dále využívají příjmy z vlastní podnikatelské činnosti¹². Měsíční výše rozhlasového poplatku činí 45 Kč a měsíční výše televizního poplatku činí 135 Kč. Náklady spojené s vysíláním Českého rozhlasu jsou hrazené ze státního rozpočtu České republiky (Zákon č. 484/1991 Sb.; Zákon č. 483/1991 Sb.; Zákon č. 348/2005 Sb.; Zákon č. 348/2005 Sb.).

¹² Zejména se jedná o prodej reklamního času, výnosy z autorských práv, pronájem techniky a další činnosti (Ministerstvo kultury ČR, 2016b).

5 Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

Rada je ústřední orgán státní správy, který vykonává státní správu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání (Zákon č. 231/2001 Sb.).

5.1 Poslání a financování Rady

S účinností od 4. července 2001 byla v České republice zřízena Rada pro rozhlasové a televizní vysílání jako ústřední správní úřad, který vykonává státní správu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, převzatého vysílání a v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Dohlíží na zachovávání a rozvoj plurality programové nabídky, dbá na jeho obsahovou nezávislost a plní další úkoly stanovené zákonem a zvláštními právními předpisy. Radu tvoří 13 členů, které na šestileté funkční období jmenuje a odvolává předseda vlády na návrh Poslanecké sněmovny (Zákon č. 231/2001 Sb.).

Rada hospodář s vlastním rozpočtem a její činnost je hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu České republiky. Návrh vlastního rozpočtu spolu s návrhem závěrečného účtu předkládá ke schválení Ministerstvu financí a příslušnému orgánu Poslanecké sněmovny (Zákon č. 231/2001 Sb.).

5.2 Kontrola objektivit a vyváženosti

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání monitoruje odvysílané pořady a hodnotí dodržování povinností provozovatele vysílání a „provozovatele vysílání ze zákona“. Provozovatelem vysílání ze zákona se míní Česká televize a Český rozhlas (Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, 2016; Zákon č. 231/2001 Sb.).

Provozovatel vysílání, ať už vlastního či převzatého, má povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech. Názory nebo hodnotící komentáře musí být odděleny od informací zpravodajského charakteru. Provozovatel musí zajistit, aby v celku vysílaného programu nebyla jednostranně zvýhodňována žádná politická strana

nebo hnutí, případně jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, s přihlédnutím k jejich postavení ve společenském a politickém životě (Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, 2016; Zákon č. 231/2001 Sb.).

Provozovatel vysílání ze zákona je povinen sestavovat vyváženou programovou skladbu pro všechny obyvatele se zřetelem na jejich pohlaví, věk, barvu pleti, náboženství, víru, politické či jiné smýšlení, etnický, národnostní nebo sociální původ a příslušnost k menšině (Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, 2016; Zákon č. 231/2001 Sb.).

Zvláštní pozornosti Rady se dostává hodnocení objektivitu předvolebních vysílání. Rada podrobně mapuje zpravodajská a publicistická vysílání týkající se politických stran. Předvolební vysílání programů je vyhodnocováno až po skončení kampaně. Výstupy analýz Rada zveřejňuje na svých webových stránkách (Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, 2016; Zákon č. 231/2001 Sb.).

6 Česká televize

Tato kapitola je věnována České televizi, její historii, struktuře, financování, hospodaření a zmíněna je také sledovanost České televize. Kapitola dále připomíná události televizní krize z přelomu let 2000 a 2001 a také popisuje události v České televizi z přelomu let 2013 a 2014, které jsou zároveň předmětem zkoumání v praktické části této bakalářské práci.

6.1 Počátky televizního vysílání a historie České televize

Počátky televizního vysílání na našem území sahají až do období před druhou světovou válkou do tehdejšího Československa. Výzkum byl však přerušena válečnými událostmi a byl obnoven až po válce. První pokusné vysílání pro veřejnost se uskutečnilo 23. 3. 1948 v Tanvaldě a další pokus následoval v tomtéž roce v Praze (Česká televize, 1996-2015a).

Dne 1. května 1953 bylo zahájeno zkušební televizní vysílání ze Studia Praha a za pravidelné bylo oficiálně prohlášeno až 25. února 1954. Československá televize se v následujících dekádách dále rozvíjela a rozšiřovala svou působnost (Česká televize, 1996-2015a).

Když Československá televize zahájila svou činnost v roce 1953, bylo to pouze pět let po uchopení moci Komunistickou stranou Československa a jejím násilným upevňování. V roce 1968 se zařadila k prvním sdělovacím prostředkům, které začaly podporovat změnu politického kursu, a důležitou roli sehrála při podpoře demokratizačního hnutí Pražské jaro. Svým vysíláním posouvala dění ve společnosti i na politické scéně kupředu až do příchodu okupačních vojsk (Česká televize, 1996-2015f).

V srpnu 1968 se Československá televize postavila proti okupaci a i po obsazení studií vysílala dál z improvizovaných pracovišť. Ani počínající zásahy do svobody slova a přibrzdování předsrpnové politiky jí nezabránily v podpoře reformního politického kursu. V lednu 1969 ještě Československá televize svobodně zprostředkovala neklid národa po sebeobětování Jana Palacha, v březnu euforii z vítězství nad sovětským týmem na

Mistrovství světa v ledním hokeji ve Stockholmu a pak již nastaly doporučení, příkazy, zákazy – normalizace (Česká televize, 1996-2015f).

Významnou roli sehrála Československá televize 17. listopadu 1989, kdy odvysílala informaci o pietní manifestaci studentů k uctění památky Jana Opletala a o jejich nepovoleném pochodu centrem Prahy. 27. listopadu bylo v Československé televizi založeno Občanské fórum, Václav Havel ve vysílání představil jeho program a byl i odvysílán dokument popisující události 17. listopadu. 30. listopadu nový ředitel Miroslav Pavel shromážděným pracovníkům oznámil, že televize přestala být ideovým nástrojem jedné politické strany (Česká televize, 1996-2015b).

Česká televize (dále také „ČT“) vznikla k 1. 1. 1992 podle zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, jako televizní služba veřejnosti České republiky. K 1. dubnu 1992 Rada České televize jmenovala prvním generálním ředitelem České televize Iva Mathé na šestileté funkční období (Česká televize, 1996-2015c).

Za nejzávažnější období od vzniku České televize bývá považováno období televizní krize na přelomu let 2000 a 2001. Česká televize se do určité míry stala obětí politických vlivů, na její půdě zřejmě došlo k porušování příslušných zákonů, konala se desetitisícová, možná stotisícová shromáždění a jednání o krizové situaci se dostalo i na parlamentní půdu (Česká televize, 1996-2015d).

Dalším otřesem si Česká televize prošla na přelomu let 2013 a 2014, kdy část zaměstnanců obviňovala vedení z ovlivňování zpravodajství (Vojtěchovská, MediaGuru, 2013). Během událostí této krize došlo v České televizi k pochybným odvoláním, odchodům a restrukturalizaci, např. v segmentu nových médií (Aust, Médiář, 2013a) a zásadní byl i dopad na tým zpravodajského pořadu „Události, komentáře“ (Smlsal, iHNed.cz, 2014). Na začátku roku 2014 z tohoto týmu odešly dvě výrazné osobnosti – Martin Veselovský a Daniela Drtinová. Tím prakticky zanikl tým, který „Události, komentáře“ v posledních letech připravoval (Jirička, Vaca, iDNES.cz, 2014).

6.2 Statut a poslání České televize

Dle Statutu ČT má Česká televize povinnost poskytovat veřejnou službu veřejnosti na území České republiky. Toto poslání splňuje tvorbou a šířením televizních programů, multimediálního obsahu a dalších doplňkových služeb za účelem naplňovat demokratické, kulturní a sociální potřeby společnosti a potřeby zachování mediální plurality (Česká televize, 2012).

Mezi hlavní úkoly patří zejména poskytovat objektivní, ověřené a ve svém celku vyvážené a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů, přispívat k právnímu vědomí obyvatel České republiky, vytvářet a šířit programy a poskytovat vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel s ohledem na jejich náboženské vyznání a přesvědčení, kulturu, národnostní nebo etnický původ, národní totožnost, sociální původ, věk a pohlaví, podporovat rozmanitost názorů a filozofických, náboženských a politických směrů, posilovat vzájemné porozumění a toleranci, podporovat soudržnost pluralitní společnosti, rozvíjet kulturní identitu obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních a etnických menšin, vyrábět a vysílat především zpravodajské, publicistické, dokumentární, umělecké, dramatické, sportovní, zábavné a vzdělávací pořady a pořady pro děti a mladistvé (Česká televize, 2012).

Statut České televize, stejně jako zákon o České televizi, určuje statutárním orgánem České televize generálního ředitele. Generální ředitel předkládá Statut České televize Radě České televize k projednání a/nebo schválení na základě zákona. Generální ředitel musí jednat v mezích zákona a Statutu ČT. Česká televize uveřejňuje Statut České televize na svých internetových stránkách (Česká televize, 2012; Zákon č. 483/1991 Sb.).

6.3 Kodex České televize

Kodex České televize stanovuje zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání, které jsou pro Českou televizi a její zaměstnance a externí spolupracovníky závazné. Kodex ČT předkládá Rada České televize ke schválení Poslanecké sněmovně České republiky. Porušení Kodexu České televize je považováno za

porušení pracovní kázně podle zákona o zákoníku práce (Zákon č. 483/1991 Sb.; Česká televize, 2003a; Česká televize, 2003b).

Kodex vychází z hlediska veřejné služby zajišťující přístup k informacím, kultuře, vzdělání a zábavě pro všechny občany, slouží jako vodítko pro správné rozhodování při řešení konkrétních otázek a problémů spojených s televizním vysíláním a zároveň reprezentuje závazek kvality daný divákům a veřejnosti (Česká televize, 2003a; Česká televize, 2003b).

Byť je dle tradice termín „kodex“ spojován s etikou, zákon v tomto případě předpokládá přijetí dostatečně určených a konkrétních norem, které budou vymahatelné (Česká televize, 2003a; Česká televize, 2003b).

6.4 *Financování a hospodaření České televize*

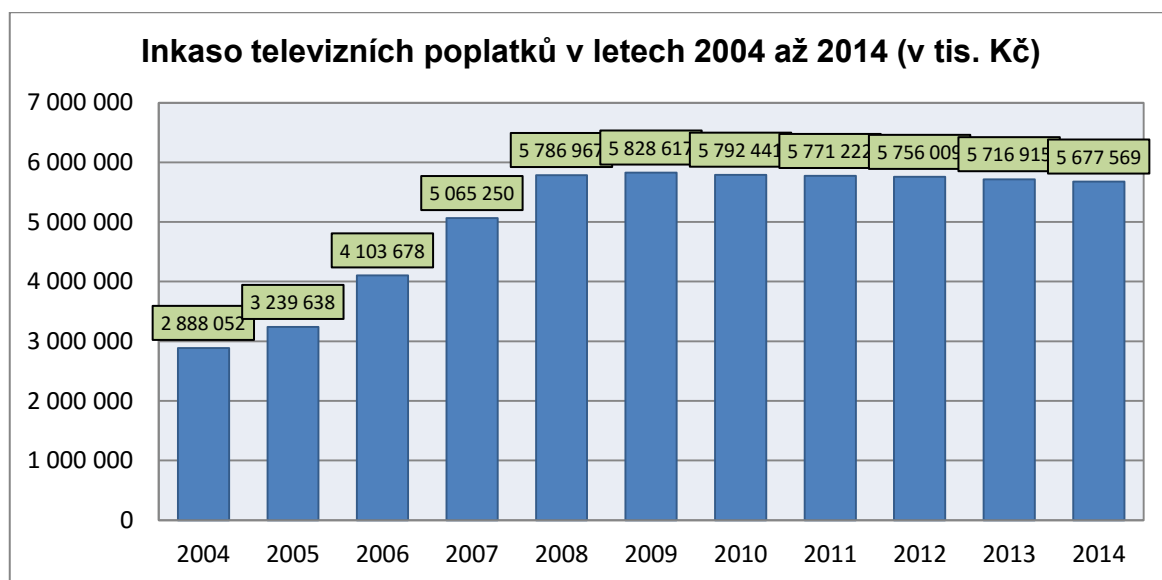
Následující kapitola popisuje způsob financování České televize a přibližuje hospodaření České televize a zákonná omezení, kterými se vysílání reklamy v České televizi řídí.

6.4.1 *Financování České televize*

Česká televize je financována především z koncesionářských poplatků. Měsíční výše televizního poplatku činí 135 Kč. Poplatníky jsou téměř veškeré fyzické nebo právnické osoby, které vlastní, drží či alespoň jeden měsíc užívají televizní přijímač. Právnické osoby platí poplatek z každého televizního přijímače. Podnikatelé platí poplatky z každého televizního přijímače, který používá k podnikání nebo v souvislosti s ním. Osvobození od poplatků jsou podnikatelé, kteří v rámci podnikání vyrábí, opravují nebo prodávají rozhlasové nebo televizní přijímače, školy, cizinci bez povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu na území České republiky, osoby s úplnou nebo praktickou slepotou obou očí, osoby s oboustrannou úplnou nebo praktickou hluchotou, jednotlivci s čistým příjmem za uplynulé kalendářní čtvrtletí nižším než 2,15násobek životního minima a další (Zákon č. 348/2005 Sb.; Zákon č. 483/1991 Sb.).

Na grafu č. 1 lze vidět vývoj inkasovaných televizních poplatků od roku 2004 do roku 2014. Z grafu je zřetelný téměř dvojnásobný nárůst inkasovaných televizních poplatků od roku 2004 do roku 2009. V následujících letech pak suma inkasovaných televizních poplatků mírně klesala až do roku 2014 (Česká televize, 1996-2016g).

Graf č. 1: Inkaso televizních poplatků v letech 2004 až 2014

Zdroj: Česká televize, 1996-2016g

Doplňkovým zdrojem financování České televize jsou další podnikatelské aktivity, které napomáhají záměru nezvyšovat televizní poplatky. Jedná se především o televizní internetovou reklamu, sponzoring a product placement. Zákon o České televizi stanoví podmínku, že podnikatelská činnost České televize musí souviset s vlastním předmětem její činnosti a zároveň nesmí ohrozit její poslání (Zákon č. 483/1991 Sb.; Zákon č. 231/2001 Sb.; Česká televize, 1996-2016b; Česká televize, 1996-2016c; Česká televize, 2015).

Dle poslední dostupné výroční zprávy o hospodaření České televize tvořily v roce 2014 tržby za vlastní výkony a služby částku 624 147 mil. Kč. Z toho sponzoring a product placement včetně barterových plnění představovaly částku 297 762 mil. Kč a vysílání reklamy tvořilo částku 80 504 mil. Kč (Česká televize, 2015).

6.4.2 Regulace reklamy v České televizi

Vysílání reklamy v České televizi upravuje zákon o regulaci reklamy a zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Druhý zmíněný zákon kromě regulace vysílání reklamy také stanoví obecná oprávnění a povinnosti provozovatelů vysílání ze zákona¹³ a dle tohoto zákona nesmí čas vyhrazený reklamě na programech ČT2 a ČT4 přesáhnout 0,5 % denního vysílacího času na každém z těchto programů. Zároveň v době od 19. hodiny do 22. hodiny nesmí vysílání reklamy překročit šest minut v průběhu jedné vysílací hodiny na žádném z těchto programů. Mimo tuto dobu je možné vysílat maximálně 12 minut reklamy v průběhu jedné hodiny. Česká televize nesmí do vysílání ostatních programů zařazovat reklamu s výjimkou reklamy v přímém spojení s vysíláním kulturní nebo sportovní události a pouze v případě, je-li vysílání takové reklamy nezbytnou podmínkou k získání práv k vysílání dané události. Teleshopping provozovatel vysílání ze zákona do vysílání zařazovat nesmí (Česká televize, 1996-2016c; Zákon č. 231/2001 Sb.; Zákon č. 40/1995 Sb.).

Čtvrtletně Česká televize převádí výnos za vysílané reklamy na programu ČT 2 Státnímu fondu kultury České republiky. Výnos z vysílání reklam na programu ČT 4 Česká televize použije na výrobu a vysílání sportovních pořadů (Zákon č. 483/1991 Sb.).

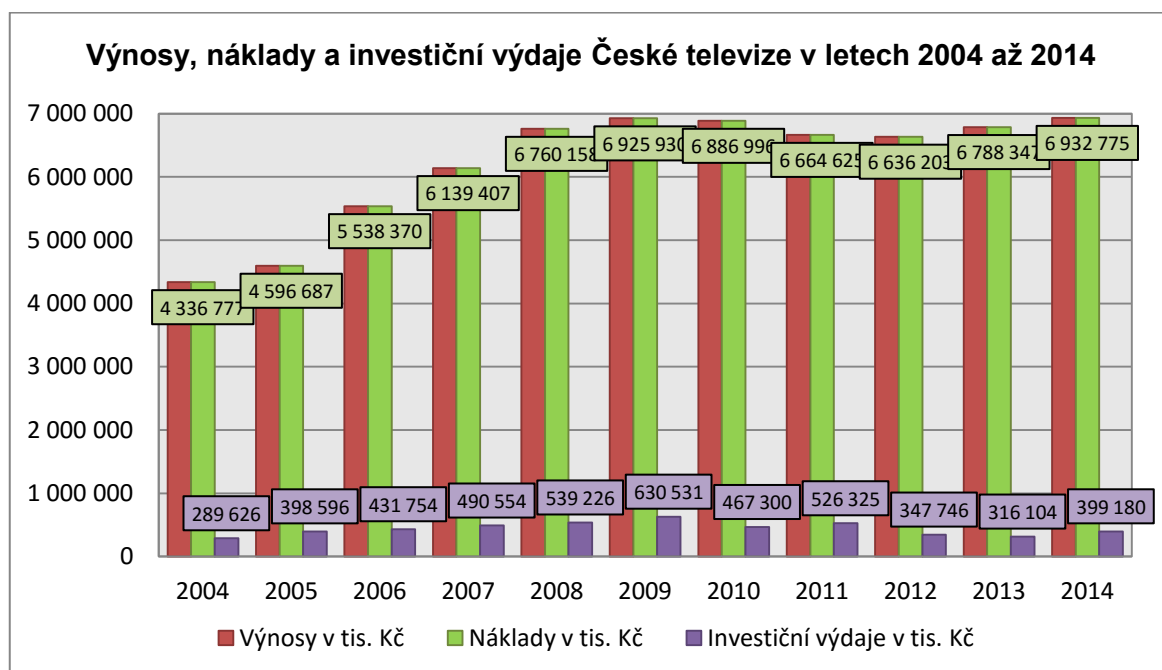
6.4.3 Hospodaření České televize

Česká televize hospodaří s vlastním majetkem. Na každý kalendářní rok generální ředitel předkládá Radě České televize ke schválení rozpočet. Do doby schválení rozpočtu hospodaří Česká televize podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje. V následujícím roce generální ředitel předkládá ke schválení přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku České televize za předcházející rok ověřenou auditorem. Přehled pohledávek a závazků a účetní závěrka je obsažena ve Výroční zprávě o hospodaření České televize. Do 31. srpna kalendářního roku, který následuje po roce, jenž je předmětem výroční zprávy, Rada České televize tuto zprávu předkládá ke schválení Poslanecké sněmovně České republiky (Česká televize, 2012; Česká televize, 2015; Zákon č. 483/1991 Sb.).

¹³ Provozovatelem vysílání ze zákona je Česká televize a Český rozhlas.

Na grafu č. 2 jsou znázorněny výnosy, náklady a investiční výdaje České televize od roku 2004 do roku 2014. Jak je z grafu patrné, výnosy a náklady byly v každém roce ekvivalentní a proto byl výsledek hospodaření nulový a nemělo ho tedy smysl v grafu uvádět. Investiční výdaje jsou vynaložené finanční prostředky na televizní techniku a technologie, informační technologie, vzduchotechniku, správu budov, vozový park, serverové technologie a další. V roce 2014 vynaložila Česká televize na investiční výdaje částku 399 180 000 Kč. Investice byly použity na pokračování digitalizace výroby a vysílání, přechod na technologii HD spolu s modernizací zastaralých technologií a investice také souvisely s výstavbou nového studia v Brně (Česká televize, 2015; Česká televize, 1996-2016g).

Graf č. 2: Výnosy, náklady a investiční výdaje ČT v letech 2004 až 2014

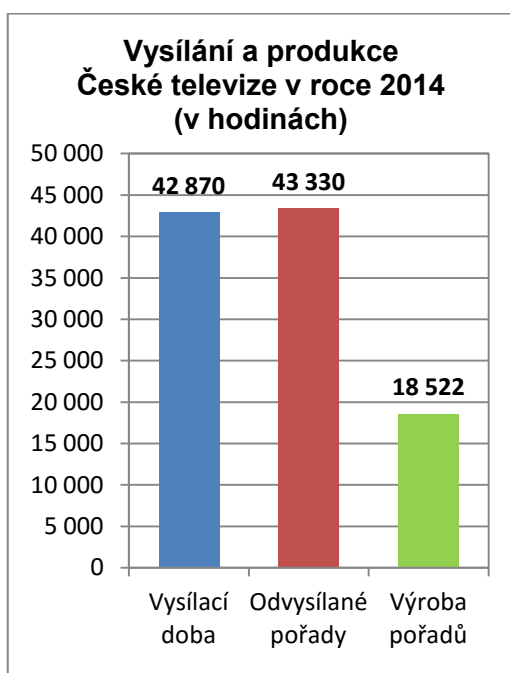
Zdroj: Česká televize, 1996-2016g

Česká televize zveřejňuje zprávy o plánovaných rozpočtech a výroční zprávy o hospodaření na svých internetových stránkách. Pro lepší představu o hospodaření bylo nahlédnuto zejména do Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2014, která byla v době psaní této práce jako poslední uveřejněná, a také do starších výročních zpráv. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 je, stejně jako zprávy z předchozích let, rozdělena do několika logických celků, ze kterých lze jmenovat například ekonomiku a hospodářské výsledky, výrobu a vysílání, řízení lidských zdrojů, investiční

činnost, televizní poplatky a účetní závěrku a audit. Zprávy obsahují také přílohy, jichž součástí je vždy i Zpráva nezávislého auditora k Výroční zprávě o hospodaření České televize (Česká televize, 1996-2016d; Česká televize, 1996-2016e; Česká televize, 2015).

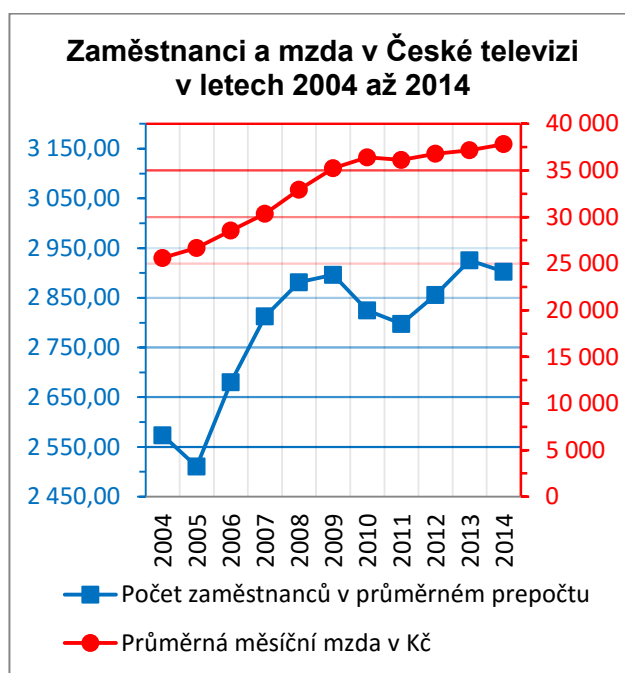
Ze zprávy z roku 2014 lze také dohledat další relevantní a zajímavá data a srovnání z tohoto roku. Kupříkladu televizní poplatky tvořily 90% podíl zdrojů financování respektive 90 % celkových nákladů České televize, Česká televize byla ve srovnání s rakouskou ORF, dánskou DR, německou ZDF, maďarskou MTVA, irskou RTE, polskou TVP a slovenskou RTVS na druhém místě v odvysílání pořadů vlastní výroby, a podíl veřejných zdrojů na financování veřejnoprávních médií v České republice činil 88 % (Česká televize, 2015).

Graf č. 3: Vysílání a produkce ČT

Zdroj: Česká televize, 1996-2016g

Graf č. 4: Zaměstnanci a mzda v ČT

Zdroj: Česká televize, 1996-2016g

Graf č. 3 znázorňuje vysílací dobu, odvysílané pořady a výrobu pořadů České televize v roce 2014. Rozdíl 460 hodin mezi vysílací dobou a odvysílanými pořady vyplývá ze simultánního vysílání regionálních pořadů Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava (Česká televize, 1996-2016g; Česká televize, 2015).

Graf č. 4 se zabývá počtem zaměstnanců v České televizi v průměrném přepočtu a jejich průměrnou měsíční mzdou od roku 2004 do roku 2014. Během záznamné dekády byla měsíční průměrná mzda v České televizi navýšena z 25 606 Kč na 37 829 Kč a počet zaměstnanců České televize v průměrném přepočtu vzrostl z 2 573,5 na 2 902,5. Počet zaměstnanců v průměrném přepočtu dosáhl ve vymezeném období vrcholu v roce 2013 s hodnotou 2 925,5 (Česká televize, 1996-2016g).

Česká televize na svých internetových stránkách uveřejňuje tabulku vybraných ukazatelů hospodaření. V době psaní této práce obsahovala data od roku 2004 do roku 2014. Z těchto dat byl autorem této práce vytvořen graf č. 1, 2, 3 a 4 (Česká televize, 1996-2016g).

6.5 Orgány České televize

6.5.1 Generální ředitel České televize

Statutárním orgánem České televize je generální ředitel. Generálního ředitele jmenuje Rada České televize z kandidátů na základě výsledků výběrového řízení na funkční období šesti let. Pokud výkon funkce generálního ředitele zanikne, do doby jmenování nástupce řídí Českou televizi vedoucí zaměstnanec určený Statutem České televize (zástupce generálního ředitele). Dle Statutu České televize je tímto zaměstnancem finanční a provozní ředitel. Rada České televize je povinna jmenovat nového generálního ředitele do tří měsíců ode dne uvolnění funkce generálního ředitele (Česká televize, 2012; Zákon č. 483/1991 Sb.).

Generální ředitel je ze svého jednání odpovědný Radě České televize. Generální ředitel především jedná jménem České televize, řídí činnost České televize, v mezích Statutu ČT a zákona o České televizi stanoví organizaci České televize a vydává vnitřní předpisy formou rozhodnutí. Generální ředitel může zřídit poradní orgány generálního ředitele. Poradním orgánem generálního ředitele je Kolegium generálního ředitele a Etický panel zřízený Kodexem České televize. Generální ředitel předkládá Radě České televize k projednání a/nebo schválení záležitosti týkající se Statutu ČT, Kodexu ČT, rozpočtu České televize, návrhů dlouhodobých plánů ekonomického, technického a programového rozvoje,

návrhů na jmenování nebo odvolání ředitelů televizních studií, návrhů na jmenování nebo odvolání členů Etického panelu a dalších (Česká televize, 2012; Zákon č. 483/1991 Sb.).

6.5.2 Rada České televize

Podle zákona o České televize je Rada České televize orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. Rada ČT je tedy kontrolním orgánem České televize. Je složena z 15 členů, které volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Členové Rady ČT jsou voleni na šestileté funkční období, každé dva roky je volena jedna třetina členů a mohou být zvoleni opětovně. Členové Rady by měli být zvoleni tak, aby Rada zastupovala významné sociální, kulturní, regionální a politické názorové proudy. Rada volí ze svých členů předsedu a odvolává ho (Česká televize, 1996-2016h; Zákon č. 483/1991 Sb.).

Činnost Rady ČT se řídí jednacím řádem. Do působnosti Rady České televize patří jmenovat a odvolávat generálního ředitele České televize, schvalovat návrhy generálního ředitele, schvalovat rozpočet, kontrolovat hospodaření České televize, dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání, zřizovat dozorčí komisi a její kontrolní řád a další (Česká televize, 1996-2016h; Zákon č. 483/1991 Sb.).

Dozorčí komise je poradním orgánem Rady České televize ve věcech týkajících se hospodaření České televize. Komise přijímá svůj jednací řád. Dozorčí komise má 5 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni Radou České televize. Členové jsou voleni na čtyřleté funkční období a mohou být zvoleni opětovně, ne však na více než 4 po sobě jdou funkční období. Dozorčí komise ze svých členů volí a odvolává svého předsedu a místopředsedu (Česká televize, 1996-2016h; Zákon č. 483/1991 Sb.).

6.5.3 Etický panel České televize

Kromě Kolegia generálního ředitele je poradním orgánem generálního ředitele také Etický panel zřízený Kodexem České televize. Smyslem Etického panelu je posílit důvěru veřejnosti v odpovědný přístup České televize k otázkám profesní etiky a jejího dodržování. Je tvořen pěti členy, které po dohodě s Radou České televize jmenuje a odvolává generální ředitel. Etický panel se řídí vlastním jednacím řádem, který Etický

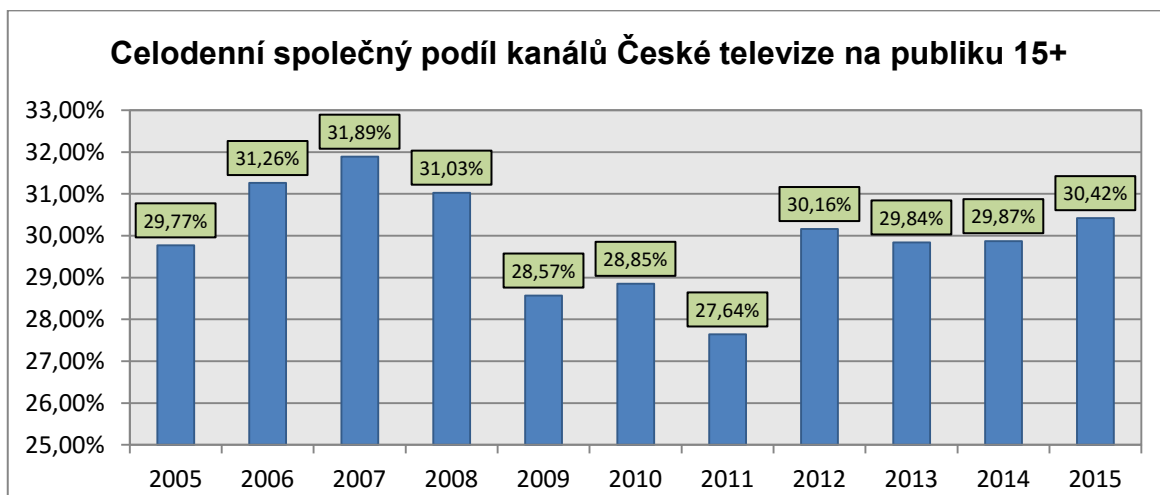
panel přijímá na svém zasedání a který následně podléhá schválení generálního ředitele České televize. Etický panel jedná výhradně na základě zadání, která obdrží od generálního ředitele. Rada České televize může po Etickém panelu žádat stanoviska k otázkám, které souvisí s uplatňováním Kodexu České televize (Česká televize, 1996-2016i; Česká televize, 2003b).

6.6 Sledovanost České televize

Data o sledovanosti televizních stanic v České republice poskytuje na svých internetových stránkách Asociace televizních organizací (ATO), která projekt elektronického měření sledovanosti zastřešuje. (Asociace televizních organizací, 2016a) „*Smyslem elektronického měření sledovanosti televize je získávat podrobná, spolehlivá a jednotná data o sledovanosti televize v domácnostech České republiky.*“ (Asociace televizních organizací, 2016b)

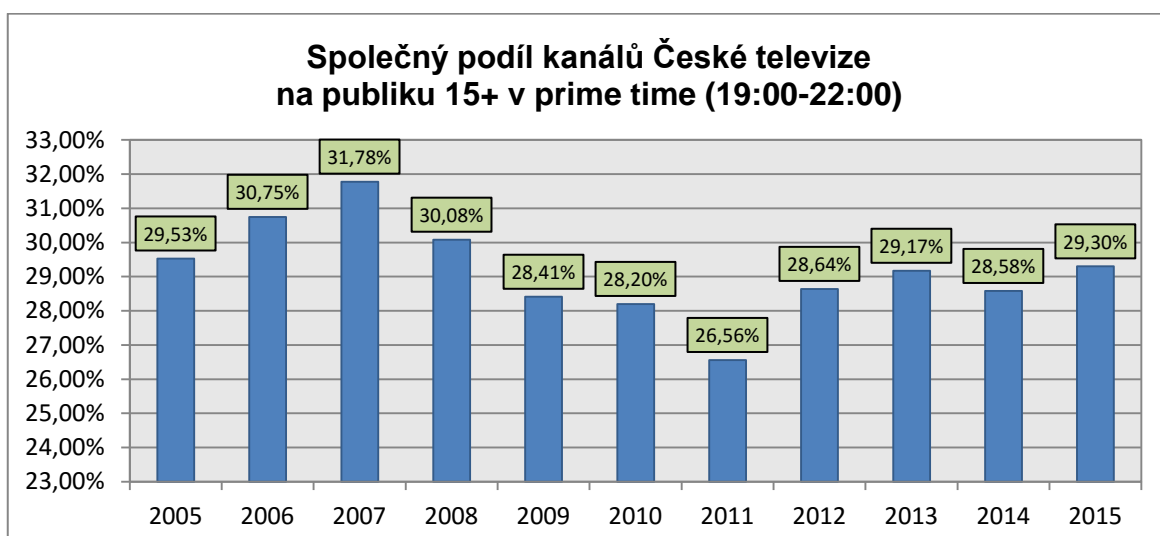
Grafy č. 5 a 6 zobrazují proměnu společného podílu kanálů České televize na publiku 15+ (diváci starší 15 let) v letech 2005 až 2015. Podíl na publiku (audience share) vyjadřuje rozdělení diváckého zájmu. Vypovídá o tom, jaké procento diváků z publika, které je v danou dobu u televizorů, sleduje konkrétní stanice. Graf č. 5 zobrazuje celodenní podíl na publiku, zatímco graf č. 6 pouze podíl na publiku v „prime time“, tedy v hlavním vysílacím čase od 19 do 22 hodin. Hodnoty v grafech se liší pouze nepatrně. Lze si všimnout, že celodenní podíl je v každém roce, s výjimkou roku 2008, o něco málo vyšší než podíl v prime time (Česká televize, 1996-2016j).

Graf č. 5: Celodenní společný podíl kanálů České televize na publiku 15+

Zdroj: Česká televize, 1996-2016j

Graf č. 6: Společný podíl kanálů České televize na publiku 15+ v prime time

Zdroj: Česká televize, 1996-2016j

6.7 Televizní krize na přelomu let 2000 a 2001

V polovině prosince 2000 došlo v České televizi ke vzbouření zaměstnanců redakce zpravodajství proti nově jmenovanému generálnímu řediteli Jiřímu Hodačovi. Dle vzbouřených zaměstnanců politicky závislá Rada ČT narychlo rozhodla jmenovat ředitelem Hodače, jehož zaměstnanci označili za loutku Václava Klause a ODS, skrze kterou se snažili Českou televizi ovládnout. Čulík a Pecina (2001, str. 7) dále tvrdí, že skutečným důvodem povstání zaměstnanců nebyl boj o zachování svobody slova, ale

obava z reformy ve zpravodajství a s tím spojený strach ze ztráty zaměstnání. Údajně to bylo již čtvrté vzbouření během posledních tří let.

Dvořák (2001, str. 5) jim však oponuje: *„Kdekdo byl ochoten jak zkušeným redaktorům a moderátorům, tak elévům zcela bez důkazů předhazovat, že jsou zpovykání parchanti, jimž jde jen o lukrativní místa a televizní kariéru. Je to zvláštní, ale téměř nikoho nenapadlo, že kdyby se ‚povstalci‘ řídili těmito principy, tak by spíš hezky česky drželi hubu a krok.“*

Pro bližší poznání je důležité seznámit se s okolnostmi, které zvolení Hodače předcházely. Kašparová (2001, str. 7) v soupisu událostí let 1998-2000 zmiňuje, že Rada ČT byla v roce 1997 zvolena podle stranického klíče. ODS a ČSSD nominovaly shodně tři členy, KDU-ČSL dva a ODA jednoho. Veřejnost se o existenci Rady ČT dozvěděla prakticky až v lednu 1998, kdy skončil dosavadní ředitel Ivo Mathé po šestiletém funkčním období. Znovu zvolen nebyl a to i přesto, že televizi stabilizoval a dotáhl k dobré ekonomické kondici (Dvořák, 2001, str. 11) a odolával vnějším tlakům a stížnostem politiků.

Mathé se politickému zasahování do ČT bránil a odmítal jej. Rada ČT v čele s mediálním expertem Janem Jirákem nepodala přesvědčivé vysvětlení, proč nechce s Mathém pokračovat. Členové rady však rozhodnutí zpětně s odstupem času odůvodňovali, např. radní Petr Weiss postrádal *„objektivní zpravodajství a kvalitní diskusní pořady“* (Tabery, 2008, str. 201). Dvořák (2001, str. 11) tvrdí, že Mathého nejslabším místem bylo to, že se profesionálně pojil s normalizační Československou televizí.

Po odchodu Mathého Rada ČT do funkce generálního ředitele zvolila Jakuba Puchalského, který byl příliš mladý a pro prosazování změn slabý. Dalším produktem Jirákovy rady byl Dušan Chmelíček, ten však situaci vyřešil tím, že veškeré reformy zastavil, všechno všem slíbil a pro svou obranu ustavil *„vzdororadu“*. *„Byla z toho slepá kolej, Mathého televize bez Mathého. Televizním producentům se to líbilo moc, nové (Marešově) Radě ČT, jež nahradila odvolanou Jirákovu, vůbec. Právem.“* (Štěpánek, 2003, str. 59)

Od roku 1998, kdy odešel Mathé, byl zájem politiků o Českou televizi v následujících letech zjevný. Zasedala mediální komise, projednával se pokles sledovanosti, ČT byla kritizována za „*prezentování vlastních názorů*“, „*bulvární zpravodajství*“, nevyváženost a neobjektivnost, atd. V únoru 2000 mediální komise konstatovala, že Rada ČT dostatečně neuplatňuje svou funkci a v březnu Poslanecká sněmovna Radu ČT (Jirákovu radu) odvolala. V dubnu zvolila Radu novou. Tato Rada v prosinci 2000 zvolila Jiřího Hodače generálním ředitelem ČT (Kašparová, 2001, str. 7-8).

Dne 12. prosince 2000 Rada ČT odvolala Dušana Chmelíčka (Kašparová, str. 9). Dle předběžné domluvy radních mělo dojít k odvolání Chmelíčka a jmenování nového ředitele v jeden den. Zákon nepředepisoval, jakým způsobem má Rada ředitele vybrat. Nemusela ani vyhlásit výběrové řízení, mohla oslovit někoho přímo. Novým ředitelem se měl stát Zdeněk Drahoš, ředitel brněnského studia, profesionál s dokonalou znalostí České televize. Dle prohlášení občanské aktivity Česká televize – věc veřejná (2000) byl však v brněnském studiu zapleten v hospodářských nepravostech, na které přišla revizní skupina, kterou za své funkce vyslal ještě Chmelíček. Část radních nominovaných ČSSD se bleskové výměny na poslední chvíli zalekla a místo toho následovalo rychlé výběrové řízení. Drahoš byl ze hry a jako náhradní řešení byl zvolen Jiří Hodač. Štěpánek (2003, str. 59-60) ale dále tvrdí, že nejvíce překvapení byli politici. Hodač byl výmyslem radních, ne výsledkem politické objednávky. Štěpánek (2003, str. 59-60) prohlašuje, že kdyby do volby mluvili politici, zvítězil by někdo jiný.

Jiří Hodač krátce po svém jmenování dosadil do funkce ředitelky zpravodajství Janu Bobošíkovou. Dvořák (2001, str. 128-129) tvrdí, že její kontakty s ODS a Václavem Klausem jsou jednoznačně doložitelné. Bobošíková po svém jmenování narazila na odpor a bez váhání začala udělovat výpovědi. Udělila jich na více než 20 a byla podána trestní oznámení na přední moderátory¹⁴ ČT, mezi kterými byli například i Adam Komers a Marek Wollner.

Krizový štáb (vzbouřenců) 24. prosince 2000, den po dosazení Bobošíkové, oznámil, že novou ředitelku zpravodajství neuznává (Dvořák, 2001, str. 27). Bobošíkové

¹⁴ Adam Komers, Barbora Šámalová, Hana Vítková, Iveta Toušlová, Jiří Janeček, Jolana Voldánová, Josef Maršál, Karel Novák, Karel Rožánek, Kateřina Blechová, Libor Dvořák, Marcela Augustová, Marek Vítek, Marek Wollner, Otakar Svoboda, Patrik Kaizr, Petr Buchta, Petr Semecký, Roman Bradáč, Tereza Englová

došlo, že nebude jednoduché vysílat z velína a tak se i se svou redakcí přesunula do sídla TV Nova na Barrandově, kde předtočila večerní relaci a ze záznamu ji odvysílala. Vzbouření redaktori se však rozhodli, že budou vysílat vlastní zprávy a tak se stalo, že Česká televize toho dne poprvé přenášela dvě verze hlavních zpráv – oficiální, které připravoval tým Bobošíkové a druhé, které vysílala původní redakce zpravodajství. Zprávy Bobošíkové, přenášené přes vysílač, shlédlo cca 80 % diváků a vzbouřenecké zprávy vidělo díky kabelovému napojení asi 20 % diváků, tedy zhruba 300 000 domácností (Kašparová, 2001, str. 93-95).

Revolta zaměstnanců, byť motivovaná obhajobou politické nezávislosti ČT, nebyla zřejmě v souladu se zákonem do doby, než získala statut stávkový (tj. do 1. ledna 2001). Metody, jimiž se Jiří Hodač snažil vynutit si respektování své funkce generálního ředitele a podporu – mezi nimiž bylo i přerušování vysílání ČT téměř na jeden den (27.–28. prosince 2000), šly rovněž za rámec zákonů (Česká televize, 1996-2015d).

Jako odporující zákonu byl někdy zpochybnován i politický klíč nominace Rady ČT. O tom se zmiňovala například občanská aktivita Česká televize – věc veřejná (2000) v části svého prohlášení: „*Při volbě či spíše jmenování poslední Rady ČT na jaře 2000 došlo k porušení tohoto zákona. Současná rada vznikla tak, že do ní poslaly své zástupce politické strany dle výsledků voleb v roce 1998 a ve shodě s opoziční smlouvou ČSSD a ODS. V poslední době považují politické strany svůj vliv na ČT za ‘normální’...*“

Jiří Hodač ze své funkce 11. ledna 2001 ze zdravotních důvodů rezignoval. Poslanecká sněmovna na mimořádném jednání v noci z 12. na 13. ledna odvolala Radu ČT. Dne 23. ledna byly schváleny výrazné změny v zákoně o České televizi. Zákon vešel v platnost o dva dny později (Česká televize, 1996-2015d). Po Jiřím Hodačovi se funkce generálního ředitele České televize ujal Jiří Balvín (Česká televize, 1996-2015e).

Jan Potůček (2006, Stávka ČT, str. 16) hodnotí, že to, za co se tehdy reportéři postavili je správné, avšak z hlediska novinářské etiky nepřijatelné. Podle jeho posudku osazenstvo redakce ČT i tým Jany Bobošíkové porušili stěžejní princip novinářského kodexu – zásadu nestrannosti. Krizi považuje za významnou, neboť napomohla odhalit základní nedostatky a vedla k většímu tlaku na profesionalizaci redakce a k úpravě zákona o ČT, který zaručuje objektivnější rozložení sil v Radě ČT.

Po krizi České televize na sklonku roku 2000 došlo k novele Zákona o České televizi, podle níž Rada České televize navrhuje „kodex“ a předkládá ho PSP ČR ke schválení. Do té doby měla Česká televize vlastní etický kodex – byla jedním z prvních českých médií, které si jej v roce 1995 vytvořilo. Podle Mičienka, Jiráka a kol. (2007, str. 108-109) tím došlo k závažnému oslabení principu jasného oddělení vnější¹⁵ regulace od vnitřní¹⁶.

6.8 Události v České televizi na přelomu let 2013 a 2014

Vše začalo odvoláním Daniely Drtinové v srpnu 2013 z pozdní zpravodajské relace ČT24 „Události, komentáře“. Ředitel zpravodajství České televize, Zdeněk Šámal, situaci komentoval tím, že by ji rád viděl v pořadu, který by nesl její jméno – „Interview Daniely Drtinové“. Drtinová to jako nabídku k povýšení nevnímala (Aust, Médiář, 2013b).

Na to reagovaly televizní odbory s podezřením, že se může jednat o politickou objednávku. Argumentovaly tím, že Drtinová je jednou ze dvou nejlepších moderátorů stanice, vedením byla vždy kladně hodnocena a proto považují její rychlé a nezdůvodněné přeřazení bez diskuze za nelogické. Ve svém prohlášení zmínily i událost s tehdejším ministrem kultury Jiřím Balvínem, který se s Drtinovou nedlouho předtím střetnul právě v pořadu „Události, komentáře“ a posléze si na vedení rozhovoru stěžoval (Aust, Médiář, 2013c).

Drtinová později nabídku na moderování vlastního pořadu přijala. Následně se Drtinové v otevřeném prohlášení zastala výkonná ředitelka divize Nových médií ČT Pavlína Kvapilová. Varovala, že situace kolem zpravodajství může narušit důvěryhodnost média veřejné služby před volbami do Poslanecké sněmovny a žádala vedení ČT o vysvětlení, proč má Drtinová pořad opustit (iDNES.cz, 2013).

Přidal se i kolega Drtinové z pořadu „Události, komentáře“ Martin Veselovský a s ním i editoři tohoto pořadu. Vedení ČT napsali, že odvolání Drtinové bez konkrétních

¹⁵ Vnější regulací se má na mysli soubor právních norem, jejichž dodržování ukládá stát médiím prostřednictvím zákonů.

¹⁶ Vnitřní regulace, někdy také autoregulace či samoregulace, se zakládá v přijetí pravidel „správného chování“, která si média stanovují sama. Může jít o nepsaná pravidla redakční kultury nebo etické kodexy.

důvodů „vyvolává vážné obavy ze snahy otupit hlavní večerní zpravodajskou relaci ČT24 během předvolební kampaně“ (Hrubeš, Lidovky.cz, 2013).

Dne 30. srpna byla Kvapilová z funkce odvolána. Dle jejích slov generální ředitel ČT Petr Dvořák údajně její odvolání odůvodnil tím, že v ní ztratil důvěru (MediaGuru, 2013). Dvořák médiím sdělil, že Kvapilová neovládala své manažerské povinnosti a také zmínil, že jejich názory na to, jakým směrem se v České televizi měla vyvíjet nová média, byly odlišné (Daňková, iHNed.cz, 2013).

Na obranu Kvapilové později vystoupila šéfredaktorka divize Nových médií ČT Angelika Bazalová a Dvořáka kritizovala, že si smysl a poslání veřejné služby neujasnil. K 1. prosinci byla spolu s šéfredaktorkou Gabrielou Gabrielovou propuštěna, údajně pro nadbytečnost (Potůček, DigiZone.cz, 2013).

Za zmínku stojí rozhovor, která se uskutečnil po jmenování Dvořáka generálním ředitelem v roce 2011. Jakub Železný ho v pořadu „Události, komentáře“ zkoušel ze znalosti starých pořadů, ptal se ho na vztah s miliardářem Petrem Kellnerem a Dvořákovu komunistickou minulost. To se nově zvolenému generálnímu řediteli nelíbilo: „*Bylo to nepříjemné. Rozhovor v Událostech, komentářích nebyl vedený profesionálně, podle mě byl úplně zbytečně agresivní.*“ Dvořák přiznal, že ho konfrontační styl rozhodil a nechal se „dokopat“ k nepřesným odpovědím, které řekl jen proto, aby se moderátora „zbavil“ (Viktora, iDNES.cz, 2011). Bazalová tuto událost ještě v září 2013 před svým propuštěním připomněla se slovy, že je to „*ilustrací toho, že v době svého nástupu nechápal, v čele jaké instituce se vlastně ocitl*“ (Bazalová, iDNES.cz, 2013).

V říjnu celkem 23 zaměstnanců zpravodajství České televize, v čele s Danielou Drtinovou a Adamem Komersem, zaslalo vedení České televize kritický dopis, podle nějž šéfredaktor redakce zpravodajství Petr Mrzena ovlivňoval zpravodajství ve prospěch SPOZ¹⁷ a Miloše Zemana. Kromě Drtinové a Komerse byli ostatní signatáři z obavy z pomsty anonymní. Údajně jejich jména znal jen předseda Rady ČT Milan Uhde (Aust, Médiář, 2013d).

¹⁷ Strana práv občanů Zemanovci

V reakci nato 61 členů redakce politické zkreslování zpráv popřelo a projevilo vedení zpravodajství důvěru. Podepsali se tak pod vyjádření v dopise, který zaslali generálnímu řediteli Petru Dvořákovi (Aktuálně.cz, 2013). Mezi podepsanými byli i Václav Moravec, Zuzana Tvarůžková, Karel Rožánek, František Lutonský, Lukáš Dolanský, Miroslav Karas, Vladimír Keblůšek, Lenka Nechvátalová, David Měřejovský, Michal Kubal, Martin Řezníček, Jakub Szántó, Tomáš Etzler, Petr Zavadil a další (Kubicová, Smlsal, iHNed.cz, 2013).

Kolem tohoto prohlášení však nastala zvláštní situace. Po zveřejnění seznamu signatářů i s podpisy se Alžběta Plívová, mluvčí České televize, za zveřejnění celého dokumentu omluvila a přiznala, že jména byla zaslána České televizi pro interní potřebu. Zároveň požádala média, aby jednotlivá jména nezmiňovala. Média však i přes žádost kompletní seznam jmen zveřejnila. Podle Austa mohlo jít o „*trik, jak dodat konkrétními jmény, kterých je víc než stěžovatelů (o 38), váhu těm, co tvrdí opak*“ (Aust, Médiář, 2013e).

O údajném ovlivňování měla rozhodnout pětičlenná expertní komise, kterou vybral generální ředitel ČT Petr Dvořák. Členy komise byli pražský zpravodaj BBC Rob Cameron, dánská novinářka českého původu Dana Schmidt, sociolog médií Jaromír Volek, předsedkyně etické komise Syndikátu novinářů Barbora Osvaldová a pedagog na katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Michal Šobr (Smlsal, iHNed.cz, 2013a).

K posouzení stížností však nedošlo. Komisi nejprve opustili dva její členové a nakonec ji Dvořák zrušil úplně. Člen zrušené komise Jaroslav Volek médiím sdělil, že rozpuštění navrhoval již dříve, neboť by rozhodnutí této „ředitelovi“ komise vedlo k pochybnostem a dodal, že posuzování stížnosti by měla mít pod kontrolou rada. Po oznámení zrušení komise na jednání Rady ČT dále Dvořák uvedl vlastní zhodnocení situace: „*Podle mých zjištění nedošlo k porušení zákona o ČT, etického kodexu ani vyvážení. Z tohoto pohledu považuji podnět za neoprávněný.*“ Zároveň rozhodl, že oddělí editorské a redaktorské pravomoci, aby se rozhodovací funkce nekumulovaly, a zefektivní klíčové porady a zavede vícestranné rozhodování. Za celou situací hodlal udělat „tlustou čáru“ (Smlsal, iHNed.cz, 2013b).

V lednu 2014 Rada ČT ve svém stanovisku rozhodla, že zpravodajství nepochybil. Rada ČT nenašla známky porušení nestrannosti ve zpravodajství jako celku. Podle většiny radních prý pochybení uvedená ve stížnosti nebylo možné prokázat. Předseda Rady ČT Milan Uhde navrhoval zřídit novou komisi, avšak jeho návrh neprošel. Ohlasy na rozhodnutí Rady byly rozporuplné (Šilhan, Česká televize, 2014).

Na konci března 2014 z České televize na vlastní žádost odchází Martin Veselovský a Daniela Drtinová (Česká televize, 2014). Drtinová nabídku moderovat svůj pořad pětikrát týdně nakonec odmítla kvůli časovým možnostem. Veselovský se vyjádřil, že ho k odchodu vede „*potřeba radikální pracovní změny*“. Ředitel zpravodajství Zdeněk Šámal odchod obou osobností komentoval chápavým vyjádřením a za jejich práci poděkoval (Jirička, Vaca, iDNES.cz, 2014).

Výpověď také podala dramaturgyně pořadu „Interview Daniely Drtinové“ Lenka Vinšová a již dříve opustili tým pořadu „Události, komentáře“ editoři Jan Ouředník, Jan Rozkošný a Ondřej Kopa (Jirička, Vaca, iDNES.cz, 2014). Rozkošný v reakci na svůj odchod sdělil médiím následující: „*Spolu s dalšími škrty ve zpravodajství ČT, které se přímo dotýkají i Událostí, komentářů a které nemůžu nijak ovlivnit, mi nezbývá než přiznat, že s velkou pravděpodobností nedokážu v současné atmosféře zaručit coby editor i nadále kvalitu Událostí, komentářů v dlouhodobější perspektivě.*“ Také dodal, že v jeho rozhodování hrály roli i další faktory, ale škrty byly důvodem rozhodujícím (Smlsal, iHNed.cz, 2013c).

7 Praktická část

Tato kapitola nejprve charakterizuje zkoumaná periodika a dále je rozdělena na kvantitativní a kvalitativní obsahovou analýzu.

7.1 Analyzovaná periodika

K provedení výzkumu byla zvolena následující periodika.

7.1.1 Mladá fronta Dnes

Mladá fronta DNES je největší a nejčtenější seriózní deník v České republice. Je vlajkovou lodí mediální skupiny MAFRA, a.s., kterou od června 2013 vlastní Andrej Babiš. Kromě Mladé fronty DNES patří pod mediální skupinu MAFRA, a.s., například také deníky Lidové noviny a Metro, týdeníky TÉMA a 5plus2, zpravodajské on-line servery iDNES.cz a Lidovky.cz a česká hudební televizní stanice Óčko (Unie vydavatelů ČR, 2016a; MAFRA, a.s., 1997-2015a; MAFRA, a.s., 1997-2015b; Francová, iHNed.cz, 2013; Periodik.cz, 2016a).

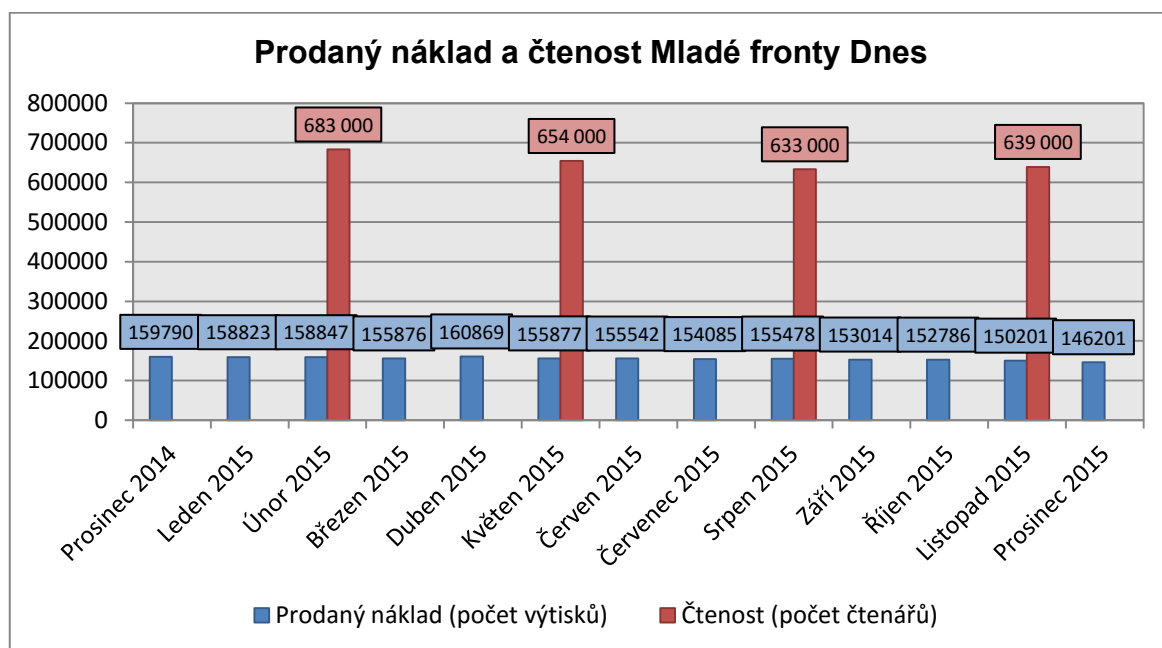
Mladá fronta DNES vychází každý den¹⁸ ve 14 regionálních vydání. Posláním deníku je podávat pravdivý a plnohodnotný obraz o světě, ve kterém jeho čtenáři žijí. Mladá fronta DNES přináší čtenářům aktuální a kvalitní zpravodajství z domova i ze zahraničí, zpravodajství ze světa ekonomiky, sportu a kultury, komentáře a názory, užitečné servisní informace i oddechové čtení v přílohách a časopisech. Noviny jsou členěny na rubriky Z domova, Ekonomika, Publicistika, Ze světa, Kultura, Názory, Zprávy z regionu a Sport. Sobotní vydání obsahuje také rubriky Scéna, Zahraniční zajímavosti a Zprávy ze společnosti. Deník vychází ve 32 stranách bez příloh (Unie vydavatelů ČR, 2016a; MAFRA, a.s., 1997-2015a; MAFRA, a.s., 1997-2015b, MAFRA, a.s., 1997-2015c).

Z dat Unie vydavatelů ČR byl autorem této práce vytvořen graf č. 7 znázorňující vývoj prodaného nákladu a vývoj čtenosti Mladé fronty DNES. K dispozici byla data o

¹⁸ Pozn. autora práce: Přestože MAFRA, a.s., na svých internetových stránkách uvádí, že Mladá fronta DNES vychází každý den, faktem je, že v neděli tento deník nevychází. Výjimkou jsou zvláštní vydání.

prodaném nákladu od prosince 2014 do prosince 2015. Od prosince 2014 do srpna 2015 prodaný náklad kolísal přibližně mezi 155 000 až 160 000 výtisky a od září 2015 klesal až k 146 201 výtisků v prosinci 2015. Data o čtenosti deníku byla k dispozici z února, května, srpna a listopadu 2015 – to znamená s dvouměsíčním odstupem mezi jednotlivými údaji. Čtenost deníku od února do listopadu 2015 klesla v řádu několika desítek tisíc čtenářů (Unie vydavatelů ČR, 2016b; Unie vydavatelů ČR, 2016c).

Graf č. 7: Prodaný náklad a čtenost Mladé fronty Dnes

Zdroj: Unie vydavatelů ČR, 2016b; Unie vydavatelů ČR, 2016c

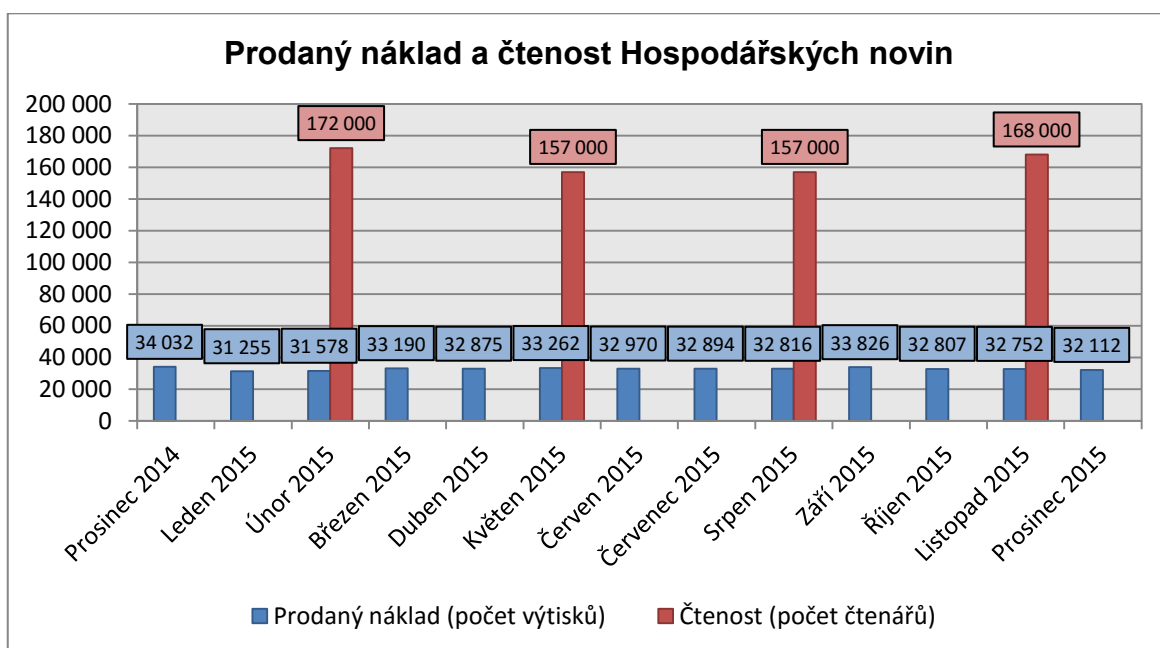
7.1.2 Hospodářské noviny

Hospodářské noviny jsou nejčtenější deník mediálního vydavatelství Economia, a.s. Od roku 2008 společnost Economia, a.s., vlastní Zdeněk Bakala. Kromě Hospodářských novin pod vydavatelství Economia, a.s., patří také například týdeníky Respekt, Ekonom a Marketing & Media, zpravodajské on-line servery iHNed.cz a Aktuálně.cz a webový projekt Aktuálně.TV. Podle vydavatelství Economia, a.s., čte jejich tituly 66 % majitelů firem a zástupců vedení firem a veřejné správy, pro které je hlavní hodnotou serióznost obsahu a objektivita poskytovaných informací. Economia, a.s., se plně obrací k lidem, kteří rozhodují a kteří ovlivňují veřejné mínění v zemi (Economia, a.s., 2016a; Economia, a.s., 2016b; Unie vydavatelů ČR, 2016d).

Hospodářské noviny přináší od pondělí do pátku všeobecné zpravodajství se silnými analytickými prvky a komentáři, poskytují největší prostor byznysovým a ekonomickým informacím, finančním trhům a servisu pro podnikatele, obsahují analýzy nejvýznamnějších ekonomických událostí, rozhovory s čelnými českými i světovými byznysmeny a jejich součástí jsou i pravidelné přílohy. Mezi standardní denní rubriky deníku patří Extra, Události, Názory, Panorama, Podniky a trhy, Kultura a Autorská strana. Pravidelné týdenní rubriky dle dnů v týdnu jsou: pondělí – Kariéra & Management, úterý – Peníze, středa – Reality, čtvrtek – Technologie, pátek – Kultura plus a Fashion. Deník vychází v rozsahu 24 až 32 stran bez příloh (Economia, a.s., 2016a; Periodik.cz, 2016b).

Z dat Unie vydavatelů ČR autor této práce vytvořil graf č. 8 znázorňující vývoj prodaného nákladu a vývoj čtenosti Hospodářských novin. K dispozici byla data o prodaném nákladu od prosince 2014 do prosince 2015. Od prosince 2014 do prosince 2015 prodaný náklad kolísá přibližně mezi 32 000 až 34 000 výtisky. Data o čtenosti Hospodářských novin byla k dispozici z února, května, srpna a listopadu 2015 – to znamená s dvouměsíčním odstupem mezi jednotlivými údaji. Čtenost deníku od února do května 2015 klesla o 15 000 čtenářů na 157 000 čtenářů a na stejné hodnotě zůstala i v srpnu 2015. V listopadu 2015 se čtenost opět zvýšila na 168 000 čtenářů (Unie vydavatelů ČR, 2016e; Unie vydavatelů ČR, 2016f).

Graf č. 8: Prodaný náklad a čtenost Hospodářských novin

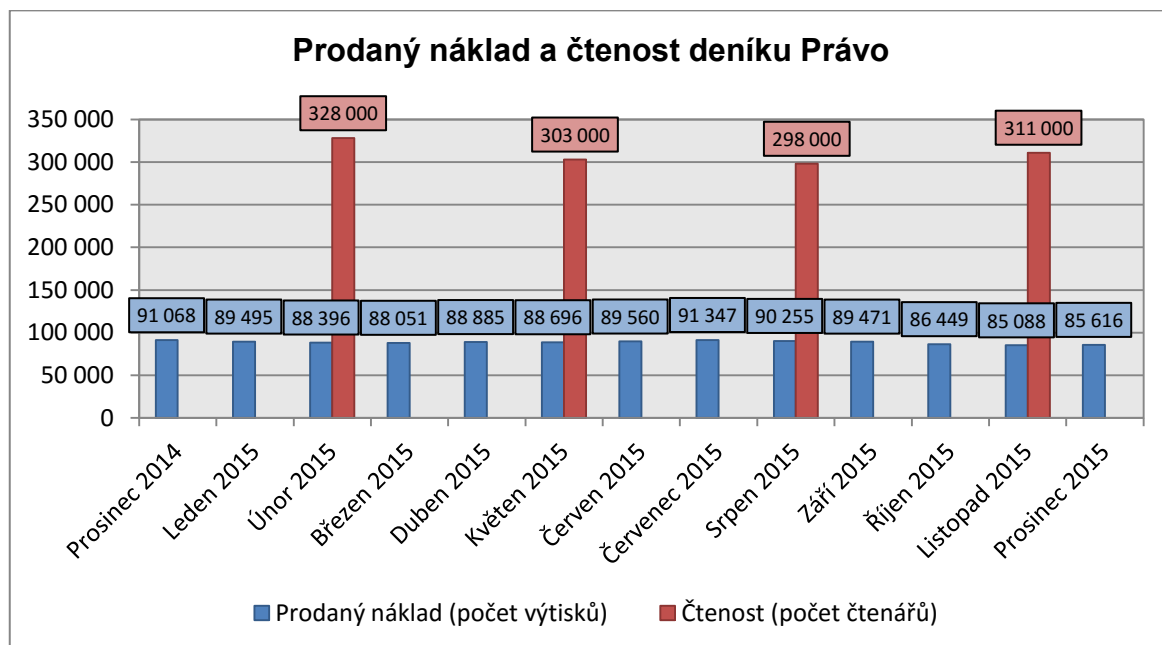
7.1.3 Právo

Právo je celospolečenský celostátní tištěný deník vydavatelství BORGIS, a.s., které je jedním z nejvýznamnějších vydavatelství v České republice. Kromě deníku Právo patří do sféry vlivu vydavatelství BORGIS, a.s, také internetové tituly Novinky.cz, Pravo.cz, Sport.cz a Super.cz (Periodik.cz, 2016c; Unie vydavatelů ČR, 2016g; Unie vydavatelů ČR, 2016h).

Deník Právo vychází každý den s výjimkou neděle. Zaměřuje na kvalitní a seriózní zpravodajství z domova, ze zahraničí, z oblasti ekonomiky, zdravotnictví, školství a sportu. Kromě rozsáhlého přehledu událostí nabízí také analýzy, komentáře a reportáže a informace z regionů. Součástí deníků jsou i tematické přílohy a magazíny. Pravidelnými rubrikami deníku Právo jsou Hlavní stránka, Zpravodajství, Trhy a ekonomika, Kultura, Sport, Kronika dne, Komentáře, Ze zahraničí, Regionální zpravodajství. Deník vychází v rozsahu 24 stran (Periodik.cz, 2016c, Unie vydavatelů ČR, 2016g).

Z dat Unie vydavatelů ČR byl autorem této práce vytvořen graf č. 9 znázorňující vývoj prodaného nákladu a vývoj čtenosti deníku Právo. K dispozici byla data o prodaném nákladu od prosince 2014 do prosince 2015. Od prosince 2014 do července 2015 prodaný náklad kolísal přibližně mezi 88 000 až 91 000 výtisky. Od srpna do listopadu 2015 náklad klesl na 85 088 výtisků a v prosinci 2015 mírně stoupl na 85 616 výtisků. Data o čtenosti deníku Právo byla k dispozici z února, května, srpna a listopadu 2015 – to znamená s dvouměsíčním odstupem mezi jednotlivými údaji. Čtenost deníku od února do srpna 2015 klesla o 30 000 čtenářů na 298 000 čtenářů. V srpnu opět vzrostla o 13 000 čtenářů na hodnotu 311 000 čtenářů (Unie vydavatelů ČR, 2016i; Unie vydavatelů ČR, 2016j).

Graf č. 9: Prodaný náklad a čtenost deníku Právo

Zdroj: Unie vydavatelů ČR, 2016i; Unie vydavatelů ČR, 2016j

7.2 Kvantitativní analýza

Za nejpoužívanější metodu výzkumu mediálních obsahů bývá považována obsahová analýza. Otcovství této metody je často připisováno Haroldu D. Lasswellovi (Reifová, 2004, str. 21). Na dominantní postavení této metody ve výzkumu médií upozornil v roce 1952 Bernard Berelson svou prací *Content Analysis in Communication Research* (Wimmer, Dominick, 2006, in Trampota, 2008, str. 41) a proto bývají počátky této metody spojovány právě s jeho jménem. V nejčastější kvantitativní podobě obsahová analýza „bývá popisována jako standardizovaná, systematická, a intersubjektivně ověřitelná metoda analýzy zjevného obsahu“ (Reifová, 2004, str. 21). Zaměřuje se na explicitní a zjevný obsah mediálních sdělení, tedy na obsah jak byl vyslán, zatímco fázi příjmu sdělení, obsah jak byl přijat, pomíjí (McQuail, 1999, in Trampota, 2008, str. 41). Význam sdělení může být v myslích příjemců odlišný. „Při aplikaci obsahové analýzy vždy platí, že ze získaných zjištění nelze vysuzovat motivy produkce těchto obsahů ani predikovat potenciální účinky na příjemce.“ (Trampota, 2008, str. 41).

Záměrem metody kvantitativní obsahové analýzy je získat kvantitativní popis zprostředkovaných obsahů a její výstupy lze zpracovat v podobě tabulek a grafů. Výstupy kvantitativní obsahové analýzy jsou nezávislé na badateli, jenž ji provádí (Trampota, Vojtěchovská, 2010, str. 103).

David Silverblatt a Enright Eliceire (in Reifová, 2004, str. 21-22) definovali pět možností aplikování kvantitativní obsahové analýzy z hlediska účelu:

- a) získání poznatků o komunikátorech;
- b) popis množství a druhu informací přenášených určitým médiem;
- c) identifikace obsahových rozdílů různých médií;
- d) získání poznatků o určitých sděleních obsažených v textech;
- e) studium vizuálních a psychologických vjemů, kterým je vystaveno publikum.

7.2.1 Metodika

Kvantitativní obsahová analýza jako systematická metoda spočívá v postupné kontinuitě základních kroků metody. Tyto kroky by se neměly prolínat, měly by na sebe navazovat. Vysoká úroveň strukturovanosti metody je spojována s vysokým stupněm její ověřitelnosti (Shulz, 2004, in Trampota, 2008, str. 42). Tradiční postup kvantitativní obsahové analýzy sestává z těchto kroků (Wimmer, Dominick, 2006, in Trampota, 2008, str. 42):

1. Formulace výzkumné otázky nebo hypotézy.
2. Definice výběrového souboru, ke kterému odkazují.
3. Výběr patřičného vzorku výběrového souboru.
4. Výběr a definice jednotky analýzy.
5. Konstrukce kategorií obsahu, které budou zkoumány.
6. Výcvik kódovačů a provedení pilotní studie.
7. Kódování obsahu.
8. Analýza shromážděných dat.
9. Vyvození závěrů a hledání souvislostí.

7.2.2 Formulace výzkumných otázek

Hlavní výzkumná otázka: Jaký byl mediální obraz krize České televize na přelomu let 2013 a 2014?

Vedlejší výzkumná otázka: Jak se analyzovaná média lišila ve složení druhů textů?

7.2.3 Vymezení výběrového souboru

Výběrový soubor bývá obvykle ohraničen časově, podle zvoleného média a případně i tematicky. Volba výběrového souboru je východiskem pro konstrukci vzorku zkoumání (Trampota, Vojtěchovská, 2010, str. 104).

Cílem této práce je analyzovat mediální zájem o Českou televizi v kontextu a během událostí, které nastaly na přelomu let 2013 a 2014. Záměrem práce je zjistit, v jaké míře a jakým způsobem média o těchto událostech v České televizi informovala.

Pro analýzu byly vybrány tři z nejvlivnějších českých tištěných deníků – Mladá fronta DNES, Hospodářské noviny a Právo. Mladá fronta DNES a Právo vychází šestkrát týdně – každý den kromě neděle. Hospodářské noviny vychází pětkrát týdně – od pondělí do pátku. Deníky Mladá fronta DNES a Právo jsou vydávány ve více regionálních mutacích. Všechny tři deníky vychází s pravidelnými přílohami. Regionální mutace deníků Mladá fronta DNES a Právo a přílohy všech tří deníků byly ve výběrovém souboru zohledněny. Časový rámec byl konkrétně stanoven na období od 1. srpna 2013 do 1. března 2014. Pro analýzu byly tedy vybrány veškeré články, které byly od 1. srpna 2013 do 1. března 2014 publikovány v tištěné Mladé frontě DNES, v tištěných Hospodářských novinách, nebo v tištěném Právu, a které zároveň obsahovaly relevantní souvislost s událostmi v České televizi. Tato souvislost byla specifikována v poslední fázi upřesnění výběrového souboru.

Zkoumaná periodika

1. Mladá fronta DNES. MAFRA, a.s., 2013 a 2014. ISSN 1210 - 1168.
2. Hospodářské noviny. Economia, a.s., 2013 a 2014. ISSN 1213 - 7693.
3. Právo. BORGIS, a.s., 2013 a 2014. ISSN 1211 - 2119.

Zkoumané období

Od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014.

7.2.3.1 Získání dat a první fáze zpřesnění výběrového souboru

Data, resp. vydané články včetně metadat (datum vydání, autor, rubrika a další), byla získána prostřednictvím aplikace mediálního archivu MediaSearch společnosti NEWTON Media, a.s. Data byla získána výhradně pro účely této práce, resp. pro studijní účely. MediaSearch je největší mediální databáze na trhu, pokrývá tisk, televizi, rozhlas a internet od roku 1996 (NEWTON Media, a.s., 2014).

V aplikaci MediaSearch bylo využito funkce „rozšířené hledání“. Bylo by velmi obtížné a nepřesné snažit se nastavit filtr hledání tak, abych získal pouze články, které souvisejí pouze s konkrétními událostmi v České televizi. Aby bylo v první fázi výběru pokryto absolutně vše co se České televize týká, bylo nastaveno najít články, které v textu obsahují výrazy „Česká televize“ nebo „ČT“. Aplikace MediaSearch umí zadané výrazy skloňovat (NEWTON Media, a.s., 2015). Pole sloužící k hledání textu v nadpisu článků bylo ponecháno prázdné. Jako zdroj byl nastaven tištěný deník Mladá fronta DNES, tištěný deník Hospodářské noviny a tištěný deník Právo. Hledání bylo omezeno na období od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014.

Při hledání článků bylo nastaveno nezobrazovat regionální duplicity. Regionální mutace deníků Mladá fronta DNES a Právo byly sice ve výběrovém souboru zohledněny, avšak s pravidlem, že článek, který byl v regionálních mutacích publikován v počtu více než jeden v identické shodě (nadpis a obsah textu článku), byl do finálního výběrového souboru zařazen pouze jednou a bylo ho možné dle obsahu textu nebo metadat jasně identifikovat jako článek, který z regionálních mutací pochází.

Celkem bylo ze všech tří deníků získáno 2 499 článků. Získaná data obsahovala: název média, ve kterém byl článek publikován; datum vydání článku; název článku (titulek); stranu článku, na které byl v médiu publikován; rubriku, ve které byl článek publikován; autora článku; obsah článku, který kromě textu článku zahrnoval také podtitulky, případně zmínku o autorovi článku, o autorovi fotek, popisy fotek, informaci o regionální mutaci.

7.2.3.2 Druhá fáze zpřesnění výběrového souboru

V několika případech se stalo, že i přes nastavení nezobrazovat regionální duplicity v počátečním hledání byly v získaných datech z aplikace MediaSearch po první fázi zpřesnění výběrového souboru nalezeny články z tištěných deníků Mladá fronta DNES a Právo, které měly na první pohled identické texty i nadpisy, ale ve kterých byly zmíněny rozdílné regionální mutace jako součást textu, a proto je aplikace MediaSearch fakticky vyhodnotila jako rozdílné a zařadila je do výsledků všechny. V takových případech byl s daným obsahem ponechán pouze jeden článek a ostatní téměř identické články s rozdílnou regionální mutací byly odstraněny.

7.2.3.3 Třetí fáze zpřesnění výběrového souboru

K nejvýznamnějšímu zúžení výběrového souboru došlo definováním článků, které s událostmi v České televizi na přelomu let 2013 a 2014 souvisí. Do finálního výběrového souboru byly zařazeny takové články, ve kterých byly hlavním nebo vedlejším tématem, či podtématem, údajné politické tlaky a politické objednávky směrem k České televizi, údajné ovlivňování a cenzura podoby zpravodajství České televize, nezávislost, důvěryhodnost a objektivita České televize.

Jednalo se především o články, které se věnovaly následujícím záležitostem, nebo se k nim svým obsahem vztahovaly: 1) stažení Daniely Drtinové z pořadu „Události, komentáře“; 2) kritika vedení ze strany pracovníků České televize v kontextu těchto událostí; 3) propuštění Pavlína Kvapilové a dalších tehdejších pracovníků České televize v kontextu těchto událostí; 4) podání stížnosti 23 pracovníků ČT o údajném zasahování redakce zpravodajství do vysílání; 5) vyjádření podpory, které zaslalo 61 redaktorů ČT vedení České televize; 6) sestavení a následný rozpad a rozpuštění odborné komise, která měla stížnost posoudit; 7) vystupování Rady ČT a jejích členů v kontextu těchto událostí; 8) odchody pracovníků z České televize, které média spojovala v kontextu těchto událostí a zejména odchody těch, kteří byli dříve vůči vedení kritičtí; 9) rozhovory s pracovníky, členy vedení, odborníky a dalšími osobami, které se vyjádřily v kontextu těchto událostí.

Zařazeny byly i články, které se svým obsahem vztahovaly k uvedeným tématům jen velmi málo nebo okrajově – například rozhovor s pracovnící České televize, který obsahoval pouze jednu otázku týkající se situace v České televizi v kontextu zmíněných událostí.

Výběr článků ve třetí fázi zpřesnění výběrového souboru provedl autor této práce na základě zmíněných kritérií.

7.2.4 Vymezení kódovací jednotky

Jednotka měření (kódovací jednotka) je nejmenší prvek analýzy, který by měl být jasně definován, a na kterém zkoumáme zvolené proměnné a jejich kategorie. V mediálních sděleních jsou jednotky měření zřetelně ohraničeny. Může to být například zpráva nebo článek (Reifová, 2004, str. 43).

Kódovací jednotkou byl v této práci zvolen článek¹⁹ nebo zpráva²⁰. Kódovací jednotce byly přiděleny proměnné a následně bylo do záznamové tabulky zaneseno jakých hodnot proměnné nabývají. Záznamová tabulka je dostupná v příloze č. 1.

K vytvoření záznamové tabulky, zanesení hodnot do záznamové tabulky, zpracování výsledků analýzy a jejich grafickému zobrazení byl použit program Microsoft Excel.

7.2.5 Proměnné a jejich hodnoty

Byly zvoleny následující proměnné a jejich hodnoty.

7.2.5.1 Periodikum

Tabulka 1: Kódovací kniha – proměnná periodikum

Mladá fronta Dnes	1
Hospodářské noviny	2
Právo	3

7.2.5.2 Datum vydání

Tabulka 2: Kódovací kniha – proměnná datum vydání

dd.mm.rrrr	Datum publikování článku v daném periodiku ve formátu dd.mm.rrrr.
------------	---

7.2.5.3 Titulek

Tabulka 3: Kódovací kniha – proměnná titulek

Titulek	Samotný titulek článku bez případných podtitulků a mezititulků.
---------	---

¹⁹ Výraz článek se v přeneseném slova smyslu dodnes používá jako „součást novin“ (Verner, 2007, str. 25). Článkem se rozumí jakýkoliv materiál v novinách kromě zprávy, ne článek jako samostatný žánr (Osvaldová, 2002, str. 41).

²⁰ Zpráva je žurnalisticky zpracovaná informace o něčem, co se stalo nebo nestalo, stane nebo nestane, nebo o změně nějakého stavu. Zpráva zaznamenává, sumarizuje a konstatuje děje, fakta nebo myšlenky (Osvaldová, 2011, str. 22).

7.2.5.4 Druh textu

Tabulka 4: Kódovací kniha – proměnná druh textu

Náborový text	1	<p>Komentář „vychází ze známých faktů, jevů nebo myšlenek, které dává do souvislosti, odhaluje pozadí, příčiny i důsledky, připojuje subjektivní pohled.“ (Osvaldová, 2002, str. 91)</p> <p>Glosa „může být kritická se sklonem k ironii, jindy se přibližuje beletristickému podání skutečnosti.“ (Čechová, 2003, str. 229)</p> <p>Polemika konfrontuje různé názory, pohledy a stanoviska. „Snaží se čtenáře ovlivnit a přivést ho k postoji pro nebo proti.“ (Čechová, 2003, str. 229)</p>
Rozhovor	2	<p>„Dialog otázek a odpovědí, v němž partneři na rozdíl od diskuse mají jasně stanovené role tazatele a odpovídajícího.“ „Základní formy interview jsou následující: čistý dialog, monologický s vypuštěním otázek; rozprava, kde autor má rovnocenné postavení, klade rozsáhlejší otázky; autointerview, nepravé interview, kdy jsou odpovědi vybrány např. z již publikované knihy, dramatu apod.“ (Osvaldová, 2002, str. 82)</p>
Zpráva	3	<p>„Informace o události nebo jevu, který se stal nebo nestal, stane nebo nestane, odpovídá na základní otázky kdo, co, kde, kdy, rozšířená zpráva na jak a proč. Zpráva zachovává věcnost, přesnost, úplnost, spolehlivost, včasnost a citovou neutrálnost.“ (Osvaldová, 2002, str. 215)</p>

7.2.5.5 Rubrika

Tabulka 5: Kódovací kniha – proměnná rubrika

Autorská strana	1	Článek je zařazen do rubriky (většího tematického celku).
Česko	2	
Názory	3	
Příloha - Salon	4	
Publicistika	5	Všechny články z výběrového souboru zahrnovaly informaci o tom, že jsou zařazené v některé z rubrik. Žádný článek nebyl bez rubriky.
Regionální mutace Mladé fronty Dnes ²¹	6	
Sport	7	Jako hodnoty proměnné <i>rubrika</i> byly zvoleny všechny názvy rubrik, které byly přiřazeny alespoň k jednomu článku ve finálním výběrovém souboru.
Téma	8	
Titulní strana	9	
Z domova	10	
Zpravodajství	11	

7.2.5.6 Umístění textů v periodiku (strana)

Tabulka 6: Kódovací kniha – proměnná umístění v periodiku (strana)

Strana	Číslo strany, na které byl článek v periodiku publikován.
--------	---

7.2.5.7 Umístění textů v periodiku (třetiny a příloha)

Tabulka 7: Kódovací kniha – proměnná umístění v periodiku (třetiny a příloha)

1. třetina (strana 1-12)	1	Mladá fronta Dnes vycházela ve 32 stranách bez příloh. Hospodářské noviny vycházely v rozsahu 24 až 32 stran bez příloh. Právo vycházelo v rozsahu 24 stran. Společný zkoumaný rozsah je 32 stran. Tento rozsah je rozdělen na tři třetiny po 12 stranách.
2. třetina (strana 13-24)	2	
3. třetina (strana 25-32)	3	
Příloha	4	K určení přílohy sloužilo označení rubriky. Články z příloh byly v získaném výběrovém souboru označeny příslušnou rubrikou příloh.

²¹ Pozn. autora práce: Články regionálních mutací Mladé fronty Dnes z výběrového souboru používaly příslušné označení regionu jako název rubriky. Takové články byly převedeny do společné rubriky regionálních mutací.

7.2.5.8 Vyjádření nezávislého odborníka

Tabulka 8: Kódovací kniha – proměnná vyjádření nezávislého odborníka

Ano	1	Článek obsahuje vyjádření nezávislého odborníka.	Nezávislým odborníkem je osoba, která má velké teoretické znalosti a praktické zkušenosti z oboru a zároveň nepůsobí v České televizi nebo v Radě České televize.
Ne	2	Článek neobsahuje vyjádření nezávislého odborníka.	

7.2.6 Pilotní výzkum

Dle výše stanovených kroků kvantitativní obsahové analýzy by měl být v této fázi proveden výcvik kódovačů a pilotní výzkum. Kódovač (badatel) je však pouze jeden a proto není výcvik nutný.

Pilotní výzkum byl proveden na prvních 10 článcích z Mladé fronty Dnes, na prvních 10 článcích z Hospodářských novin a na prvních 10 článcích z Práva. Na základě zjištění získaných při pilotním výzkumu byly provedeny následující změny:

1. Byla upravena kategorie *Druhy textů*. Bylo zjištěno, že názorové texty v Mladé frontě Dnes a Hospodářských novinách se pohybovaly na pomezí několika druhů textu a vzájemně se prolínali. Nejčastěji se objevovali prvky komentáře, glosy a polemiky. Nebylo vždy možné jasně určit, o který z druhů textu se jedná a z tohoto důvodu byla zřízena společná hodnota *Názorové texty*.

2. Byla upravena kategorie *Vyjádření nezávislého odborníka*. Bylo zjištěno, že texty obsahují vyjádření osob, které jsou pracovníci České televize nebo členové Rady České televize. Některé z těchto osob by mohly být považovány za odborníky, avšak vzhledem k povaze zkoumaných událostí v České televizi nemohly být tyto osoby pokládány za nezávislé. Projevy pracovníků a bývalých pracovníků České televize, kteří skončili nebo byli vyhozeni během událostí zkoumaného období, a projevy členů Rady ČT tedy nebyly považovány za vyjádření nezávislých odborníků. Předmětem zkoumání byly pouze vyjádření nezávislých mediálních odborníků, kteří nepůsobili v České televizi.

7.2.7 Výstupy

Výstupy vznikly na základě kódování výběrového souboru, které provedl kódovač, respektive autor této práce. Výstupy byly vyjádřeny v tabulkách a zobrazeny v grafech, a byly publikovány s patřičným komentářem.

7.2.7.1 Počet textů

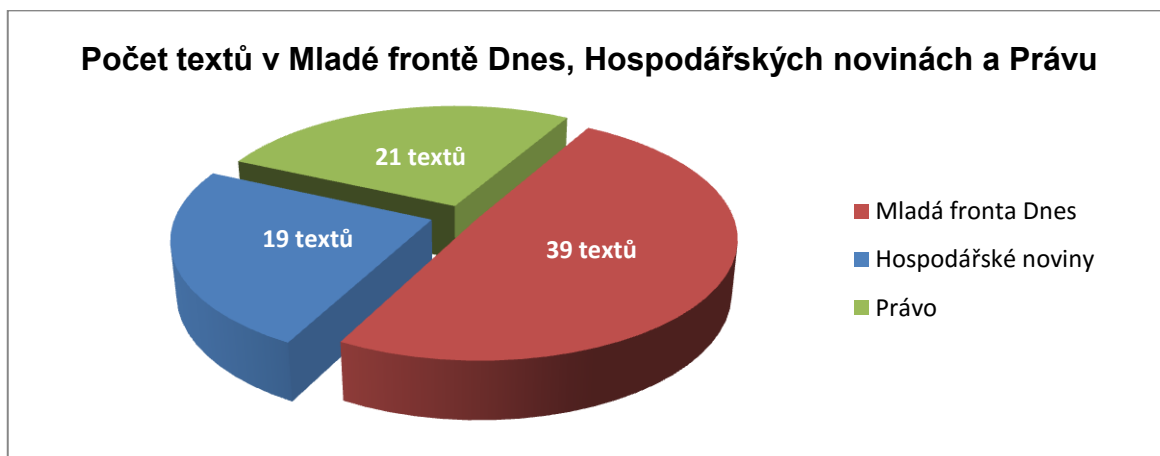
Tabulka 9: Výstupy – počet textů

Počet textů	Periodika			Celkem
	Mladá fronta Dnes	Hospodářské noviny	Právo	
	Počet	Počet	Počet	Počet
<i>Srpen 2013</i>	7	2	3	12
<i>Září 2013</i>	1	0	2	3
<i>Říjen 2013</i>	1	0	3	4
<i>Listopad 2013</i>	16	8	6	30
<i>Prosinec 2013</i>	6	4	1	11
<i>Leden 2014</i>	5	3	3	11
<i>Únor 2014</i>	3	2	3	8
Celkem	39	19	21	79

Tabulka č. 9 znázorňuje počet textů, které analyzovaná periodika publikovala ve sledovaném období zvlášť a celkově. Tabulka zohledňuje i jednotlivé měsíce. Mladá fronta Dnes ve sledovaném období zveřejnila 39 textů, Hospodářské noviny zveřejnily 19 textů a Právo 21 textů. Všechny tři zkoumané deníky vydaly nejvíce textů v listopadu 2013. Ve sledovaném období byl v Mladé frontě Dnes publikován více než dvojnásobný počet textů než v Hospodářských novinách. Celkové počty textů jsou uvedeny také v dalších tabulkách pro lepší orientaci.

Počet textů publikovaných v Mladé frontě Dnes, Hospodářských novinách a Právu graficky vyobrazuje graf č. 10.

Graf č. 10: Výstupy – počet textů

7.2.7.2 Druhy textů

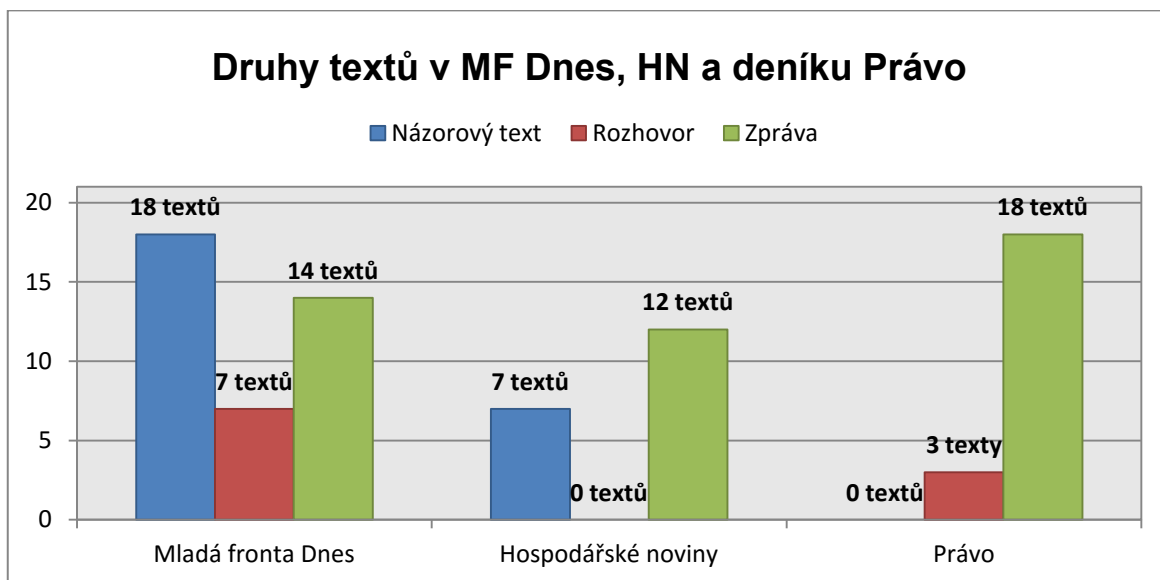
Tabulka 10: Výstupy – druhy textů

Druh textu	Periodika			Celkem
	Mladá fronta Dnes	Hospodářské noviny	Právo	
	Počet	Počet	Počet	Počet
<i>Názorový text</i>	18	7	0	25
<i>Rozhovor</i>	7	0	3	10
<i>Zpráva</i>	14	12	18	44
Celkem	39	19	21	79

Tabulka č. 10 znázorňuje rozložení textů dle jejich druhu. V Mladé frontě Dnes byl nejpočetnějším typem textu *názorový text* s 18 výskyty, zatímco v Hospodářských novinách byla nejpočetnější *zpráva* s 12 výskyty, stejně jako v Právu s 18 výskyty. *Zpráva* byla v Mladé frontě Dnes publikována 14krát a následoval *rozhovor* se 7 výskyty. V Hospodářských novinách byl druhý nejčetnější *názorový text* a *rozhovor* se neobjevil ani jednou. V Právu byl naopak druhý nejčetnější *rozhovor* a neobjevil se *názorový text*. V celkovém rozložení dominuje nejpočetnější *zpráva* a druhý je *názorový text*. Oba druhy textu se ve zkoumaných denících samostatně vyskytovali více než 2krát početněji, než *rozhovor*.

Na grafu č. 11 je graficky znázorněno rozložení druhů textů dle analyzovaných médií.

Graf č. 11: Výstupy – druhy textů

7.2.7.3 Zařazení do rubriky

Tabulka 11: Výstupy – zařazení do rubriky

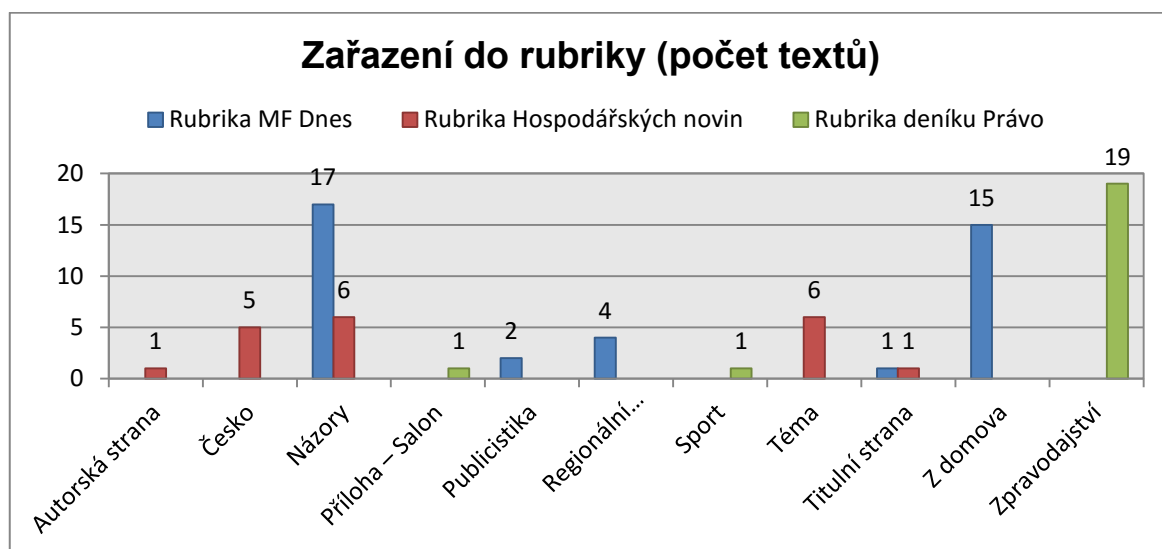
Rubrika	Mladá fronta Dnes		Rubrika	Hospodářské noviny		Rubrika	Právo
	Počet			Počet			Počet
<i>Názory</i>	17		<i>Autorská strana</i>	1		<i>Příloha – Salon</i>	1
<i>Publicistika</i>	2		<i>Česko</i>	5			
<i>Regionální mutace Mladé fronty Dnes</i>	4		<i>Názory</i>	6		<i>Sport</i>	1
<i>Titulní strana</i>	1		<i>Téma</i>	6			
<i>Z domova</i>	15		<i>Titulní strana</i>	1		<i>Zpravodajství</i>	19
Celkem	39		Celkem	19		Celkem	21

Tabulka č. 11 ukazuje, jak byly zkoumané texty v získaném výběrovém souboru zařazeny do rubrik. V Mladé frontě Dnes byla nejčetnější rubrika *Názory* se 17 texty, následovaná rubrikou *Z domova* s 15 texty. Dále byly 2 texty zařazeny v rubrice *Publicistika* a 4 texty byly zařazeny v rubrikách *regionálních mutací Mladé fronty Dnes*. V Hospodářských novinách byla nejpočetnější také rubrika s názvem *Názory*, spolu s

rubrikou *Téma*. Pod oběma rubrikami bylo zařazeno 6 textů. Druhou nejpočetnější byla rubrika *Česko* a dále byl zařazen 1 text v rubrice *Autorská strana*. V *Právu* byla nejpočetnější rubrika s názvem *Zpravodajství* s 19 texty. Pouze 1 text byl zařazen v rubrice *Příloha – Salon* a stejně tak byl jen 1 text zařazen v rubrice *Sport*. Deníky *Mladá fronta Dnes* a *Hospodářské noviny* zařadily 1 text do rubriky s názvem *Titulní strana*.

Rozložení zařazení textů do rubrik je znázorněno na grafu č. 12.

Graf č. 12: Výstupy – zařazení do rubriky

7.2.7.4 Umístění textů v periodiku

Tabulka 12: Výstupy – umístění v periodiku

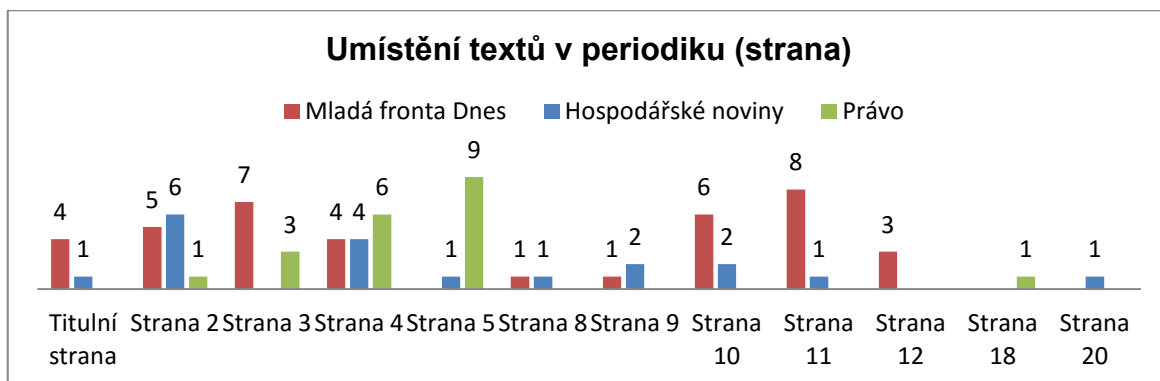
Umístění v periodiku	Periodika			Celkem
	Mladá fronta Dnes	Hospodářské noviny	Právo	
	Počet	Počet	Počet	Počet
<i>Titulní strana</i>	4	1	0	5
<i>Strana 2</i>	5	6	1	12
<i>Strana 3</i>	7	0	3	10
<i>Strana 4</i>	4	4	6	14
<i>Strana 5</i>	0	1	10	10
<i>Strana 8</i>	1	1	0	2
<i>Strana 9</i>	1	2	0	3
<i>Strana 10</i>	6	2	0	8
<i>Strana 11</i>	8	1	0	9
<i>Strana 12</i>	3	0	0	3
<i>Strana 18</i>	0	0	1	1
<i>Strana 20</i>	0	1	0	1
<i>1. třetina (strana 1-12)</i>	39	18	20	77
<i>2. třetina (strana 13-24)</i>	0	1	1	2
<i>3. třetina (strana 25-32)</i>	0	0	0	0
<i>Příloha</i>	0	0	1	1
Celkem	39	19	21	79

V tabulce č. 12 jsou zobrazena data o rozmístění textů v analyzovaných médiích. V Mladé frontě Dnes byly všechny zkoumané texty umístěny v první třetině listu. Hospodářské noviny publikovaly 18 textů v první třetině listu a pouze 1 text ve druhé třetině listu. V deníku Právo bylo 20 textů umístěno v první třetině listu a z toho 1 text byl v této třetině součástí přílohy. 1 text byl umístěn ve druhé třetině listu. Všechny tři zkoumané deníky umístily více jak polovinu svých textů na prvních pět stran listu. V Mladé frontě Dnes se také vyskytoval vyšší počet textů na posledních třech stranách

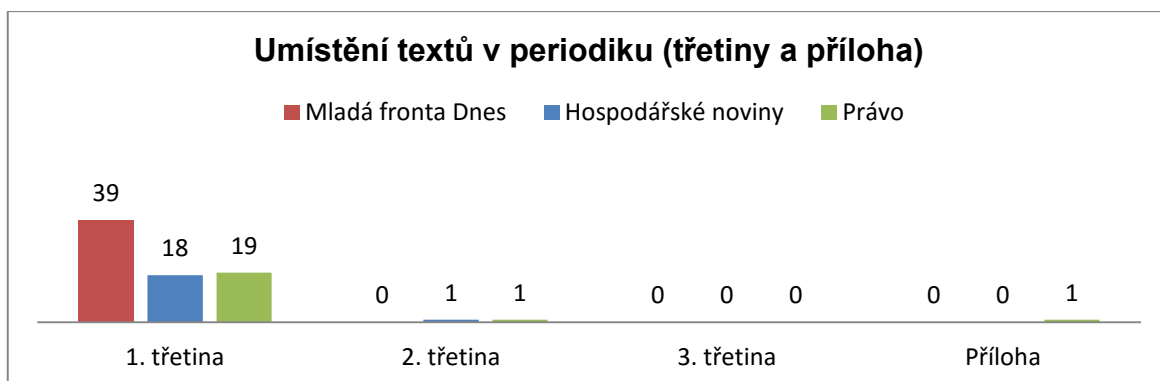
první třetiny listu. Žádný ze zkoumaných deníků neumístil ani jeden text do třetí třetiny listu.

Rozmístění textů v analyzovaných denících je graficky znázorněno na grafech č. 13 a 14.

Graf č. 13: Výstupy – umístění textů v periodiku (strana)

Graf č. 14: Výstupy – umístění textů v periodiku (třetiny a příloha)

7.2.7.5 Vyjádření nezávislého odborníka

Tabulka 13: Výstupy – vyjádření nezávislého odborníka

Vyjádření nezávislého odborníka	Periodika			Celkem
	Mladá fronta Dnes	Hospodářské noviny	Právo	
	Počet	Počet	Počet	Počet
Ano	3	0	1	4
Ne	36	19	20	75
Celkem	39	19	21	79

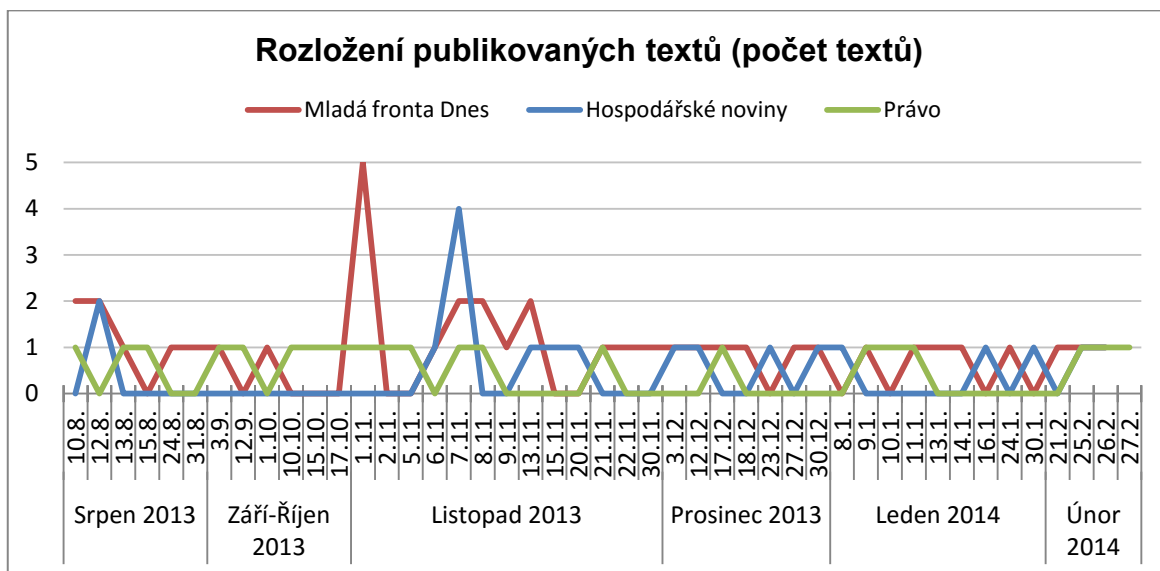
Tabulka č. 13 ukazuje kolik textů obsahovalo vyjádření nezávislého odborníka. Mladá fronta Dnes publikovala 3 texty s vyjádřením nezávislého experta, deník Právo zveřejnil 1 text s vyjádřením nezávislého experta a v Hospodářských novinách neobsahoval žádný text vyjádření nezávislého odborníka.

7.2.8 Shrnutí

Z celkového počtu 2 499 textů bylo analyzováno 79 textů, které se vztahovaly k událostem v České televizi na přelomu let 2013 a 2014. V Mladé frontě Dnes bylo publikováno 39 textů, v Hospodářských novinách 19 textů a v deníku Právo 21 textů. Během zkoumaného období od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014 Mladá fronta Dnes uveřejnila v průměru 1 text za každých 5 až 6 dní, zatímco Hospodářské noviny vydaly v průměru 1 text za každých přibližně 11 dní a deník Právo vydal v průměru 1 text za každých cca 10 dní.

Graf č. 15 zobrazuje rozložení zveřejněných textů v jednotlivých měsících a dnech. Na grafu není zobrazeno celé zkoumané období. Ve vynechaných dnech analyzované deníky nepublikovaly žádný text.

Graf č. 15: Shrnutí kvantitativní analýzy – rozložení publikovaných textů

Z výsledků analýzy vyplývá, že Mladá fronta Dnes ve zkoumaném období zveřejnila více textů vztahujících se k událostem v České televizi, než Hospodářské noviny. Analyzované deníky publikovaly nejvíce textů v listopadu 2013. Během listopadu 2013 zveřejnila Mladá fronta Dnes 16 textů, Hospodářské noviny publikovaly 8 textů a deník Právo vydal 6 textů vztahujících se k událostem v České televizi. Texty všech třech deníků zveřejněné v listopadu 2013 tvořily dohromady více jak jednu třetinu z celkového počtu 79 textů publikovaných během celého zkoumaného období.

V Mladé frontě Dnes převažoval druh textu *Názorový text* a několikrát se také objevil *Rozhovor*. S tím souvisí, že nejčastěji byly texty zařazeny v rubrice *Názory*. V Hospodářských novinách byla zaznamenána s nejvyšším počtem *Zpráva*, *Rozhovor* se v analyzovaných textech neobjevil vůbec a převládala rubrika *Názory* a *Téma*. V deníku Právo byla výrazně nejpočetnějším druhem textu *Zpráva* a ani jeden text neodpovídal typu *Názorový text*. Nejvíce textů bylo zařazeno v rubrice *Zpravodajství*. Deníky Mladá fronta Dnes a Hospodářské noviny zařadily pouze 1 text do rubriky *Titulní strana*, resp. zveřejnily 1 text na titulní straně. Ve všech třech denících převládala výskyt textů v první třetině listu a zejména na prvních 5 stranách deníků. Do přílohy byl zařazen pouze 1 text v deníku Právo. Vyjádření nezávislého odborníka zařadila Mladá fronta Dnes ve 3 ze zkoumaných textů a deník Právo v 1 ze zkoumaných textů.

7.3 Kvalitativní analýza

„Termínem kvalitativní výzkum rozumíme jakýkoliv výzkum, jehož výsledků se nedosahuje pomocí statistických procedur nebo jiných způsobů kvantifikace“ (Strauss, Corbinová, 1999, str. 10). Podle Hendla (2005, str. 49-50) však neexistuje obecně uznávaný způsob jak kvalitativní výzkum vymežit nebo dělat a tvrdí, že mnoho autorů nevnímá jedinečnost kvalitativního výzkumu pouze v neúčasti čísel.

„Kvalitativní výzkum je proces hledání porozumění založený na různých metodologických tradicích zkoumání daného sociálního nebo lidského problému. Výzkumník vytváří komplexní, holistický obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách“ (Creswell, 1998, in Hendl, 2005, str. 50).

Disman (2007, str. 285-287) mluví o kvalitativním výzkumu jako o nenumerickém šetření a interpretaci sociální reality. Cílem kvalitativního výzkumu je porozumění a vytváření nových hypotéz, nových teorií. Kvalitativní výzkum využívá induktivní logiku. Výzkum začíná pozorováním, sběrem dat a výzkumník poté hledá v získaných datech pravidelnost, zkoumá význam těchto dat, stanovuje závěry a formuluje nové hypotézy a teorie.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že kvalitativní analýza příliš nepodléhá standardizovaným postupům a závisí především na výzkumníkovi, jaká metoda bude zvolena a jaké bude její vymezení.

7.3.1 Metodika

V teoretické části v kapitole 3.2.1 Agenda-setting je zmíněno, že média do svých obsahů zařazují vybraná témata a jiná ne, různými prostředky naznačují pořadí jejich důležitosti a jejich možnou interpretaci, a tím ovlivňují, o čem a jak lidé přemýšlejí.

„McCombs a Shaw z výsledků svého výzkumu vyvodili, že masová média ‚nastolují‘ veřejnosti její agendu. Jejich původní představa, že o prosazení tématu do veřejné agendy rozhoduje četnost výskytu nějaké tématu v médiích, vzala v dalších zkoumáních v podstatě za své. Postupem času se prosadila představa, že o ustavení tématu ve veřejné agendě

rozhoduje více jeho ‚zarámování‘, tedy způsob zpracování tématu, nabídnutá interpretace a dobový společenský, politický a kulturní kontext“ (in Jirák, Köpplová, 2007, str. 182).

S výzkumem mediálního zarámování není spojena žádná specifická metoda zkoumání (Trampota, Vojtěchovská, 2010, str. 244), proto byl k provedení kvalitativního výzkumu zvolen postup inspirovaný metodou „list of frames“ (seznam okruhů rámování). Autorem této metody je James W. Tankard, Jr. (in Reese, Gandy, Grant, 2001, str. 95-106). Autor této práce metodu k účelu této práce upravil a postupoval následovně.

Byla definována základní otázka, která kooperuje s metodou okruhů rámování. Okruhy rámování byly zvoleny na základě znalosti získané z provedení kvantitativní analýzy. Poté bylo definováno, které části článků budou zkoumány. Dále byla vymezena analyzovaná data, respektive výběr článků, na kterých byl výzkum proveden. Články byly při analýze charakterizovány, okomentovány a byly zařazeny pod okruhy rámování. Popisy zkoumaných článků a jejich zařazení je dostupné v příloze č. 2. Je nutné poznamenat, že zařazení článků pod okruhy rámování provedl autor této práce a zda článek lze zařadit pod určitý okruh rozhodl dle svého subjektivního úsudku.

Cílem analýzy bylo zjistit, zda a v jakém počtu byly analyzované články v tzv. seriózních tištěných médiích²² zařazeny pod jednotlivé okruhy rámování. Výsledky výzkumu byly interpretovány v podobě souvislého textu. Výsledky zarámování bylo možné kvantifikovat, avšak je nutné podotknout, že každý výskyt rámce měl jinou váhu a proto je kvantifikace pouze orientační.

7.3.2 Výzkumné otázky

Hlavní výzkumná otázka je totožná s otázkou, která již byla definována u kvantitativní analýzy: Jaký byl mediální obraz krize České televize na přelomu let 2013 a 2014?

Vedlejší výzkumné otázky:

1. Jakým způsobem rámovala vybraná periodika články vztahující se k událostem v České televizi na přelomu let 2013 a 2014?

²² Mladá fronta Dnes, Hospodářské noviny, Právo

2. O jakých tématech se zkoumané články zmiňují nejvíce?
3. Které osoby jsou zmiňovány nejčastěji?

7.3.3 Vymezení okruhů rámování a jejich aplikace

Seznam okruhů rámování („list of frames“):

1. **Pozitivní vyznění pro Českou televizi** – články s celkovým nebo částečným pozitivním vyzněním v souvislosti s událostmi v České televizi. To jsou především články, které svým vyzněním podporují mínění, že Česká televize nepodléhá cenzuře, ovlivňování a politickým tlakům.
2. **Negativní vyznění pro Českou televizi** – články s celkovým nebo částečným negativním vyzněním v souvislosti s událostmi v České televizi. To jsou především články, které svým vyzněním podporují mínění, že v České televizi existuje ovlivňování, cenzura, nebo politické tlaky.
3. **Neutrální nebo neurčité vyznění pro Českou televizi** – články s nestranným nebo nejasným vyzněním v souvislosti s událostmi v České televizi.

Při aplikaci okruhů rámování byly zkoumány tyto prvky článků:

1. Titulek, případně podtitulky a mezititulky
2. Vlastní text článku

7.3.4 Analyzovaná data

Výzkum byl proveden na totožných člancích, které byly vymezeny ve výběrovém souboru kvantitativní analýzy. Jednalo se tedy o 79 článků, které byly v období od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014 publikovány v tištěných denících Mladá fronta Dnes, Hospodářské noviny a Právo, a tematicky nebo alespoň v určité své části souvisely s událostmi v České televizi na přelomu let 2013 a 2014. 39 článků pocházelo z Mladé fronty Dnes, 19 článků z Hospodářských novin a 21 článků z deníku Právo.

7.3.5 Vyznění zkoumaných článků vůči České televizi

Z počtu 79 analyzovaných článků bylo 13 článků zařazeno pod okruh *Pozitivní vyznění pro Českou televizi*, 47 článků pod okruh *Neutrální nebo neurčité vyznění pro Českou televizi* a 19 článků pod okruh *Negativní vyznění pro Českou televizi*. Ke kvantifikaci je nutné poznamenat, že každé zarámování článku pod zvolený okruh má jinou váhu.

Obsahem článků s *pozitivním vyzněním* byla zejména obhajoba nezávislosti České televize a skepticismus vůči údajné manipulaci, která byla předmětem petice stěžujících si pracovníků ČT. Jedním z takových článků je názorový text s titulkem „*Zpravodajství ČT je nezávislé*“ (HN, 7. 11. 2013). Také samotný generální ředitel ČT Petr Dvořák napomohl pozitivnímu obrazu ČT, když se v poskytnutých rozhovorech cenzuře a politickým tlakům bránil a své konání při řešení sporu obhajoval. „*Zadal jsem audit, pokoušel jsem se dokonce ustavit nezávislou komisi odborníků, která však takřka okamžitě, aniž stihla učinit jakékoli kroky, byla označena za nedůvěryhodnou. To vše není žádné zametání problémů.*“ (Právo, 11. 1. 2014). Pozitivní mínění podpořila například i zpráva s názvem „*Stížnost na zpravodajství neoprávněná, tvrdí Rada ČT*“ (Právo, 9. 1. 2014), kde převládají fakta o tom, jak Rada ČT a vedení ČT podnět prošetřovalo a jaký vyvodili závěr.

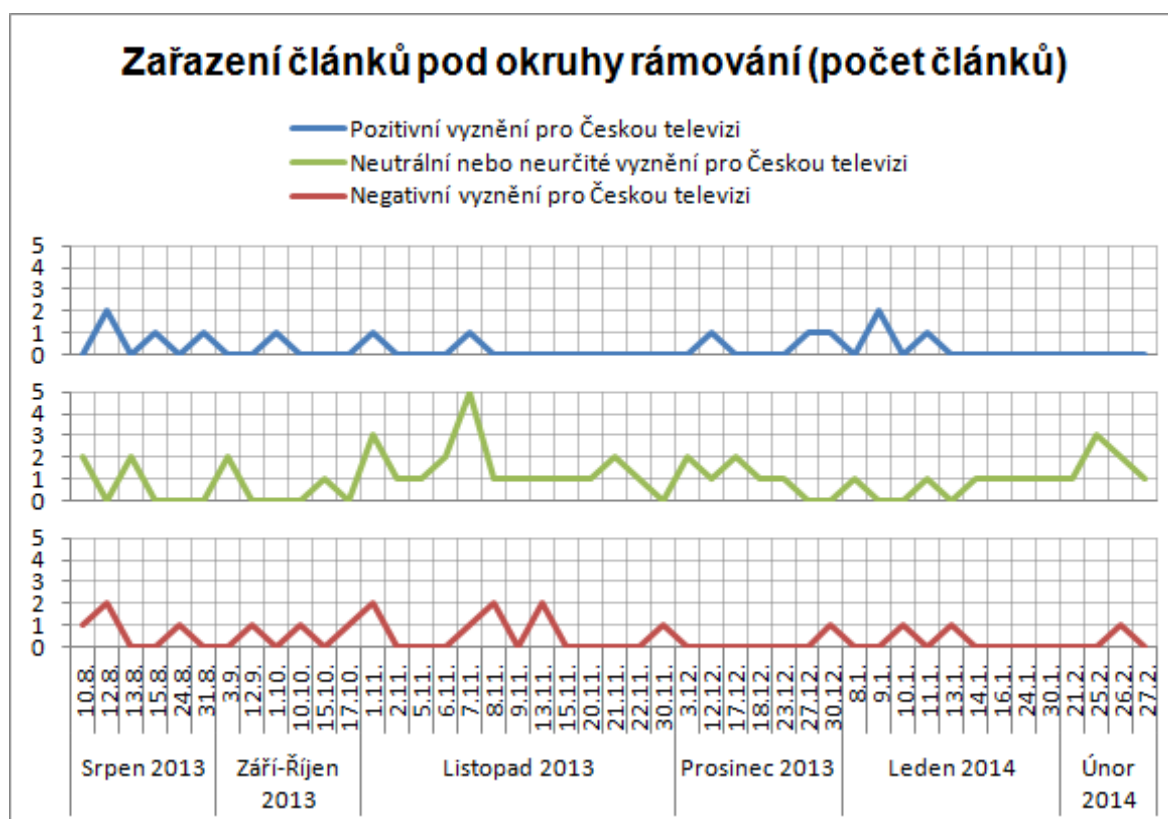
Články zařazené pod okruh *Neutrální nebo neurčité vyznění pro Českou televizi* byly především krátké zprávy, které se objektivně nepřikláněly na žádnou stranu sporu a pouze informovaly o průběhu vyšetřování bez dalších spekulací. Příkladem je zpráva s titulkem „*Stížnost posoudí pět mediálních odborníků*“ (Právo, 21. 11. 2013). Taktéž byly pod tento okruh zařazeny delší zprávy a články, které proti sobě stavěly vyjádření a argumentaci z obou stran konfliktu takovým způsobem, že nebylo možné jasně určit vyznění článků, nebo že si čtenář musel o dění v České televizi udělat vlastní názor. Takovým článkem je názorový text „*Nadbíhá Česká televize prezidentovi?*“ (MF Dnes, 7. 11. 2013), který je rozdělen na dvě části. V první části se vyjadřuje moderátorka ČT Daniela Drtinová, ve druhé pak šéfreditor ČT24 František Lutonský. Oba autoři si v textu navzájem oponují.

Článků s *negativním vyzněním vůči České televizi* bylo shledáno nejvíce. Pod tento okruh byly zařazeny kupříkladu články, které podporovaly domněnku o politickém vlivu v

České televizi nebo údajnou manipulaci v ČT, články ve kterých byla zmiňována atmosféra strachu nebo „autocenzura“ uvnitř zpravodajství televize, zprávy o odchodu pracovníků ČT, kteří se dříve vyjadřovali kriticky vůči vedení ČT a zpráva naznačovala spekulaci o pomstě ze strany vedení a další články podobného charakteru. Pod tento okruh byla zařazena například i polemika „*Jak se nepřipravit o naši televizi*“ (HN, 7. 11. 2013). Pavlína Kvapilová, bývalá výkonná ředitelka divize Nových médií ČT, která byla vyhozena, píše: „*Jak lze teď věřit generálnímu řediteli ČT Dvořákovi, že vše prověří? My jsme mu věřit opravdu chtěli. Můj případ ukázal to, že kdo si dovolí mít jiný názor, nese jasné důsledky. A co slyšíme? Další vyhrožování těm, kdo jen volali o pomoc. Něco tu tedy hapruje.*“

Graf č. 16 zobrazuje srovnání zařazení článků pod jednotlivé okruhy rámování. V grafu je také osa znázorňující zkoumané období. Na ose jsou zobrazeny pouze dny, kdy analyzovaná periodika publikovala alespoň jeden článek.

Graf č. 16: Zhodnocení výsledků – zařazení článků pod okruhy rámování

7.3.6 Nejčastěji zmiňovaná témata

Analýza ukázala, že ve zkoumaných člancích byla zcela nejvíce protěžována zmínka o *Radě České televize*, dále byl největší zájem o *stížnost 23 (později 24) pracovníků ČT na údajnou manipulaci* a v neposlední řadě se velmi často vedla polemika o *nezávislosti a důvěryhodnosti České televize*, mnohdy právě v souvislosti se zmíněnou stížností pracovníků.

Spor v srpnu 2013 odstartovalo odvolání moderátorky Daniely Drtinové z pořadu „Události, komentáře“ a její přesun do vlastního pořadu. V reakci na to se ozvala Nezávislá odborová organizace ČT a označila událost za politickou objednávku. O *stažení a přesunu Daniely Drtinové* se nejvíce informovalo ihned po jejím odvolání – například ve zprávě „*Drtinová: Můj odchod nebyl dobrovolný*“ (Právo, 10. 8. 2013), avšak téma také patřilo, po tématech zmíněných v úvodním odstavci, mezi jedno z nejvíce zmiňovaných během celého zkoumaného období.

Konflikt dále eskaloval v listopadu 2013, kdy už média kauze věnovala větší pozornost. Důvodem bylo především zaslání stížnosti 23 pracovníků na údajné ovlivňování zpravodajství Radě ČT. Články zdůvodňovaly a vyvracely *politické tlaky*, členové *odborů* stížnost podporovali svým prohlášením, případně byly výroky odborů kritizovány ze strany vedení a označovány za „skandální“. Také se objevil názor ze strany členů vedení a dalších, který považoval za nešťastné, že se celá *kauza řeší přes média*. Tento názor se v analyzovaných člancích vyskytoval opakovaně i v pozdějším období krize. Častým tématem byly i samotné případy uvedené ve stížnosti pracovníků ČT. Obzvláště frekventovaně zmiňovaným bylo obvinění z *nadržování prezidentu Zemanovi při návštěvě korunovačních klenotů*. Vedení ČT se k věci hájilo například v článku „*Ukazovat prezidenta s virózou je neetické, hájí ‚cenzuru‘ ČT*“ (MF Dnes, 7. 11. 2013). Ředitel zpravodajství Zdeněk Šámal situaci hájil slovy: „*Záběry indisponovaného prezidenta se objevily ve všech třech hlavních zpravodajských relacích i v Událostech, komentářích. Neustálé opakování záběrů nemocného člověka v rámci ČT24 jsme považovali za porušování kodexu ČT.*“

V reakci na stížnost 23 pracovníků *vyjádřilo 61 pracovníků ČT pracovníků podporu vedení ČT*, jmenovitě přímo Zdeňku Šámalovi. V době, kdy se obě vyjádření objevily, byl

dopis 61 redaktorů obvykle zmiňován spolu se stížností. Stížnost však postoupila dále k řešení a dopisu k podpoře vedení nebyl již věnován takový prostor. V průběhu celého zkoumaného období byla stížnost zmiňována mnohem více.

Jak postoupil spor dále, a schylovalo se k vyšetřování, generální ředitel ČT Petr Dvořák slíbil, že k rozřešení sporu ustanoví *nezávislou expertní komisi*. Informuje o tom například zpráva „*Stížnost posoudí pět mediálních odborníků*“ (Právo, 21. 11. 2013). Expertní komise byla v analyzovaných médiích opakovaně připomínána i po jejím rozpuštění.

Během událostí krize České televize na přelomu let 2013 a 2014 se ve zkoumaných článcích také několikrát objevilo téma *zpolitizování mediálních rad* a psalo se i o *atmosféře strachu* ve zpravodajství ČT. „*Obávají se následků svého kritického postoje a své podpisy chtěli zveřejnit jen přede mou,*“ dodává Uhde (pozn. autora práce: tehdejší předseda Rady ČT). *Atmosféra strachu je podle něj ostatně největším problémem zpravodajství České televize.*“ (HN, 6. 11. 2013).

7.3.7 Nejčastěji zmiňované osoby

Nejčastěji se v analyzovaných textech během zkoumaného období objevovalo jméno *Daniely Drtinové*. Krize v České televizi vznikla poté, co byla odvolána z pořadu „Události, komentáře“. Dále byla uváděna v průběhu celého sporu v různých souvislostech a často byla pouze zmiňována v úvodu zpráv. O Drtinové se mluvilo například u článků týkajících se stížnosti 23 (později 24) pracovníků ČT, v souvislosti s kolegy, kteří jí ve svých vyjádřeních projevovali důvěru, autoři skeptičtí k manipulaci v ČT reagovali na její vyjádření a také se o ní psalo v souvislosti s jejím odchodem na konci zkoumaného období v únoru 2014. Sama Drtinová byla signatářem stížnosti.

Obdobně se v médiích psalo i o generálním řediteli ČT *Petru Dvořákovi*. Většinou se jako protistrana bránil obviněním, že na Českou televizi působí politické tlaky, nebo že v ČT existuje cenzura. Petru Dvořákovi byla věnována velká pozornost po celou dobu sporu, ale zejména v době, kdy se měla stížnost pracovník ČT začít prošetřovat a také ve chvíli, kdy oznámil výsledky interního auditu. „*Cenzura v ČT nebyla, sdělil ředitel Dvořák*“

V člancích se také nejednou vyskytlo jméno *Miloš Zeman* a to především v souvislosti s jedním z případů obsažených ve stížnosti pracovníků ČT, který se týkal údajné cenzury záběrů z jeho návštěvy korunovačních klenotů. Jméno prezidenta se také objevilo například v článku s titulkem „*V zemi Zemanova popelníčku*“.

Kromě Daniely Drtinové byl jediným dalším neanonymním signatářem stížnosti odborář *Adam Komers*. Obvykle se jeho jméno vyskytovalo v každé zprávě, kde byla zmíněna stížnost a Daniela Drtinová. Jeho jméno bylo také zmíněno v kontextu jeho rezignace z funkce šéfredaktora zpravodajství: „V ČT rezignoval Komers. Nova ruší pořad i web“. Některé články obsahovaly jeho kritické vyjádření vůči České televizi.

Dalším kritikem vedení a osobou, která projevovala důvěru v signatáře stížnosti, byl tehdejší předseda Rady České televize *Milan Uhde*. Svým prohlášením často stál proti zbytku Rady a byl tak v médiích mnohokrát citován. Příkladem je zpráva „*Jestli se někomu nadržovalo, je druhotné, říká předseda Rady České televize Uhde*“.

V mnoha zkoumaných textech je také poskytnut prostor pro vyjádření ředitele zpravodajství ČT *Zdeňka Šámala* a šéfredaktora zpravodajství ČT *Petra Mrzenu*. Obvykle obhajují vedení České televize jako takové a své konání v případech uvedených ve stížnosti pracovníků ČT. Dále je několikrát zmíněn *Martin Veselovský*, který svými prohlášeními podporoval Danielu Drtinovou. Ze skupiny 61 redaktorů, kteří svým dopisem podpořili vedení, je v několika případech uveden *Václav Moravec*: „*Moravec a redaktoři ČT podrželi šéfy zpravodajství*“.

7.3.8 Zhodnocení výsledků

Kvalitativní výzkum byl proveden na vzorku 79 analyzovaných článků, které byly publikovány v tzv. seriózních tištěných médiích – v *Mladé frontě Dnes*, *Hospodářských novinách* a v deníku *Právo* – v období od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014, a které se vztahují k událostem v České televizi na přelomu let 2013 a 2014.

Cílem analýzy bylo zjistit, jakým způsobem rámovala vybraná periodika články vztahující se k událostem v České televizi na přelomu let 2013 a 2014, která témata se ve zkoumaných člancích objevovala nejvíce a které osoby byly zmiňovány nejčastěji.

K analýze byla použita upravené metoda rámování („list of frames“). Byly definovány tři okruhy rámování, pod které bylo možné články zařadit podle toho, zda mají pozitivní, negativní, nebo neutrální či neurčité vyznění pro Českou televizi. Zařazení článků provedl autor této práce dle vlastního subjektivního úsudku.

Z celkového počtu 79 zkoumaných článků bylo nejvíce článků zařazeno pod okruh *Neutrální nebo neurčité vyznění pro Českou televizi*. Druhým nejpočetnějším okruhem je *Negativní vyznění pro Českou televizi*, pod který bylo zařazeno o šest článků více, než pod okruh *Pozitivní vyznění pro Českou televizi*. Vybraná periodika informovala o dění v České televizi velice podobně – nejčastěji převažovaly neutrální zprávy. V rámci analýzy je zajímavé, že, pokud se podíváme koncept zpravodajských hodnot, je patrné, že i zde byl tento koncept využit – velký prostor v médiích dostal ředitel ČT, Petr Dvořák, a rovněž prezident Miloš Zeman. Oba zastávali kritický názor ke stížnostem a kritice ČT a díky jejich postavení tak mohli svůj názor v médiích lépe hájit, než běžní redaktori.

Ve zkoumaných člancích se nejčastěji vyskytovala zmínka o Radě České televize, která se snažila situaci vyřešit a zkoumání stížnosti předala generálnímu řediteli. Četně se také psalo o stížnosti 23 (později 24) pracovníků České televize, rozebíralo se téma nezávislosti a důvěryhodnosti České televize a začátek krize byl v médiích často spojován se stažením Daniely Drtinové z pořadu „Události, komentáře“, které bylo označováno za politickou objednávku po rozhovoru Drtinové s tehdejším ministrem Jiřím Balvínem.

Největší prostor byl věnován tehdejší moderátorce ČT Daniele Drtinové, o které se psalo především jako o signatářce stížnosti a negativní kritičce vedení ČT, a generálnímu řediteli ČT Petru Dvořákovi, který hlavně obhajoval Českou televizi, zdůvodňoval své jednání nebo kritizoval řešení sporu skrze média. Nejednou bylo také zmíněno jméno prezidenta ČR Miloše Zemana, zejména ve spojitosti s návštěvou korunovačních klenotů, jméno odboráře Adama Komerse, který vedení ČT negativně kritizoval, nebo tehdejšího předsedy Rady ČT Milana Uhde, který byl garantem signatářů stížnosti a prosazoval nezávislé posouzení sporu.

8 Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo zjistit, jaký byl mediální obraz událostí krize České televize na přelomu let 2013 a 2014 v seriózních tištěných médiích – v Mladé frontě Dnes, Hospodářských a deníku Právo – v období od 1. 8. 2013 do 1. 3. 2014. V úvodních kapitolách byly uvedeny teoretické podklady, pojem veřejnoprávních médií, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a v samostatné kapitole i Česká televize. V praktické části byl dále proveden výzkum prostřednictvím kvantitativní a kvalitativní obsahové analýzy.

Předmětem kvantitativní analýzy byla snaha odhalit numerické popisy obsahu zkoumaných článků a odpovědět na otázky jaký byl mediální obraz krize v České televizi a jak se analyzovaná periodika lišila ve složení druhů textů. Celkem 2 499 získaných článků bylo zúženo na 79 článků, které se vztahují k dění krize v České televizi. Výsledek analýzy odhalil, že největší pozornost věnovala událostem Mladá fronta Dnes, ve které bylo publikováno 39 článků. Deník Právo a Hospodářské noviny věnovaly tématu cirka o polovinu menší prostor. V deníku Právo bylo publikováno 21 článků a Hospodářské noviny zveřejnily 19 článků. Zatímco v Mladé frontě Dnes převládaly články názorového charakteru, v deníku Právo a Hospodářských novinách byly početnější zprávy. Všechny tři deníky publikovaly nejvíce článků na prvních pěti stranách svých listů. Mladá fronta Dnes také publikovala čtyři články na titulní straně a Hospodářské noviny publikovaly na titulní straně jeden článek. Vyjádření nezávislého odborníka obsahovaly tři články v Mladé frontě Dnes a jeden článek v deníku Právo.

Kvalitativní analýza se snažila zjistit odpověď na otázky jakým způsobem rámovala analyzovaná periodika články vztahující se k událostem krize v České televizi, jaká témata se ve zkoumaných člancích vyskytovala nejvíce a jaké osoby byly zmiňovány nejčastěji. Nejvíce článků bylo zařazeno pod okruh rámování neutrálního nebo neurčitěho vyznění pro Českou televizi – celkem 47 článků. Dále bylo označeno s negativním vyzněním pro Českou televizi 19 článků a s pozitivním vyzněním pro Českou televizi 13 článků. Z tohoto zjištění je možné vyvodit předpoklad, že analyzovaná periodika informovala o událostech v České televizi spíše negativně, než pozitivně, respektive že spíše přispívala k mínění, že v České televizi existuje ovlivňování, cenzura nebo politické tlaky.

Výzkum také zjistil, že nejčastěji se zkoumané deníky zmiňovaly o Radě České televize, informovaly o stížnosti pracovníků ČT na údajnou manipulaci a cenzuru, a velký prostor byl také věnován článkům o nezávislosti a důvěryhodnosti České televize. V analyzovaných člancích se nejčastěji objevovalo jméno tehdejší moderátorky ČT Daniely Drtinové, generálního ředitele České televize Petra Dvořáka a prezidenta České republiky Miloše Zemana.

9 Seznam použitých zdrojů

9.1 Použitá literatura

ČECHOVÁ, Marie a kolektiv. 2003. *Současná česká stylistika*. 1. vydání. Praha : ISV nakladatelství, 2003. str. 342. ISBN 80-86642-00-3.

ČULÍK, Jan a PECINA, Tomáš. 2001. *V hlavních zprávách: Televize*. 1. vydání. Praha : Britské listy, 2001. str. 365. ISBN 80-85866-78-1.

DISMAN, Miroslav. 2007. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. 3. vydání. Praha : Karolinum, 2007. str. 374. ISBN 978-80-246-0139-7.

DVOŘÁK, Libor. 2001. *Česká televize - věc veřejná aneb Zápisky teroristovy*. 1. vydání. Brno : Nakladatelství Jota, s r. o., 2001. str. 136. ISBN 80-7217-133-X.

HENDL, Jan. 2005. *Kvalitativní výzkum*. 1. vydání. Praha : Portál, 2005. str. 408. ISBN 80-7367-040-2.

IŁOWIECKI, Maciej Tadeusz a ŽANTOVSKÝ, Petr. 2008. *Manipulace v médiích*. 1. vydání. Praha : Univerzita Jana Amose Komenského, 2008. str. 120. ISBN 978-80-86723-50-1.

JIRÁK, Jan a KÖPPLOVÁ, Barbara. 2009. *Masová média*. Praha : Portál, 2009. str. 416. ISBN 978-80-7367-466-3.

—. **2007.** *Média a společnost*. 2. vydání. Praha : Portál, 2007. str. 208. ISBN 978-80-7367-287-4.

KAŠPAROVÁ, Kateřina. 2001. *Pravda přichází z České televize*. 1. vydání. Praha : Nakladatelství TEVIS, 2001. str. 216. ISBN 80-86155-49-8.

KOVAŘÍKOVÁ, Dana. 2003. Role televizního vysílání veřejné služby v současném evropském kontextu. [autor knihy] Jaromír VOLEK a Václav ŠTĚTKA. *Média a realita*. 1. vydání. Brno : Masarykova univerzita v Brně, 2003, Sv. V, stránky 214-236. Sborník prací Katedry mediálních studií a žurnalistiky FSS MU Brno.

KUNCZIK, Michael. 1995. *Základy masové komunikace*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 1995. str. 307. ISBN 80-7184-134-X.

McNAIR, Brian. 2004. *Sociologie žurnalistiky*. 1. vydání. Praha : Portál, 2004. str. 184. ISBN 80-7178-840-6.

McQUAIL, Denis. 2002. *Úvod do teorie masové komunikace*. 2. vydání. Praha : Portál, 2002. str. 448. ISBN 80-7178-714-0.

MIČIENKA, Marek, JIRÁK, Jan a kolektiv. 2007. *Základy mediální výchovy*. 1. vydání. Praha : Portál, 2007. str. 296. ISBN 978-80-7367-315-4.

- MUSIL, Josef. 2004.** *Úvod do sociální a masové komunikace.* Praha : Vysoká škola J. A. Komenského, 2004. str. 46. ISBN neuvedeno.
- OSVALDOVÁ, Barbora, a další. 2011.** *Zpravodajství v médiích.* 2. vydání. Praha : Karolinum, Univerzita Karlova v Praze, 2011. str. 144. ISBN 978-80-246-1899-9.
- OSVALDOVÁ, Barbora, HALADA, Jan a kolektiv. 2002.** *Praktická encyklopedie žurnalistiky.* 2. vydání. Praha : Libri, 2002. str. 240. ISBN 80-7277-108-6.
- REESE, Stephen D., GANDY, Oscar H. a GRANT, August E. 2001.** *Framing Public Life, Perspectives on Media and Our Understanding of Social World.* New Jersey : Lawrence Erlbaum, 2001. str. 416. ISBN 08-0584-922-2.
- REIFOVÁ, Irena, a další. 2004.** *Slovník mediální komunikace.* 1. vydání. Praha : Portál, 2004. str. 328. ISBN 80-7178-926-7.
- STRAUSS, Anselm a CORBINOVÁ, Juliet. 1999.** *Základy kvalitativního výzkumu.* [překl.] Stanislav JEŽEK. 1. vydání. Brno : Nakladatelství Albert; Sdružení Podané ruce, 1999. str. 196. ISBN 80-85834-60-X.
- ŠKODOVÁ, Markéta, a další. 2008.** *Agenda-setting: teoretické přístupy.* 1. vydání. Praha : Sociologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., 2008. str. 87. ISBN 978-80-7330-151-4.
- ŠTĚPÁNEK, Petr. 2003.** *Ukradená televize aneb Co na obrazovce nebylo.* Praha : Votobia, 2003. str. 149. ISBN 80-7220-138-7.
- TABERY, Erik. 2008.** *Vládneme, nerušit.* 2. vydání. Praha : Respekt Publishing, 2008. str. 304. ISBN 978-80-903766-3-2.
- TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. 2010.** *Metody výzkumu médií.* 1. vydání. Praha : Portál, 2010. str. 296. ISBN 978-80-7367-683-4.
- TRAMPOTA, Tomáš. 2008.** Mediální agenda. [autor knihy] Markéta ŠKODOVÁ, a další. *Agenda-setting: teoretické přístupy.* 1. vydání. Praha : Sociologický ústav AV ČR, v.v.i., 2008, 3, stránky 40-47.
- . **2006.** *Zpravodajství.* Praha : Portál, 2006. str. 192. ISBN 80-7367-096-8.
- VERNER, Pavel. 2007.** *Zpravodajství a publicistika.* Praha : Univerzita Jana Amose Komenského, 2007. str. 104. ISBN 978-80-86723-37-2.
- VOLEK, Jaromír a ŠTĚTKA, Václav. 2003.** *Média a realita.* 1. vydání. Brno : Masarykova univerzita v Brně, 2003. str. 270. Sborník prací Katedry mediálních studií a žurnalistiky FSS MU Brno. ISBN 80-210-3083-6.

9.2 Internetové zdroje

Aktuálně.cz. 2013. My zprávy nemanipulujeme, napsala redakce ČT řediteli. *Aktuálně.cz*. [Online] 10. Říjen 2013. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/my-zpravy-nemanipulujeme-napsala-redakce-ct-rediteli/r~7143020a425911e383e4002590604f2e/>.

Asociace televizních organizací. 2016b. Informace o projektu - ATO. *Asociace televizních organizací*. [Online] 2016b. [Citace: 19. Únor 2016.] <http://www.ato.cz/tv-vyzkum/informace-o-projektu>.

—, **2016a.** Poslání - ATO. *Asociace televizních organizací*. [Online] 2016a. [Citace: 19. Únor 2016.] <http://www.ato.cz/co-je-to-ato/poslani>.

AUST, Ondřej. 2013b. Daniela Drtinová: přeložení do Interview jsem nebyla schopna vnímat jako nabídku k povýšení. *Médiář*. [Online] 9. Srpen 2013b. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.mediar.cz/daniela-drtinova-prelozeni-do-interview-jsem-nebyla-schopna-vnimat-jako-nabidku-k-povyseni/>.

—, **2013a.** Nová média ČT opouští šéfredaktorky Bazalová, Gabrielová a Šafaříková, v Ostravě Šárka Bednářová. *Médiář*. [Online] 7. Listopad 2013a. [Citace: 13. Leden 2015.] <http://www.mediar.cz/nova-media-ct-opousti-sefeditorky-bazalova-gabrielova-a-safarikova-v-ostrove-sarka-bednarova/>.

—, **2013d.** Předseda Rady ČT Uhde: podnět redaktorů není anonymní, všech 23 signatářů znám. *Médiář.cz*. [Online] 31. Říjen 2013d. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.mediar.cz/predseda-rady-ct-uhde-podnet-redaktoru-neni-anonymni-vsech-23-signataru-znam/>.

—, **2013e.** Šéfovi zpravodajství ČT Šámalovi vyjádřilo 61 redaktorů důvěru. ČT jména „omylem“ zveřejnila. *Médiář.cz*. [Online] 31. Říjen 2013e. [Citace: 21. Únor 2016.] <http://www.mediar.cz/sefum-zpravodajstvi-ct-vyjadrilo-61-redaktoru-vcetne-moravce-duveru/>.

—, **2013c.** Televizní odbory: Drtinovou stáhli z Událostí, komentářů na politickou objednávku. *Médiář*. [Online] 9. Srpen 2013c. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.mediar.cz/televizni-odbory-drtinovou-stahli-z-udalosti-komentaru-na-politickou-objednavku/>.

BAZALOVÁ, Angelika. 2013. NÁZOR: Kvapilová jen připomněla, že ČT špinavé prádlo schovávat nemá. *iDNES.cz*. [Online] 6. Září 2013. [Citace: 21. Únor 2016.] http://zpravy.idnes.cz/nazor-kvapilova-jen-pripomnela-ze-ct-spinave-pradlo-schovavat-nema-1fn-/domaci.aspx?c=A130906_125811_domaci_jpl.

Česká televize. 1996-2016h. Co je Rada ČT — Rada ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016h. [Citace: 19. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/rada-ct/co-je-rada-ct/>.

- . **1996-2016i.** Etický panel — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016i. [Citace: 19. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/eticky-panel/>.
- . **1996-2016j.** Grafy — Sledovanost a spokojenost — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016j. [Citace: 10. Březen 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/sledovanost-a-spokojenost/grafy-divackeho-ohlasu-kolace/>.
- . **2003b.** Kodex České televize - zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. *Česká televize*. [Online] 3. Červenec 2003b. [Citace: 19. Únor 2016.] <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/kodex-ct/pdf/kodex-ct.pdf>. ISBN 80-85005-46-8.
- . **1996–2015b.** Listopad 1989 - Československá televize do roku 1992. *Česká televize*. [Online] 1996–2015b. [Citace: 10. Listopad 2014.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/listopad-1989/>.
- . **1996-2016b.** Novinky — Reklama — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016b. [Citace: 18. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/reklama/novinky/?id=6867&strana-21=1&category=21>.
- . **1996–2015f.** Období 1968–1969. *Česká televize*. [Online] 1996–2015f. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/>.
- . **1996–2015e.** Po krizi (2001) - Česká televize od roku 1993. *Česká televize*. [Online] 1996–2015e. [Citace: 16. Leden 2015.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/po-krizi/>.
- . **2003a.** Preambule a výklad pojmů — Kodex ČT — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 2. Červenec 2003a. [Citace: 10. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/kodex-ct/preambule-a-vyklad-pojmu/>.
- . **1996–2015a.** Prehistorie - Československá televize do roku 1992. *Česká televize*. [Online] 1996–2015a. [Citace: 10. Listopad 2014.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/prehistorie/>.
- . **1996-2016e.** Rozpočet — Hospodaření a finanční situace — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016e. [Citace: 18. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/hospodareni-a-financni-situace/rozpocet/>.
- . **2012.** Statut ČT — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 11. Duben 2012. [Citace: 10. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/statut-ct/>.
- . **1996–2015d.** Televizní krize (2000) - Česká televize od roku 1993. *Česká televize*. [Online] 1996–2015d. [Citace: 11. Listopad 2014.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/krize/>.

—. **2014.** Veselovský i Drtinová odchází z České televize. *Česká televize*. [Online] 24. Únor 2014. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media-it/264156-veselovsky-i-drtinova-odchazi-z-ceske-televize/>.

—. **1996-2016f.** Vybrané ukazatele hospodaření — Hospodaření a finanční situace — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016f. [Citace: 18. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/hospodareni-a-financni-situace/vybrane-ukazatele-hospodareni/>.

—. **1996-2016g.** Vybrané ukazatele hospodaření — Hospodaření a finanční situace — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016g. [Citace: 18. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/hospodareni-a-financni-situace/vybrane-ukazatele-hospodareni/>.

—. **2015.** Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014. *Česká televize*. [Online] 18. Srpen 2015. [Citace: 18. Únor 2016.] http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2014_hospodareni.pdf.

—. **1996-2016d.** Výroční zprávy — Hospodaření a finanční situace — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016d. [Citace: 18. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/hospodareni-a-financni-situace/vyrocní-zpravy/>.

—. **1996–2015c.** Vznik a první kroky - Česká televize od roku 1993. *Česká televize*. [Online] 1996–2015c. [Citace: 10. Listopad 2014.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/vznik-a-prvni-kroky/>.

—. **1996-2016c.** Zákonný rámec — Reklama — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996-2016c. [Citace: 18. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/reklama/zakonny-ramec/>.

—. **1996–2016a.** Zákony — Vše o ČT — Česká televize. *Česká televize*. [Online] 1996–2016a. [Citace: 10. Únor 2016.] <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakony/>.

Česká tisková kancelář. 2016a. Základní informace | ČTK. *Česká tisková kancelář*. [Online] 2016a. [Citace: 10. Únor 2016.] http://www.ctk.cz/o_ctk/zakladni_informace/.

ČESKO. Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

—. Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

—. Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

—. Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění pozdějších předpisů.

—. Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

—. Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

—. Zákon č. 517/1992 Sb., o České tiskové kanceláři, ve znění pozdějších předpisů.

Český rozhlas. 1997–2016. Mise a vize | O rozhlase. *Český rozhlas*. [Online] 1997–2016. [Citace: 10. Únor 2016.] <http://www.rozhlas.cz/informace/misevize/>.

—. **2010.** Zákony vztahující se k rozhlasovému vysílání | Dokumenty a legislativa. *Český rozhlas*. [Online] 28. Květen 2010. [Citace: 10. Únor 2016.] http://www.rozhlas.cz/informace/legislativa/_zprava/zakony-vztahujici-se-k-rozhlasovemu-vysilani--795202.

DAŇKOVÁ, Julie. 2013. Kvapilová nezvládala manažerské povinnosti, tvrdí šéf České televize Dvořák. *iHNed.cz*. [Online] 3. Září 2013. [Citace: 21. Únor 2016.] <http://domaci.ihned.cz/c1-60577530-reditel-ct-dvorak-pavlina-kvapilova-nezvladala-povinnosti>.

Economia, a.s. 2016a. Hospodářské noviny. *Economia, a.s.* [Online] 2016a. [Citace: 21. Únor 2016.] <http://economia.ihned.cz/produkty-a-sluzby/hospodarske-noviny/>.

—. **2016b.** O společnosti. *Economia, a.s.* [Online] 2016b. [Citace: 21. Únor 2016.] <http://economia.ihned.cz/o-spolecnosti/>.

FRANCOVÁ, Pavla. 2013. Miliardář Babiš mediálním magnátem. Koupil vydavatele MF Dnes, Lidových novin i Metra. *iHNed.cz*. [Online] 26. Červen 2013. [Citace: 21. Únor 2016.] <http://byznys.ihned.cz/c1-60141790-andrej-babis-koupil-vydavatelstvi-mafra-rozsiruje-sve-medialni-imperium>.

HRUBEŠ, Karel. 2013. Drtinová couvla: bude moderovat Interview. Pořad ponese její jméno. *Lidovky.cz*. [Online] 12. Srpen 2013. [Citace: 12. Únor 2015.] http://byznys.lidovky.cz/drtinova-couvla-a-prijala-interview-d7i-media.aspx?c=A130812_164548_ln_domov_khu.

iDNES.cz. 2013. Vedení ČT odvolalo šéfkou Nových médií Kvapilovou, hájila Drtinovou. *iDNES.cz*. [Online] 2. Září 2013. [Citace: 12. Únor 2015.] http://zpravy.idnes.cz/sefka-novych-medii-kvapilova-konci-sef-ceske-televize-ji-odvolal-px0-domaci.aspx?c=A130902_110201_domaci_jav.

JIŘIČKA, Jan a VACA, Jan. 2014. Moderátoři Veselovský a Drtinová opouštějí Českou televizi. *iDNES.cz*. [Online] 24. Únor 2014. [Citace: 12. Leden 2015.] http://zpravy.idnes.cz/z-udalosti-komentaru-odchazi-veselovsky-fpq-domaci.aspx?c=A140224_131845_domaci_jj.

KUBICOVÁ, Markéta a SMLSAL, Matěj. 2013. Zpravodajství ČT rozdělil spor o objektivitu. Nikdo nás neovlivňuje, vzkazuje 61 redaktorů. *iHNed.cz*. [Online] 31. Říjen 2013. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://domaci.ihned.cz/c1-61118190-moravec-tvaruzkova-rozane-k-zpravodajstv-ct-objektivni-61-redaktoru>.

MAFRA, a.s. 1997-2015a. Mladá fronta DNES. *Mediální skupina MAFRA*. [Online] 1997-2015a. [Citace: 21. Únor 2016.] http://www.mafra.cz/cs/?y=mafra_all\cs_produkty-a-sluzby_mlada-fronta-dnes.htm.

—, **1997-2015c.** Mladá fronta DNES s magazíny. *Mediální skupina MAFRA*. [Online] 1997-2015c. [Citace: 22. Únor 2016.] http://www.mafra.cz/cs/?y=mafra_all%5Ccs_proinzerenty_mlada-fronta-dnes-s-magaziny.htm.

—, **1997-2015b.** Portrét společnosti. *Mediální skupina MAFRA*. [Online] 1997-2015b. [Citace: 21. Únor 2016.] http://www.mafra.cz/cs/?y=mafra_all\cs_o-spolecnosti_portret-spolecnosti.htm.

MediaGuru. 2013. Vedení ČT odvolalo Pavlínou Kvapilovou pro ztrátu důvěry. *MediaGuru*. [Online] 2. Září 2013. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.mediaguru.cz/2013/09/vedeni-ct-odvolalo-pavlinu-kvapilovou/>.

Ministerstvo kultury ČR. 2016b. Rozhlasové a televizní vysílání v ČR | Ministerstvo kultury. *Ministerstvo kultury*. [Online] 2016b. [Citace: 10. Únor 2016.] <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=357>.

—, **2016a.** Veřejnoprávní vysílání | Ministerstvo kultury. *Ministerstvo kultury*. [Online] 2016a. [Citace: 10. Únor 2016.] <http://www.mkcr.cz/cz/media-a-audiovize/rozhlasove-a-televizni-vysilani/verejnopravni-vysilani-81273/>.

NEWTON Media, a.s. 2014. Mediální archiv MediaSearch. *NEWTON Media*. [Online] 2014. [Citace: 25. Únor 2016.] <http://www.newtonmedia.cz/cs/sluzby/monitoring-medii/produkt/medialni-archiv-mediasearch>.

—, **2015.** Skloňování českých výrazů. *MediaSearch - MEDIÁLNÍ ARCHIV – Uživatelská příručka*. [Online] 2015. [Citace: 25. Únor 2016.] http://mediasearch.newtonmedia.cz/help/cs/index.html?zadavani_dotazu.htm.

Občanská aktivita Česká televize - věc veřejná. 2000. Prohlášení občanské aktivity Česká televize - věc veřejná. *Události – politický zápisník Bohumila Doležala*. [Online] 27-30. Prosinec 2000. [Citace: 16. Leden 2015.] <http://bohumildolezal.cz/texty/u017-04.htm>.

Periodik.cz. 2016b. deník Hospodářské noviny - předplatné | Periodik.cz. *Periodik.cz*. [Online] Mikropost s. r. o., 2016b. [Citace: 1. Březen 2016.] <http://www.periodik.cz/predplatne/casopis.php?akce=titul&titul=100743>.

—, **2016a.** deník MF DNES - předplatné | Periodik.cz. *Periodik.cz*. [Online] Mikropost s. r. o., 2016a. [Citace: 1. Březen 2016.] <http://www.periodik.cz/predplatne/casopis.php?akce=titul&titul=3650>.

—, **2016c.** deník Právo - předplatné | Periodik.cz. *Periodik.cz*. [Online] Mikropost s. r. o., 2016c. [Citace: 8. Březen 2016.] <http://www.periodik.cz/predplatne/casopis.php?akce=titul&titul=7101>.

POTŮČEK, Jan. 2006. Stávka ČT (z hlediska krize veřejnoprávního média). [Online] 2006. [Citace: 16. Leden 2015.] http://ambi.pilsnerpubs.net/down/krize_ct.pdf.

—, **2013**. Zastánkyně Pavlína Kvapilové z Nových médií ČT propuštěna pro nadbytečnost. *DigiZone.cz*. [Online] 7. Listopad 2013. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.digizone.cz/clanky/zastankyne-pavliny-kvapilove-z-novych-mediich-ct-propustena-pro-nadbytecnost/>.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. 2016. Objektivita a vyváženost. *Rada pro rozhlasové a televizní vysílání*. [Online] 2016. [Citace: 16. Únor 2016.] <http://www.rrtv.cz/cz/static/o-rade/otazky-a-odpovedi/objektivita.htm>.

SMLSAL, Matěj. 2013b. Naši stížnost by teď měla řešit rada, žádá Drtinová. Šéf ČT expertní komisi rozpustil. *iHNed.cz*. [Online] 11. Prosinec 2013b. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://domaci.ihned.cz/c1-61432070-dvorak-komise-cenzura-rozpustil-stiznost-neopravena>.

—, **2013a**. O cenzuře v ČT rozhodne Osvaldová i Cameron. Čásenský, Šmíd a Rupnik nabídku odmítli. *iHNed.cz*. [Online] 11. Listopad 2013a. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://domaci.ihned.cz/c1-61276760-o-cenzure-v-ct-rozhodne-osvaldova-i-cameron-casensky-smid-a-rupnik-nabidku-odmitli>.

—, **2014**. Reorganizace v ČT: Původní tým Událostí, komentářů se rozpadl. Končí další editor. *iHNed.cz*. [Online] 30. Leden 2014. [Citace: 12. Leden 2015.] <http://domaci.ihned.cz/c1-61635860-reorganizace-ct-ceska-televize-udalosti-komentare-interview-ondrej-kopa>.

—, **2013c**. Tým Událostí, komentářů se rozpadá. Končí klíčový editor Rozkošný, vadí mu kroky vedení ČT. *iHNed.cz*. [Online] 11. Prosinec 2013c. [Citace: 21. Únor 2016.] <http://domaci.ihned.cz/c1-61424960-udalosti-komentare-tym-se-rozpada-ceska-televize-ct-editor-jan-rozkosny>.

ŠILHAN, Jan. 2014. Rada ČT: Zpravodajství nepochybilo. Uhdemu neprošla nová komise. *Česká televize*. [Online] 8. Leden 2014. [Citace: 12. Únor 2015.] <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/exkluzivne-na-ct24/257466-rada-ct-zpravodajstvi-nepochybilo-uhdemu-neprosla-nova-komise/>.

Unie vydavatelů ČR. 2016a. Unie vydavatelů ČR - Členové a jejich tituly - MF DNES. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 19. Únor 2016a. [Citace: 21. Únor 2016.] http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/clenove_jejich_tituly?titul-detail=184.

—, **2016g**. Unie vydavatelů ČR - Členové a jejich tituly - Právo. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 8. Březen 2016g. [Citace: 8. Březen 2016.] http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/clenove_jejich_tituly?titul-detail=242.

—, **2016h**. Unie vydavatelů ČR - Členové a jejich tituly - Právo. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 8. Březen 2016h. [Citace: 8. Březen 2016.] http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/clenove_jejich_tituly?vydavatel-detail=144.

—, **2016d**. Unie vydavatelů ČR - Čtenost deníků - Deníky - celostátní. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 19. Únor 2016d. [Citace: 21. Únor 2016.]

http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/ctenost_deniku/239-deniky_celostatni.

—. **2016e.** Unie vydavatelů ČR - Čtenost deníků - Deníky - celostátní - Hospodářské noviny. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 19. Únor 2016e. [Citace: 22. Únor 2016.] http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/ctenost_deniku/239-deniky_celostatni?did=3.

—. **2016b.** Unie vydavatelů ČR - Čtenost deníků - Deníky - celostátní - Mladá fronta DNES. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 19. Únor 2016b. [Citace: 21. Únor 2016.] http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/ctenost_deniku/239-deniky_celostatni?did=5.

—. **2016j.** Unie vydavatelů ČR - Čtenost deníků - Deníky - celostátní - Právo. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 8. Březen 2016j. [Citace: 8. Březen 2016.] http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/ctenost_deniku/239-deniky_celostatni?did=6.

—. **2016f.** Unie vydavatelů ČR - Prodaný náklad deníků - Deníky - celostátní - Hospodářské noviny. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 19. Únor 2016f. [Citace: 22. Únor 2016.] http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/prodany_naklad_deniku/314-deniky_celostatni?did=4.

—. **2016c.** Unie vydavatelů ČR - Prodaný náklad deníků - Deníky - celostátní - Mladá fronta DNES. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 19. Únor 2016c. [Citace: 21. Únor 2016.] http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/prodany_naklad_deniku/314-deniky_celostatni?did=6.

—. **2016i.** Unie vydavatelů ČR - Prodaný náklad deníků - Deníky - celostátní - Právo. *Unie vydavatelů ČR*. [Online] 8. Březen 2016i. [Citace: 8. Březen 2016.] http://www.unievydavatelů.cz/cs/deniky/fakta_cisla_denicich/prodany_naklad_deniku/314-deniky_celostatni?did=7.

VIKTORA, Antonín. 2011. Ředitele rozhodil moderátor. Železný byl zbytečně agresivní, říká Dvořák. *iDNES.cz*. [Online] 23. Září 2011. [Citace: 21. Únor 2016.] http://zpravy.idnes.cz/reditele-rozhodil-moderator-zelezny-byl-zbytecne-agresivni-rika-dvorak-1o6-/domaci.aspx?c=A110923_1656389_domaci_js.

VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. 2013. Konflikt v ČT se stupňuje přes média. *MediaGuru*. [Online] 7. Listopad 2013. [Citace: 8. Leden 2015.] <http://www.mediaguru.cz/2013/11/konflikt-v-ct-se-stupnuje-pres-media/>.

10 Seznamy

10.1 Seznam grafů

Graf č. 1: Inkaso televizních poplatků v letech 2004 až 2014	34
Graf č. 2: Výnosy, náklady a investiční výdaje ČT v letech 2004 až 2014	36
Graf č. 3: Vysílání a produkce ČT	37
Graf č. 4: Zaměstnanci a mzda v ČT	37
Graf č. 5: Celodenní společný podíl kanálů České televize na publiku 15+	41
Graf č. 6: Společný podíl kanálů České televize na publiku 15+ v prime time.....	41
Graf č. 7: Prodaný náklad a čtenost Mladé fronty Dnes	50
Graf č. 8: Prodaný náklad a čtenost Hospodářských novin	51
Graf č. 9: Prodaný náklad a čtenost deníku Právo	53
Graf č. 10: Výstupy – počet textů	64
Graf č. 11: Výstupy – druhy textů	65
Graf č. 12: Výstupy – zařazení do rubriky.....	66
Graf č. 13: Výstupy – umístění textů v periodiku (strana)	68
Graf č. 14: Výstupy – umístění textů v periodiku (třetiny a příloha)	68
Graf č. 15: Shrnutí kvantitativní analýzy – rozložení publikovaných textů	70
Graf č. 16: Zhodnocení výsledků – zařazení článků pod okruhy rámování	75

10.2 Seznam tabulek

Tabulka 1: Kódovací kniha – proměnná periodikum	59
Tabulka 2: Kódovací kniha – proměnná datum vydání	59
Tabulka 3: Kódovací kniha – proměnná titulek.....	59
Tabulka 4: Kódovací kniha – proměnná druh textu	60
Tabulka 5: Kódovací kniha – proměnná rubrika	61
Tabulka 6: Kódovací kniha – proměnná umístění v periodiku (strana)	61
Tabulka 7: Kódovací kniha – proměnná umístění v periodiku (třetiny a příloha)	61
Tabulka 8: Kódovací kniha – proměnná vyjádření nezávislého odborníka.....	62

Tabulka 9: Výstupy – počet textů	63
Tabulka 10: Výstupy – druhy textů	64
Tabulka 11: Výstupy – zařazení do rubriky.....	65
Tabulka 12: Výstupy – umístění v periodiku.....	67
Tabulka 13: Výstupy – vyjádření nezávislého odborníka	69

11 Přílohy

Příloha č. 1: Záznamová tabulka článků

Periodikum	Datum vydání	Titulek	Druh textu	Vyjádření nezávislého odborníka	Strana	Rubrika	Vyznění
MF Dnes	10.8.13	Politici diktují, kdo bude vést pořady, stěžují si odbory ČT	Zpráva	Ne	04	Z domova	Neut.
MF Dnes	10.8.13	Bud' Grossem, nikdy Nečasem	Názor. text	Ne	10	Názory	Neut.
Právo	10.8.13	Drtinová: Můj odchod nebyl dobrovolný	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neg.
MF Dnes	12.8.13	Pište řediteli. Rýsuje se nový pořad, levný a plný odborníků	Názor. text	Ne	10	Názory	Poz.
MF Dnes	12.8.13	Fórum čtenářů	Názor. text	Ne	11	Názory	Neg.
HN	12.8.13	Babákovina v ČT a fěrový deal s prodejem Washington Post	Názor. text	Ne	09	Názory	Neg.
HN	12.8.13	Krize v televizi? Prosim, teď ne	Názor. text	Ne	08	Názory	Poz.
MF Dnes	13.8.13	Drtinová se dohodla s šéfy. Dostala vlastní pořad Interview	Zpráva	Ne	03	Z domova	Neut.
Právo	13.8.13	Drtinová už moderuje Interview ČT 24	Zpráva	Ne	04	Zpravodajství	Neut.
Právo	15.8.13	Šéf ČT zkritizoval odboráře kvůli kauze Drtinové	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Poz.
MF Dnes	24.8.13	Jak mě drtila má televizní katyně a jak ji teď ČT podrazila	Názor. text	Ne	11	Názory	Neg.
MF Dnes	31.8.13	Televizi Nova už nezávidím vůbec nic	Rozhovor	Ne	12	Publicistika	Poz.
MF Dnes	3.9.13	Ředitel ČT odvolal šéfku nových médií	Zpráva	Ne	02	Z domova	Neut.
Právo	3.9.13	Kvapilová dostala padáka	Zpráva	Ne	02	Zpravodajství	Neut.
Právo	12.9.13	Kvapilová v ČT končí, dostala padáka pro nadbytečnost	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neg.
MF Dnes	1.10.13	Písařovicová: Nejsem jako Moravec	Rozhovor	Ne	01	Regionální mutace MF Dnes	Poz.
Právo	10.10.13	Je alarmující, že kvůli financím rapidně ubývá oddílů a klubů	Rozhovor	Ne	18	Sport	Neg.
Právo	15.10.13	Nová média v ČT povede Pavel Kohout	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neut.
Právo	17.10.13	Kdo bude odporovat králi?	Rozhovor	Ano	05	Příloha - Salon	Neg.
MF Dnes	1.11.13	Odborář: V ČT je napětí a strach	Rozhovor	Ne	03	Z domova	Neg.
MF Dnes	1.11.13	V ČT je cenzura, píší redaktoři. Není, píší jiní redaktoři	Zpráva	Ne	01	Titulní strana	Neut.
MF Dnes	1.11.13	Popelníček, prostředníček	Zpráva	Ne	03	Z domova	Neg.
MF Dnes	1.11.13	Šéf: Nevedu Zemanův fanklub	Rozhovor	Ne	03	Z domova	Poz.
MF Dnes	1.11.13	Václav Moravec: Kde je občanská odvaha kolegů?	Rozhovor	Ne	03	Z domova	Neut.
Právo	1.11.13	Moravec a redaktoři ČT podrželi šéfy zpravodajství	Zpráva	Ne	03	Zpravodajství	Neut.
Právo	2.11.13	Moravec: ČT si střílí puškou do vlastní hlavy	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neut.
Právo	5.11.13	Rada ČT spory zpravodajství nevyřeší	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neut.

MF Dnes	6.11.13	Dnes sledujte	Zpráva	Ne	02	Z domova	Neut.
HN	6.11.13	Jestli se někomu nadržovalo, je druhotné, říká předseda Rady České televize Uhde	Zpráva	Ne	04	Česko	Neut.
MF Dnes	7.11.13	Nadbíhá Česká televize prezidentovi?	Názor. text	Ano	11	Názory	Neut.
MF Dnes	7.11.13	Ukazovat prezidenta s virózou je neetické, hájí „cenzuru“ ČT	Zpráva	Ne	02	Z domova	Neut.
HN	7.11.13	Zpravodajství ČT je nezávislé	Názor. text	Ne	10	Názory	Poz.
HN	7.11.13	Ředitel ČT slibuje potrestat špatnou práci i křivá obvinění	Zpráva	Ne	04	Česko	Neut.
HN	7.11.13	Jak se nepřipavit o naši televizi	Názor. text	Ne	10	Názory	Neg.
HN	7.11.13	Krátce	Zpráva	Ne	01	Titulní strana	Neut.
Právo	7.11.13	ČT musí zjistit, proč mají lidé ve zpravodajství obavy a strach	Zpráva	Ne	04	Zpravodajství	Neut.
MF Dnes	8.11.13	Lakmusový papírek pověsti ČT	Názor. text	Ne	10	Názory	Neg.
MF Dnes	8.11.13	V ČT rezignoval Komers. Nova ruší pořad i web	Zpráva	Ne	02	Z domova	Neg.
Právo	8.11.13	Komers rezignoval	Zpráva	Ne	04	Zpravodajství	Neut.
MF Dnes	9.11.13	Protipučistická antiparta dělá Sobotkovi medvědí službu	Názor. text	Ne	11	Názory	Neut.
MF Dnes	13.11.13	Fórum čtenářů	Názor. text	Ne	11	Názory	Neg.
MF Dnes	13.11.13	Listopad za naše splíny nemůže	Rozhovor	Ne	12	Publicistika	Neut.
HN	13.11.13	Politika ve zpravodajství ČT? Nestranický spor o politiku vidění	Názor. text	Ne	11	Názory	Neg.
HN	15.11.13	Otcovražda v bance; Klaus a Becket; Drtinová a pan Thomas	Názor. text	Ne	09	Názory	Neut.
HN	20.11.13	24 HODIN	Zpráva	Ne	02	Téma	Neut.
MF Dnes	21.11.13	Stížnost redaktorů ČT posoudí i zpravodaj BBC	Zpráva	Ne	02	Z domova	Neut.
Právo	21.11.13	Stížnost posoudí pět mediálních odborníků	Zpráva	Ne	03	Zpravodajství	Neut.
MF Dnes	22.11.13	A pak má člověk mít ty rady rád	Názor. text	Ne	10	Názory	Neut.
MF Dnes	30.11.13	O naší ustrašenosti, která zaklela tajemný hrad na Kavkách	Názor. text	Ne	11	Názory	Neg.
MF Dnes	3.12.13	V ČT se rozpadá komise pro hodnocení zpráv	Zpráva	Ano	04	Z domova	Neut.
HN	3.12.13	Briefing	Zpráva	Ne	04	Česko	Neut.
MF Dnes	12.12.13	Cenzura v ČT nebyla, sdělil ředitel Dvořák	Zpráva	Ne	04	Z domova	Poz.
HN	12.12.13	Dnešní novinky na IHNED.cz	Zpráva	Ne	02	Téma	Neut.
MF Dnes	17.12.13	Hlasování o Burianovi: Byla v tom bezmoc, říká Uhde	Názor. text	Ne	01	Regionální mutace MF Dnes	Neut.
Právo	17.12.13	Zaměstnanci ČT nesmějí mluvit bez svolení s novináři	Zpráva	Ne	04	Zpravodajství	Neut.
MF Dnes	18.12.13	Hyde Park přinese debatu o kultuře nejen v televizi	Zpráva	Ne	01	Regionální mutace MF Dnes	Neut.
HN	23.12.13	DNEŠNÍ NOVINKY NA IHNED.CZ	Zpráva	Ne	02	Téma	Neut.
MF Dnes	27.12.13	Je to signál, že v ČT nepanuje cenzura a sešněrované myšlení	Rozhovor	Ne	03	Regionální mutace MF Dnes	Poz.
MF Dnes	30.12.13	Očima Mirky Spáčilové	Názor. text	Ne	08	Názory	Poz.

HN	30.12.13	V zemi Zemanova popelníčku	Názor. text	Ne	20	Autorská strana	Neg.
HN	8.1.14	Dnešní novinky na	Zpráva	Ne	02	Téma	Neut.
MF Dnes	9.1.14	Protest redaktorů radní odmítli, ČT je prý objektivní	Zpráva	Ne	04	Z domova	Poz.
Právo	9.1.14	Stížnost na zpravodajství neoprávněná, tvrdí Rada ČT	Zpráva	Ne	04	Zpravodajství	Poz.
Právo	10.1.14	Umělci vyčítají Radě ČT, že ohrožuje demokracii	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neg.
MF Dnes	11.1.14	Paní a páni Bezejmenní z ČT, nebuďte bázlíví a ukažte se	Názor. text	Ne	11	Názory	Neut.
Právo	11.1.14	Jakékoliv změny vyvolávají obavy. I v České televizi	Rozhovor	Ne	05	Zpravodajství	Poz.
MF Dnes	13.1.14	Fórum čtenářů výběr z dopisů, kráceno	Názor. text	Ne	09	Názory	Neg.
MF Dnes	14.1.14	Fórum čtenářů	Názor. text	Ano	11	Názory	Neut.
HN	16.1.14	Dnešní novinky	Zpráva	Ne	02	Téma	Neut.
MF Dnes	24.1.14	Miloše Jakeše do rady	Názor. text	Ne	10	Názory	Neut.
HN	30.1.14	Dnešní novinky na IHNED.cz	Zpráva	Ne	02	Téma	Neut.
MF Dnes	21.2.14	Dejte šanci trafikantům!	Názor. text	Ne	12	Názory	Neut.
MF Dnes	25.2.14	Úprk z České televize	Zpráva	Ne	03	Z domova	Neut.
HN	25.2.14	Původní tým pořadu Události, komentáře se rozpadl	Zpráva	Ne	05	Česko	Neut.
Právo	25.2.14	Moderátoři Drtinová a Veselovský končí v České televizi	Zpráva	Ne	05	Zpravodajství	Neut.
MF Dnes	26.2.14	Škatule zas jinak	Názor. text	Ne	10	Názory	Neg.
HN	26.2.14	Kandidáti do Rady ČT před poslanci: chválí se Beverly Hills, vadí mladý redaktor	Zpráva	Ne	04	Česko	Neut.
Právo	26.2.14	Kandidáti do Rady ČT: fráze, chvástání i neznalost	Zpráva	Ne	03	Zpravodajství	Neut.
Právo	27.2.14	Odbory ČT: Rozpadly se tu týmy, berou se antidepresiva	Zpráva	Ne	04	Zpravodajství	Neut.

Příloha č. 2: Charakteristika a zarámování článků

Pozitivní vyznění pro Českou televizi

Pod okruh *Pozitivní vyznění pro Českou televizi* byly zařazeny následující články.

Prvním článkem, který lze zařadit pod tento okruh je článek ze dne 12. 8. 2013 z Mladé fronty Dnes s titulkem „*Pište řediteli. Rýsuje se nový pořad, levný a plný odborníků*“. Jedná se o ironický komentář, který kritizuje postoj, že byla Daniela Drtinová stažena z důvodu politické objednávky. „*Když soukromý podnik usoudí, že osoba A najde lepší uplatnění na pozici B, zkusí to. Ale sotva ke stejnému názoru dojdou Kavčí hory, ví se,*

že je „něco“ za tím.“ Pochybovačně se autorka vyjadřuje i k odborům: „...televizní odbory tuší tlak politiků i v Papinově hrnci a vždycky najdou dost obránců svobody slova...“ Autorka dále svůj skepticismus zdůvodňuje několika argumenty – například zkušenost a sebevědomí generálního ředitele, díky kterému nemusí srážet podpatky před politiky. V závěru článek přechází do ironického humoru. V celkovém vyznění se tento článek staví proti úvaze o ovlivňování v České televizi, resp. obhajuje její postavení ve sporu.

Hospodářské noviny ve stejný den, 12. 8. 2013, publikovaly článek „Krise v televizi? Prosím, teď ne“. Autor v něm komentuje dění v České televizi, podotýká, že se jedná pouze o spekulace bez důkazů a že je možné, že „jen kdosi zneužívá Balvínovy obskurní pověsti.“ Odvolání Daniely Drtinové prostřednictvím politiků se mu zdá nepravděpodobné. Událost vnímá spíše jako manažersky neohrabané rozhodnutí vedení televize. Na konci textu zmiňuje nadcházející volby, zdůrazňuje, že Česká televize se v posledních letech zdála být nezávislým médiem, kterých podle něj už v Česku mnoho není a apeluje na obě strany konfliktu, aby „krizi v televizi elegantně a rychle skončili dřív, než pořádně začne.“ Autor připouští, že se to mnoha lidem a politikům hodí, ale od teorie politického ovlivňování se odvrací.

Dne 15. 8. 2013 zveřejnil deník Právo článek s titulkem „Šéf ČT zkritizoval odboráře kvůli kauze Drtinové“. V krátké zprávě je zmínka o tom, že Nezávislé odborové organizace ČT obvinily vedení České televize z „uklizení“ Drtinové na základě politické objednávky na popud tehdejšího ministra kultury v demisi a bývalého ředitele ČT Jiřího Balvína. Naproti tomu je ve zprávě uvedeno, že Balvín nakonec Drtinové poděkoval za objektivní vedení rozhovoru a na dotaz Práva odvětil, že si na ni vůbec nestěžoval. K tomu je přidáno vyjádření generálního ředitele Petra Dvořáka ze zasedání Rady ČT, že ho prohlášení odborářů mrzí, protože to poškodilo obraz České televize a že věří, že v budoucnu odbory nebudou zasahovat do programu, což přísluší vedení televize. Podpořeno je to i prohlášením radního Jana Prokeše: „Úlohou odborářů není vydávat politická prohlášení k veřejnosti. Bylo by dobré, kdyby se raději věnovali podmínkám práce svých členů.“ V celkovém vyznění článek v podstatě oslabuje prohlášení odborářů o ovlivňování a hájí pozici vedení České televize.

Mladá fronta Dnes otiskla dne 31. 8. 2013 článek s titulkem „Televizi Nova už nezávidím vůbec nic“. Jedná se o rozhovor s generálním ředitelem České televize Petrem

Dvořákem. Ze 24 otázek se posledních 7 týká sporu v České televizi. Dvořák obhajuje přesun Daniely Drtinové do pořadu Interview, vysvětluje, že ho mrzí nepochopení s Danielou Drtinovou a že se celá věc diskutovala přes média. Tvrdí, že se do toho odborům nepřísluší míchat a že Česká televize dnes funguje úplně jinak než v době televizní krize v roce 2000. Politické tlaky typu „*Bud' uděláš tohle, nebo tě odvoláme*“ odmítá.

Dne 1. 10. 2013 byl v regionální mutaci Mladé fronty Dnes publikován rozhovor s moderátorkou České televize Danielou Písařovicovou. Rozhovor má titulky „*Písařovicová: Nejsem jako Moravec*“. Několik otázek se týká ovlivňování a politických tlaků. Písařovicová v rozhovoru odpovídá, že „*na kteroukoli televizi – a hlavně na veřejnoprávní – tlaky vždycky byly a vždycky budou...*“, ale zároveň tvrdí, že jí nikdy žádný politik nevolal a nediktoval jí, na co se ho smí nebo nesmí ptát. Pouze se dozvídá z doslechu, že to politici zkouší na kolegy a „*pak je na šéfovi nebo tam, kam lidé volají, jak si s tím poradí.*“ Na otázku „*Vy byste se tedy nenechala ovlivnit?*“, v rozhovoru odpovídá: „*To bych pak v televizi neměla co dělat.*“ Vyznění článku je pro Českou televizi pozitivní, protože moderátorka svými odpověďmi posiluje mediální obraz České televize jako nezávislého média.

Ve vydání Mladé fronty Dnes ze dne 1. 11. 2013 je článek s titulkem „*Šéf: Nevedu Zemanův fanklub*“. Jde o rozhovor se šéfredaktorem zpravodajství České televize Petrem Mrzenou. Mrzena se hájí proti tomu, že ho stěžovatelé označili jako největšího cenzora a že měl dát pokyn, aby dostal Michal Hašek ve zprávách více prostoru, než Bohuslav Sobotka. „*Pokud někdo přijde s tak vážným obviněním, pak by měl být také schopen je prokazatelně doložit.*“, Dále vyvrací, že by někdy redaktorům přikazoval, jak mají své příspěvky točit: „*[...] V ČT funguje systém komunikace na ose redaktor, editoři, šéfeditoři, šéfredaktor. Redakční rozhodnutí vznikají transparentně v diskusi na poradách. [...]*“ Na otázku „*Mají se ti, kteří si stěžují, bát nějakého postihu?*“, reaguje: „*Měli by se bát hlavně svého svědomí.*“ V celkovém vyznění rozhovor vysvětluje a hájí stanovisko šéfredaktora zpravodajství České televize, který manipulaci odmítá.

Dne 7. 11. 2013 vyšel v Hospodářských novinách článek s titulkem „*Zpravodajství ČT je nezávislé*“. Jedná se o názorový text a jak naznačuje název, autor v něm argumentuje, proč je zpravodajství v České televizi nezávislé. Autor se jasně staví na stranu České televize a se stěžovateli nesouhlasí. V určité rovině spor označuje i za puč,

protože jeden ze stěžovatelů, Adam Komers, je zástupcem kritizovaného šéfa zpravodajství Petra Mrzeny. Článek svým vyzněním rozhodně podporuje mínění, že Česká televize je nezávislá a nepodléhá manipulacím.

Dne 8. 11. 2013 zveřejnila Mladá fronta Dnes článek „*Lakmusový papírek pověsti ČT*“. Názorový text se zabývá především Karlem Burianem, ředitelem brněnského studia České televize, kterým byl v době publikování článku. Dle textu sloužil v době totality komunistické propagandě a koncem devadesátých let vedl redakci zpravodajství Televizního studia Brno. Později byl usvědčen z podvodného jednání a manipulativních praktik. Text se ke sporu v České televize vztahuje pouze v závěru: „*V posledních dnech a hodinách vnímáme v Díži rázné věty o poškozování dobrého jména České televize a vypořádání se s redaktory, kteří upozornili Radu ČT na nebezpečné praktiky ve zpravodajství. Čím to bude, že v případě nesmírně závažného a několikaletého poškozování těžce televize veřejné služby působením Karla Buriana se vedení a někteří členové Rady ČT pouštějí do sebevražedné mise?*“ Článek svým vyzněním podporuje mínění, že v České televizi existuje manipulace.

Velmi krátká zpráva vyšla dne 8. 11. 2013 v Mladé frontě Dnes s titulkem „*V ČT rezignoval Komers. Nova ruší pořad i web*“. K událostem v České televizi se vztahuje tato část: „*Zástupce šéfredaktora zpravodajství České televize Adam Komers na vlastní žádost skončil ve funkci. V ČT však zůstává. Komers je jedním z nespokojených redaktorů, kteří tvrdí, že vedení cenzuruje část obsahu. Z televize odchází také šéfredaktorka Nových médií Angelika Bazalová, dostala výpověď. Bazalová nedávno veřejně kritizovala ředitele ČT Petra Dvořáka.*“ Zpráva v obou případech zmiňuje, že se jedná o kritiky vedení České televize. Jeden z nich dobrovolně skončil ve funkci, druhý byl vyhozen. Dle mého názoru je vyznění zprávy negativní pro Českou televizi.

Dne 12. 12. 2013 byla v Mladé frontě Dnes publikována zpráva s titulkem „*Cenzura v ČT nebyla, sdělil ředitel Dvořák*“. Zpráva informuje o tom, s jakým závěrem generální ředitel České televize Petr Dvořák uzavřel řešení sporu. Ve zprávě je také uvedeno, že Dvořák zrušil odbornou komisi, která měla konflikt řešit, a že „*Zákon o České televizi podle něj porušen nebyl. [...] A ani nikdo vážně neporušil vyváženost a korektnost zpravodajství ČT.*“ Zpráva ve svém vyznění působí spíše pozitivně pro Českou televizi.

V regionální mutaci Mladé fronty Dnes vyšel dne 27. 12. 2013 rozhovor s Kamilou Zlatuškovou, produkční České televize. Rozhovor byl publikován s titulkem „*Je to signál, že v ČT nepanuje cenzura a sešněrované myšlení*“. Téma rozhovoru se týká kapely Vanessa, která vystoupila v pořadu Tečka páteční noci na kanálu ČT art. Zlatušková na jednu z otázek odpovídá: „[...] *Ale také to byl jasný signál, že v ČT nepanuje cenzura ani myšlení sešněrované diktátem čtenářů Blesku.*“ Rozhovor se netýká sporu v České televizi, avšak v textu je vyjádření, které popírá cenzuru v České televizi a pozitivnímu vyznění článku pro Českou televizi výrazně napomáhá titlek, který ve svém znění cenzuru také odmítá.

Dne 30. 12. 2013 byl v Mladé frontě Dnes zveřejněn názorový text s titulkem „*Očima Mirky Spáčilové*“. Autorka se o České televizi vyjadřuje poměrně krátce. Zde je úryvek textu v širším kontextu: „*Zkrátka že Palachova osobní vzpoura, jakkoli zoufalá a tragická, měla účel a cíl. Možná právě to skrytě popuzuje jeho dnešní kritiky. Bezmála pětadvacet let žijí v klidu, teple, pohodlí, bezpečí. V nudě demokracie. Také by rádi vedli rebelii, ale proti komu nebo čemu, když máme svobodu? Tudiž se rodí protesty pro protesty, velkohubé, okázalé a nicotné, s prominutím „vzpoury prdů“, jak je trefně pojmenovala jedna herečka. Česká televize by je mohla vyvážet, ať tam vyhánějí údajnou cenzuru peticemi, komisemi, stávkami nebo trapnými provokacemi vydávanými za odvážné umění.*“ Autorka svým vyjádřením stížnost pracovníků České televize nepřímou zesměšňuje, označuje ji za „vzpouru prdů“, pochybuje o její závažnosti. Ve své podstatě je vyznění pro Českou televizi v souvislosti s událostmi sporu pozitivní.

Mladá fronta Dnes publikovala dne 9. 1. 2014 zprávu s titulkem „*Protest redaktorů radní odmítli, ČT je prý objektivní*“. Zpráva informuje především o tom, že po prošetření stížnosti se Rada ČT shodla na tom, že „*zpravodajství České televize jako celek je vyvážené a objektivní*“. Dále je však ve zprávě uvedeno, že Rada ČT „*nevyloučila, že v jednotlivých případech mohl někdo udělat chybu. Nelze seznat, natož potvrdit, zda došlo k nestandardním zásahům do vysílání,‘ stojí v jednomyslně přijatém usnesení.*“ I přes výše zmíněné je vyznění zprávy spíše pozitivní pro Českou televizi.

Stejně dne, 9. 1. 2014, vyšla v deníku Právo zpráva „*Stížnost na zpravodajství neoprávněná, tvrdí Rada ČT*“. Zpráva podává informaci o tom, že Rada ČT došla k závěru, „*že nebyl porušen zákon o ČT, ani kodex, ani objektivita ve vysílání zpravodajství a že*

nestandardní zásahy ve stížnosti uvedené nelze potvrdit.“ Zpráva zmiňuje, že ke stejnému závěru došel i etický panel generálního ředitele České televize Petra Dvořáka. V celkovém vyznění je zpráva spíše pozitivní pro Českou televizi.

Dne 11. 1. 2014 byl v Mladé frontě Dnes publikován rozhovor s generálním ředitelem České televize Petrem Dvořákem s titulkem „*Jakékoliv změny vyvolávají obavy. I v České televizi*“. Tématem rozhovoru jsou události kolem sporu v České televizi. Dvořák dle mého názoru argumentuje velmi racionálně. Vyvrací například údajnou cenzuru záběrů vrávorajícího Miloše Zemana, údajnou atmosféru strachu v ČT a odůvodňuje i nařízení, které zaměstnancům ČT znemožňuje komunikaci s veřejností a médii o záležitostech ČT. „*[...] Vůbec nejde o to, nasazovat někomu náhubek, ale zabezpečit, že lidé mluví o tématech, ke kterým mají kompetence, aby se nestávalo, že redaktor mluví do novin o snižování rozpočtu na výrobu, který nikdy neviděl, v den, kdy naopak prezentují Radě ČT jeho zvyšování. To nařízení neříká, že je kategorický zákaz komunikace, ale že je potřeba výstupy koordinovat. Tak to funguje všude. U nás toto opatření platilo dávno před tím, než jsem nastoupil do funkce generálního ředitele, v roce 2012 se pouze aktualizovalo. A když je tak limitující, proč neprotestovaly odbory při jeho vydání? [...]*“ V celkovém vyznění rozhovoru je dle mého názoru pozitivní vůči České televizi.

Negativní vyznění pro Českou televizi

Pod okruh *Negativní vyznění pro Českou televizi* byly zařazeny následující články.

Dne 10. 8. 2013 vyšel v deníku Právo článek s titulkem „*Drtinová: Můj odchod nebyl dobrovolný*“. Přestože se jedná o zprávu, zřetelně v ní převažuje argumentace podporující názor, že odvolání Daniely Drtinové se uskutečnilo na základě politických tlaků. Článek obsahuje vyjádření Daniely Drtinové a Martina Veselovského, postoj a vyjádření odborářů, vyjádření prof. Jiřího Davida, který proti odvolání zaslal protest, a zmínku o německém listu, který vydal článek s titulkem „*Zemanovi lidé vyvíjejí tlak na novináře*“ a za důvod odvolání Drtinové považoval interview Drtinové s tehdejším ministrem kultury Jiřím Balvínem. Z druhé strany dostal prostor pouze generální ředitel ČT Petr Dvořák.

Dalším článkem, který byl zařazen pod tento okruh je článek z Mladé fronty Dnes ze dne 12. 8. 2013 s titulkem „*Fórum čtenářů*“. Tento typ článku v Mladé frontě Dnes slouží k publikování dopisů čtenářů. Jeden z dopisů s podtitulkem „*Hrad se rozzlobil*“ se zabývá stažením Daniely Drtinové z pořadu „*Události, komentáře*“. Autor se ke sporu staví rozhodně. V závěru svého dopisu píše: „*Každému je jasné, odkud pokyn k uklizení paní Daniely Drtinové přišel.*“

Ve stejný den, 12. 8. 2013, vyšel v Hospodářských novinách článek s titulkem „*Babákovina v ČT a férový deal s prodejem Washington Post*“. Autor se sporem zabývá v první části textu. Jednání nadřízených Daniely Drtinové, Zdeňka Šámala a Petra Dvořáka, přirovnává k jednání českých politiků a napadá je za odůvodnění, které k odvolání Drtinové poskytli. Část textu uzavírá shrnutím: „*...bud' jste prostě mizerní vedoucí, nebo jste politikům uhýbající strašpytlové.*“

Dne 24. 8. 2013 byl v Mladé frontě Dnes publikován článek s titulkem „*Jak mě drtila má televizní katyně a jak ji teď ČT podrazila*“. Autor v tomto názorovém textu popisuje svou minulou zkušenost s Danielou Drtinovou a jak na ni změnil názor. O Drtinové se vyjadřuje jako o moderátorce, u které nezažil, že by jí došly argumenty, že by „*ztratila nit*“, nebo že by jí někdo zaskočil a vyzdvihnul její „*férovost*“. Negativně hodnotí její odvolání, především se zmiňuje k jejímu šéfredaktorovi: „*odvolal ji právě z té nejprestižnější relace do času, v němž se kdysi vysílaly Večerníčky.*“ Situaci v České televizi spojuje s dávnými časy: „*Zdá se z mnoha výstupů, že naši teoreticky veřejnoprávní, ale v praxi občansky nesvéprávnou Českou televizi dosud nevyklidil duch normalizace.*“ Ke konci vyzývá její kolegy, aby se za ní postavili. „*Dámy a pánové ze Zpravodajství České televize, vzpomeňte na Tři mušketýry!*“

Článek v deníku Právo ze dne 12. 9. 2013 s titulkem „*Kvapilová v ČT končí, dostala padáka pro nadbytečnost*“ je krátkou zprávou o odchodu výkonné ředitelky nových médií ČT Pavlíny Kvapilové. Ve zprávě je zmíněno, že Dvořák informoval, že se na jejím dalším působení v ČT nedohodli a Kvapilová řekla, že jí žádné jiné místo nabídnuto nebylo a dostala výpověď pro nadbytečnost. Podle jejího vyjádření ve zprávě předala Dvořákovi stanovisko právníků, ze kterého vyplývá, že je její odvolání neplatné. Ve zprávě je také uveden nesouhlas odborů s výpovědí Kvapilové. Na závěr je zmíněno, že byla sice Kvapilová odvolána „*kvůli údajným manažerským pochybením a ztrátě důvěry*“,

ale „přitom jí nejvyšší šéf Kavčích hor měsíc předtím zvýšil plat a žádné nedostatky jí nevytýkal.“ V celkovém vyznění se tato zpráva jeví negativně vůči České televizi, protože nabízí více argumentů k domněnce, že byla Kvapilová vyhozena neoprávněně a výpověď Kvapilové je spojena s odvoláním Daniely Drtinové, neboť se Kvapilová k jejímu odvolání předtím vyjádřila.

Dne 10. 10. 2013 vyšel v deníku Právo rozhovor s Andrejem Babišem. Článek má název „*Je alarmující, že kvůli financím rapidně ubývá oddílů a klubů*“. Na jednu z otázek Andrej Babiš odpovídá následovně: „[...] *Všichni například platíme na koncesionářských poplatcích ročně sedm miliard České televizi. Tu však ovládají naši politici, takže to není úplně demokratické médium. Přitom by měla logicky patřit nám občanům. [...]*“ Vyznění je pro Českou televizi negativní.

Článek v deníku Právo ze dne 17. 10. 2013 s titulkem „*Kdo bude odporovat králi?*“ je rozhovorem s novinářem Karlem Hvíždálou o české mediální scéně. Na jednu z otázek Karel Hvíždála odpovídá: „[...] *Prestižní noviny si musejí pěstovat i od stran, se kterými sympatizují, kritický odstup, a ne pracovat jako jejich PR oddělení, jak si to u nás někteří politici představují, když vyvíjejí tlaky třeba na Českou televizi, aby vystříhla virózou postiženého prezidenta či aby místo sinologa komentoval čínský Nový rok politik Jan Kohout, který tím dělá PR Smíšené česko-čínské komoře.*“ Na tazatelovo konstatování „*Několikrát jste se kriticky zmínil i o veřejnoprávních médiích, hlavně o České televizi...*“, Karel Hvíždála reaguje: „*Veřejnoprávní média jsou díky zpolitizovaným radám příliš závislá na parlamentu, který je navíc může vydírat schvalováním poplatků, což v severní Evropě, kam patříme, nejde, protože poplatky se navyšují automaticky podle nárůstu indexu spotřebního koše a parlament je schvaluje jen formálně. V těchto médiích u nás neexistuje ani oddělení šéfredaktorské a ředitelské linie, přitom nikde ve zmíněných zemích nemohou ředitelé nic nařizovat šéfredaktorům – ti jsou nezávislí v personálních i obsahových věcech, a mediální rady nemohou nikde odvolat ředitele, to může jen soud. De facto tu ještě nemáme veřejnoprávní televizi ani rozhlas. Ve skutečnosti jsou to média parlamentní jako v některých jižních evropských zemích. [...]*“ Vzhledem k těmto vyjádřením vyznívá rozhovor vůči České televizi negativně.

Dne 1. 11. 2013 publikovala Mladá fronta Dnes článek s titulkem „*Odborář: V ČT je napětí a strach*“. Jedná se o krátký rozhovor (4 otázky) s televizním odborářem

Adamem Komersem. Na otázku „Proč jste se pod podnět Radě ČT podepsal jen vy a kolegyně Drtinová?“, odpovídá, že chtěl „zabránit, aby to pak někdo mohl označit jen za anonym. [...] Předseda Rady ČT Milan Uhde všechna jména zná.“ V odpovědi na další otázku uvádí, že chce dosáhnout toho, aby se situace ve zpravodajství začala řešit. „Ať se řekne, zda někdo jeho obsah ovlivňuje v něčí prospěch, nebo neovlivňuje.“ Na třetí otázku reaguje Adam Komers slovy: „[...] Napětí mezi zaměstnanci doutná už dlouho, je tu autoritativní atmosféra, strach, který vede k autocenzuře. [...]“

Ve stejný den, 1. 11. 2013, byl v Mladé frontě vydán článek s titulkem „Popelníček, prostředníček“. Delší zpráva informuje o událostech, které byly předmětem kritiky stěžovatelů na manipulaci v ČT. Zpráva nato pokračuje: „V prvním případě mohlo jít jen o snahu vybruslit z ožehavé situace, v druhé o běžné rozhodnutí šéfredaktora. Pro některé zaměstnance zpravodajství ČT je to však důkaz, že její vedení nadržuje Miloši Zemanovi.“ Pak je zmíněn samotný podnět 23 pracovníku Radě ČT a je z něho citováno několik výrazných příkladů – údajné brzdění „tiskovky“ Karla Schwarzenberga, reportáž o Zemanově „viróze“ nad korunovačními klenoty a Zemanův spojenec v ČSSD Michal Hašek, který údajně dostal více prostoru, než jeho soupeř Bohuslav Sobotka. Dále text pokračuje: „Obvinění jsou závažná. Veřejnoprávní televize placená koncesionáři má povinnost přinášet vyvážené zpravodajství, jinak porušuje zákon.“ Následuje informace o tom, že generální ředitel Petr Dvořák nechá výhrady prošetřit nezávislým auditem a že „on i další členové vedení však zároveň vyjádřili k uvedeným výtkám pochyby.“ Dále je v textu vyjádření ředitele zpravodajství Zdeňka Šámala, že ho překvapují výtky i k rok starým událostem, a poté jsou k podpoře prohlášení 23 signatářů připomenuti Daniela Drtinová a odborář Adam Komers. Uvedeno je i vyjádření předsedy Rady ČT Milana Uhde o tom, že slouží jako garant 23 podpisů signatářů a že všechny z nich ověřil. Zpráva také obsahuje, že Uhde uvedl, že v České televizi zřejmě vládne „atmosféra obav z otevřeného jednání“. V závěru zpráva obsahuje text, že „vedení televize se následně snažilo uklidnit situaci a ujistit okolí, že má v redakci podporu“ a pak je zmíněno prohlášení 61 redaktorů, kteří se postavili za ředitele zpravodajství Zdeňka Šámala. Avšak následuje poznámka, že o pár minut později přišla oprava s vyjádřením ČT, že se za zveřejnění dokumentu omlouvá a žádá média, aby nezmiňovala žádná jména redaktorů, protože jsou anonymní stejně jako jména stěžovatelů. Ve zprávě dle mého soudu převažují negativní spekulace a hodnocení,

kteře neprezentují Českou televizi v příliš věrohodném světle, a proto je článek v celkovém vyznění spíše negativní vůči České televizi.

Dne 7. 11. 2013 vyšla v Hospodářských novinách polemika Pavlína Kvapilové s titulkem „*Jak se nepřipravít o naši televizi*“. Text je jednoznačně negativně kritický vůči České televizi a podporuje stížnost pracovníků ČT. „*Už 12. srpna jsem na poradě managementu ČT žádala generálního ředitele Petra Dvořáka, aby se věnoval sporným případům, které po vypuknutí kauzy Daniely Drtinové začali redaktori spontánně hlásit. Sama Drtinová mu je téhož dne odpoledne přinesla. Jeho slib, že tak učiní, byl důvodem, proč přijala nabídku na pořad Interview ČT24. Ano, seznam podivných událostí se začal interně řešit v redakci zpravodajství, ale realita byla, že další podobné případy přibývaly. A stejně tak zastrašování redaktorů.*“ Vyznění článku je pro Českou televizi negativní.

V Mladé frontě Dnes byl 13. 11. 2013 publikován článek s titulkem „*Fórum čtenářů*“. Tento článek je poskládaný z dopisů čtenářů, které Mladá fronta Dnes vybrala. Jedním z nich je dopis senátora ODS Tomáše Jirsy s podtitulkem „*Ad: Nadbíhá Česká televize prezidentovi?*“, resp. je to reakce na článek, který s tímto titulkem vyšel v Mladé frontě Dnes 7. 11. 2013. Senátor reaguje na události v ČT, kritizuje, že si redaktori v roce 2000 (období televizní krize) přizvali politiky do přímého přenosu a polemizuje nad tím, zda v době prezidentských voleb neběhali zaměstnanci ČT s „*pankáčem*“ na klopě. Ptá se, zda potřebujeme veřejnoprávní televizi, když se redaktori osočují z nadřzování, a zda nenastal čas ji zprivatizovat. V celkovém vyznění působí článek negativně.

Dne 13. 11. 2013 vyšel v Mladé frontě také názorový text s titulkem „*Politika ve zpravodajství ČT? Nestranický spor o politiku vidění*“. V textu jsou například následující věty: „*[...] Ano, zpravodajství televize veřejné služby je politicky ovlivňováno, a to už z principu, protože televizi de facto řídí parlament prostřednictvím lidí, které sám, podle dohodnutého politického klíče, zvolí do Rady ČT. [...] S politiky se ale musí hrát, je to součást české definice televize veřejné služby. [...] Někdo možná vychází politikům vstříc více, než by bylo zdrávo, a někomu se to – z profesionálních, morálních či osobních důvodů – nelíbí.*“ Podstata autorovy úvahy je v tom, že Rada ČT je volena politiky a proto je Česká televize pod vlivem politiky, ať chceme či ne. Podotýká však, že je to součást české definice veřejné služby a že se tomu nikdo z vedení zpravodajství nevyhne. Záleží na povaze, motivaci a komunikačních schopnostech lidí, „*kam až politiky kdo pustí, kam se*

nechá dotlačit, kam až dojde loajalita k politickému kontextu vysílání“. Také upozorňuje, že spor je politický, ale „*slovo ‚politický‘ už nemá stranický, nýbrž celospolečenský význam“.* Celkové vyznění textu je v souvislosti s událostmi v České televizi spíše negativní.

Ve vydání Mladé fronty Dnes ze dne 30. 11. 2013 byl publikován názorový text s názvem „*O naší ustrašenosti, která zaklela tajemný hrad na Kavkách“.* Autor se v textu vyjadřuje vůči České televizi negativně. Nezabývá se pouze sporem, ale třeba také i tvorbou České televize. Ke konfliktu se však zmiňuje: „*Kdo má s veřejnoprávním kolosem pracovní kontakt nebo z něj třeba pár lidí zná, ví, že strachy se otrásá, div nespadne, celá Kavčí hora, už co skončil první ředitel Mathé. Pilně se o to starají další a další radní: dálkově řízení svými patrony vyšachují každého kandidáta, který by strach vymetl i s jeho výrobcí.“* Vyznění textu je pro Českou televizi negativní.

Dne 30. 12. 2013 byl v Hospodářských novinách uveřejněn názorový text s titulkem „*V zemi Zemanova popelníčku“.* Text se zmiňuje o České televizi: „*Vezměme si už jen to, jaká kauza se ze Zemanova popelníčku, respektive ze zveřejnění záznamu triumfálního příjezdu prezidenta na Kavčí hory stala v ČT, televizi veřejné služby. Nervy, vyhazovy, dopisy. Hezký důkaz, že papalášské pokouřeníčko nemá být v Česku něčím, co se řeší veřejně, o čem se má vědět. Naopak: vládne klientelismus, nepotismus, oligarchie.“* Vyznění článku je pro Českou televizi spíše negativní.

Deník Právo dne 10. 1. 2014 vydal zprávu s titulkem „*Umělci vyčítají Radě ČT, že ohrožuje demokracii“.* Zpráva referuje o stanovisku členů Filmového a televizního svazu (FITES), kteří nesouhlasí s postupem Rady ČT v řešení stížnosti pracovníků ČT. Ve zprávě je například uvedeno vyjádření: „*Jakékoliv bagatelizování situace je nesmírně nebezpečné, protože snaha zamést pod koberec manipulace a cenzorství v televizi veřejné služby ohrožuje demokratický systém v České republice,‘ píšou tvůrci.“* Článek je ve svém vyznění negativní vůči České televize.

Dne 13. 1. 2014 publikovala Mladé fronta Dnes článek s názvem „*Fórum čtenářů výběr z dopisů, kráceno“.* Dopis s podtitulkem „*Sherlock Uhde“* reaguje na článek „*Protest redaktorů radní odmítli“*, který v Mladé frontě Dnes vyšel 9. 1. 2014. „*Vlastně se nic nestalo. Protesty desítek televizních pracovníků ve věci ovlivňování zpravodajství prý*

nejsou relevantní. Pozoruhodná byla vyšetřovací metoda Rady ČT a jejího předsedy Milana „Sherlocka“ Uhdeho. Ten celou věc „vyšetřil“ tak, že svěřil „vyšetření“ kauzy generálnímu řediteli, tedy šéfovi kritizované instituce. Ten v „objemném materiálu“ konstatoval (jaký div !), že je vše v pořádku. A jedeme dál, nic se nestalo. Jen ti protestující televizáci tu zbyli jako banda troublemakerů.“ Vyznění dopisu je pro Českou televizi negativní.

Ve vydání Mladé fronty Dnes z 26. 2. 2014 byl zveřejněn názorový text s titulkem „Škatule zas jinak“. Jedná se o poměrně delší text, který se negativně staví proti České televizi. „[...] Z České televize, původně zamýšlené jako perfektní zpravodajské a kulturní instituce, se stává nesrozumitelný průsečík politických i podnikatelských zájmů, s nimiž kdysi zákonodárci vůbec nepočítali. [...] Ale když odcházejí přední lidé, v branži dlouhodobě zkušení, mělo by se asi vědět, co je k tomu vede a co přijde po nich. [...] Viditelná je souvislost mezi loňskou stížností redaktorů na omezování svobody a způsobem, jak s tou stížností zametla rada ČT, aniž by ji prověřila. [...] Mnozí v tom cítí omezení nezávislosti České televize, přičemž i ta nezávislost je velmi vágně vyjádřená a týká se hlavně vlivu politiků. [...]“ Celkové vyznění textu rozhodně napomáhá mínění, že Česká televize není úplně nezávislá, resp. vyznění je pro Českou televizi negativní.

Neutrální nebo neurčité vyznění pro Českou televizi

Pod okruh *Neutrální nebo neurčité vyznění pro Českou televizi* byly zařazeny následující články.

Dne 10. 8. 2013 zveřejnila Mladá fronta Dnes článek s titulkem „*Politici diktují, kdo bude vést pořady, stěžují si odbory ČT*“. Jedná se o zprávu, která proti sobě staví jak prohlášení odborářů o stažení Daniely Drtinové, tak dává prostor i České televizi, generálnímu řediteli Petru Dvořákovi a i samotné Daniele Drtinové.

Stejného dne, 10. 8. 2013, vyšel v Mladé frontě Dnes ještě jeden článek, jehož titulek zní „*Bud' Grossem, nikdy Nečasem*“. Autor v první části textu glosuje o odvolání Daniely Drtinové. Zmiňuje že je „*zpráva špatná*“, že ji vyhodili z pořadu z politických důvodů a dále i „*zprávu dobrou*“, že je odvolali, aby jí dali vlastní exkluzivní pořad. Na závěr píše, že „*V ČT jsou ostří odboráři, nezávislost si jistě pohlídnou. Uměli kdysi kvůli ní zastavit i vysílání, tak bud'me bez starosti*.“ V celkovém vyznění je článek nestranný.

Mladá fronta Dnes dne 13. 8. 2013 publikovala článek „*Drtinová se dohodla s šéfy. Dostala vlastní pořad Interview*“. Zpráva se zabývá dosazením Daniely Drtinové do jejího vlastního pořadu „Interview Daniely Drtinové“. Ve zprávě je také krátce zmíněn postoj odborářů a Martina Veselovského. Proti tomu je stavěn argument ČT, že nabídla Drtinové prestižní post a že vedení kromě Drtinové stáhlo z pořadu „Události, komentáře“ i Bohumila Klepetka. Součástí článku je také vyjádření ČT k organizaci pořadu „Interview Daniely Drtinové“, vyjádření Zdeňka Šámala a informace o tom, že uvedl, že se změny chystaly už od května.

Dne 13. 8. 2013 vyšel v deníku Právo článek s titulkem „*Drtinová už moderuje Interview ČT 24*“. Článek je krátkou zprávou informující o tom, že Daniela Drtinová již v pořadu působí. Úvodní věta zmiňuje reakci odborářů a některých zaměstnanců na přesun Drtinové s tím, že se již hysterická situace uklidnila. Obsažena je i písemná zpráva, kterou Drtinová České televizi zaslala: „*Věřím generálnímu řediteli České televize (Petru Dvořákovi), že zaručí plnění principu nestrannosti a objektivity, protože věřím, že sledujeme společný cíl. A tím je nezávislost a svobodné zpravodajství.*“

V Mladé frontě dnes vyšel dne 3. 9. 2013 článek „*Ředitel ČT odvolal šéfkou nových médií*“. Velmi krátká zpráva referuje o tom, že vedení odvolalo Pavlínu Kvapilovou, která se v srpnu postavila za Danielu Drtinovou. Ve zprávě je zmíněno, že v ní generální ředitel Petr Dvořák ztratil důvěru: „*Diskuse mezi nejbližšími členy vedení se nevede přes novinové články a sociální sítě, ale přímo.*“ Zprávu považuji v celkovém vyznění za neutrální k oběma stranám konfliktu.

Taktéž v deníku Právo vyšel dne 3. 9. 2013 článek s titulkem „*Kvapilová dostala padáka*“. Jedná se rovněž o velmi krátkou zprávu, která pouze konstatuje odvolání Pavlíny Kvapilové se zmínkou, že se Drtinové zastala v srpnovém prohlášení, které podpořil i Martin Veselovský. Ve zprávě je také uvedeno, že ČT nabídla Drtinové vlastní pořad „Interview Daniely Drtinové“ a ta ho nakonec přijala.

Dne 15. 10. 2013 vyšel v deníku Právo článek „*Nová média v ČT povede Pavel Kohout*“. Krátká zpráva informuje o nástupu Pavla Kohouta na pozici výkonného ředitele Nových médií ČT a zmiňuje se i o srpnovém odvolání Pavlíny Kvapilové. Vyznění zprávy je naprosto nestranné.

Ve vydání Mladé fronty Dnes ze dne 1. 11. 2013 byl na titulní straně publikován článek s názvem „*V ČT je cenzura, píší redaktori. Není, píší jiní redaktori*“. Zpráva obsahuje jak zmínku o prohlášení 23 pracovníku ČT, kteří píší o údajné manipulaci a cenzuře, tak i o prohlášení 61 pracovníků ČT, kteří naopak podpořili vedení. Zpráva také obsahuje údajný příklad manipulace – reportáž z čínského Nového roku – a postoj šéfredaktora zpravodajství ČT Petra Mrzeny, který manipulace odmítá. V celkovém vyznění působí článek nezájatě k oběma stranám sporu.

Ve stejný den, 1. 11. 2013, byl v Mladé frontě Dnes vydán krátký rozhovor s moderátorem České televize Václavem Moravcem. Titulek zní „*Václav Moravec: Kde je občanská odvaha kolegů?*“. Moravec nejprve vysvětluje, proč podepsal petici podporující vedení zpravodajství ČT: „*To podepsali lidé, kterých se ta situace dotýká, protože ti, co tu první petici nepodepsali, teď vypadají jako hlupáci, kteří podléhají cenzuře a tlakům. [...]*“ Zmiňuje, že je tím otráven a situaci, kdy se „*věci neřeší na půdě zpravodajství, ale přes radu a média*“, považuje za nešťastnou. K údajným případům manipulace se vyjadřuje, že je neumí posoudit a dále uvádí, že „*generální ředitel obcházel politiky nejen kvůli Daniele Drtinové, ale i s mým jménem, ale to neznamená, že všichni ostatní v televizi slouží cenzuře či manipulaci*“. Václav Moravec se v podstatě ke sporu staví nestranně a pouze ho mrzí, jakým způsobem se řeší. Celkové vyznění rozhovoru je neurčité, spíše nestranné.

Dále vyšel 1. 11. 2013 také článek v deníku Právo s názvem „*Moravec a redaktori ČT podrželi šéfy zpravodajství*“. Zpráva shrnuje události v České televizi. Zmiňuje stížnost a její neanonymní signatáře Drtinovou a Komerse, dále petici k podpoře vedení zpravodajství a Václava Moravce, informaci o tom, čeho se měli týkat údajné cenzorské zásahy, Dvořákovo sdělení, že se případem bude zabývat, že přizve nezávislého auditora a poté stížnost projedná etický panel.

Dne 2. 11. 2013 publikoval deník Právo článek „*Moravec: ČT si střílí puškou do vlastní hlavy*“. Zpráva začíná informací o stížnosti 23 pracovníku ČT, ale dále shrnuje především postoj Václava Moravce. „*...více než šedesát lidí, mezi ně patří i Moravec, vedení podporuje a tvrdí, že žádný nátlak na ně vyvíjen nebyl. Vedení vždy požadovalo maximální objektivitu v natáčených příspěvcích*“. Zpráva obsahuje i vyjádření Moravce: „*[...] Poškozuje to zpravodajství a hlavně Českou televizi. To si musíme vyřešit my sami v redakci*“. Celkové vyznění článku je nejasné.

Článek „*Rada ČT spory zpravodajství nevyřeší*“ ve vydání deníku Právo ze dne 5. 11. 2013 shrnuje události konfliktu a postup v jeho řešení. Hlavní informací zprávy je, že samotná Rada ČT spor vyřešit nemůže. Opět jsou proti sobě stavěny stížnost na údajné manipulace a petice o podpoře vedení. V další části je vysvětlen postup generální ředitele, který nechá záležitost prošetřit. Ve zprávě jsou zmiňovány příklady, které jsou předmětem stížnosti. Zpráva působí nestranně.

Dne 6. 11. 2013 vyšel v Mladé frontě Dnes článek s titulkem „*Dnes sledujte*“. Jedná se o rychlý souhrn zpráv, mezi kterými je zmínka i o sporu. „*Rada ČT bude řešit stížnost 23 redaktorů na zpravodajství*.“

Ve vydání Hospodářských novin ze dne 6. 11. 2013 byl publikován článek s titulkem „*Jestli se někomu nadržovalo, je druhotné, říká předseda Rady České televize Uhde*“. Ve zprávě je zmíněna stížnost na cenzuru a zvýhodňování. Několikrát se objevuje vyjádření předsedy Rady ČT a zpráva také zmiňuje, že podle něj je největším problémem zpravodajství ČT atmosféra strachu. Dále Česká televize vysvětluje, že má zájem, aby byly stížnosti prošetřeny důvěryhodnou autoritou a Dvořák výhrady označuje za „*na první pohled zcela vytržené z kontextu*“. Ve zprávě je zmínka, že „*většina oslovených radních navíc má pocit, že zpravodajství ČT je v pořádku*“. Potvrzuje to vyjádření Dany Eklové, že zpravodajství vnímá jako objektivní a vyvážené. V celkovém vyznění působí zpráva vyváženě a nezaujatě.

Dne 7. 11. 2013 vyšel v Mladé frontě Dnes článek s titulkem „*Nadbíhá Česká televize prezidentovi?*“. Jedná se o poměrně dlouhý článek, který obsahuje dva názorové texty. Pod jedním je podepsána moderátorka Daniela Drtinová, pod druhým šéfredaktor ČT24 František Lutonský. Daniela Drtinová objasňuje jak stížnost pracovníků ČT vznikla a obhajuje ji. „*Pokud ve dvou kampaních řadu dlouhých měsíců dochází k systematicky se opakujícím, podobným typům zásahů, u kterých si šéfredaktor dá tu práci s tím, že se cíleně zaměří na obraz tří politických subjektů, může to být náhoda, ale pravděpodobnost je velmi malá*.“ Podle Drtinové musí být Česká televize nebojácná, neservilní a sebevědomá, ale „*za podmínky, kdy si generální ředitel nebude muset u poslanců zajišťovat ve výměnném obchodu, kde je zbožím odvolávání moderátorů, podporu pro své zvolení i znovuzvolení*.“ Text Františka Lutonského je rozdělen na dvě části. První část je v silném protikladu s textem Daniely Drtinové. Tvrdí, že neví o lidech v České televizi, kteří mají strach a staví

se proti stěžovatelům. Zároveň uvádí dva příklady stížnosti a zdůvodňuje, proč se nejedná o manipulační zásahy. Ve druhé části vysvětluje, že se jedná o osobní spor. Podepírá to prohlášením mediálního experta Milana Šmída: „...zásahy šéfredaktora se snažily zachovat serióznost a důstojnost vysílání veřejné služby... Spor není ideový, ale osobní.“ Článek čtenáři nabízí pohled z obou stran. Oba názory vyznění článku vyvažují. Celkové vyznění článku je neutrální.

Článek „Ukazovat prezidenta s virózou je neetické, hájí ‚cenzuru‘ ČT“ z vydání Mladé fronty Dnes ze dne 7. 11. 2013 informuje o vysvětlení generálního ředitele Petra Dvořáka a ředitele zpravodajství Zdeňka Šámala ke sporu o údajné manipulaci v ČT, které poskytl na zasedání Rady ČT. V části zprávy, kde jsou popisovány některé z událostí, které jsou předmětem stížnosti, a kde je také popsáno jak vznikla stížnost, je text mírně emotivní. „...šéfredaktor Petr Mrzena to zatrhł. Na Kavčích horách tím přiřivil spor, který postupně vygradoval...“ Dále ve zprávě Šámal zdůvodňuje své konání. „[...] Zařadit do komické rubriky vrávorajícího prezidenta, když vysvětlení jeho stavu je nemoc, nepovažuji za etické.“ Zpráva dále obsahuje zmínku o generální řediteli, který nechá stížnost posoudit nezávislými osobnostmi a ze získaných výsledků vyvodí důsledky. V závěru se radní vyzývají, aby se anonymní signatáři přihlásili, pokud mají stále pocit, že je jejich práce manipulována. Celkové vyznění zprávy je neurčité.

Stejného dne, 7. 11. 2013, vyšel v Hospodářských novinách článek s titulkem „Ředitel ČT slibuje potrestat špatnou práci i křivá obvinění“. Zpráva informuje o postupu chystaného prošetření stížnosti na údajnou cenzuru a manipulaci v ČT, zmiňuje vyjádření generálního ředitele Petra Dvořáka, vyjádření Zdeňka Šámala, podle kterého mají stěžovatelé osobní motivy, a vyjádření Petra Mrzeny. Dvořák se konkrétně vyjadřuje: „Hodlám vyvodit opatření jak vůči těm, kteří pochybili, tak za případná křivá obvinění poškozující pověst zpravodajství a České televize.“ V celkovém vyznění je článek nestranný.

V Hospodářských novinách byla téhož dne, 7. 11. 2013, zveřejněna na titulní stránce zmínka o událostech v České televizi v článku s titulkem „Krátce“. Tímto titulkem Hospodářské noviny označují souhrn zpráv, které v daném vydání publikují. Jako první je zmíněna zpráva: „Ředitel ČT potrestá buď špatnou práci, nebo křivá obvinění.“ Vyznění tohoto článku je neutrální.

Posledním článkem ze dne 7. 11. 2013 publikoval deník Právo. Jde o zprávu s titulkem „*ČT musí zjistit, proč mají lidé ve zpravodajství obavy a strach*“. Zpráva informuje o stížnosti pracovníků ČT a klade otázky, proč se lidé ve zpravodajství bojí veřejně projevit svůj názor a zůstávají v anonymitě, jaké jsou jejich motivy, komu konflikt prospívá a jak atmosféru strachu odstranit a situaci uklidnit. Uvedeno je i stanovisko generálního ředitele, který slibuje, že nechá spor prošetřit a případně rozhodne o systémových změnách, personálních opatřeních či potrestání krivých obvinění. Zpráva obsahuje i vysvětlení ředitele zpravodajství ČT Zdeňka Šámala k jednomu z případů, které jsou předmětem stížnosti. Byť se svým titulkem a částí textu zpráva pokouší čtenáře přesvědčit, že je ve zpravodajství strach, působí, co se tématu manipulace a ovlivňování týče, neutrálně a nepřiklání se k žádné ze stran sporu.

Dne 8. 11. 2013 vyšel v deníku Právo článek s titulkem „*Komers rezignoval*“. Krátká zpráva informuje o jeho rezignaci na funkci zástupce šéfredaktora zpravodajství České televize a ve zprávě je také uvedeno, že byl jedním signatářů stížnosti na údajnou cenzuru v ČT. Zmíněn je i odchod pracovníků ČT Angeliky Bazalové a Gabriely Gabrielové. „*Obě se již dříve zastávaly kolegů, kteří kritizovali zpravodajství. Podle mluvčí televize nesouvisí jejich odchod s projevenými názory.*“ V celkovém vyznění je zpráva neutrální.

Dalším zkoumaným článkem je názorový text s titulkem „*Protipučistická antiparta dělá Sobotkovi medvědí službu*“, který byl publikován v Mladé frontě Dnes dne 9. 11. 2013. Autor se o České televizi zmiňuje pouze v poslední větě: „*Nové pokolení disidentů v politice i v médiích, jak svědčí vzpoura v České televizi, si musí respekt kuráží vydobýt, k čemuž jim palce drží Trilobit.*“ Vyznění článku je nejasné.

V Mladé frontě Dnes byl 13. 11. 2013 publikován rozhovor s Vladimírem Mlynářem s titulkem „*Listopad za naše splíny nemůže*“. Českou televizi tazatel zmiňuje pouze v jednom případě: „*[...] Zajímal by mě váš pohled na dění v České televizi.*“ V textu je uvedena Mlynářova odpověď: „*Je mi líto, to bych vzhledem k Petru Dvořákovi považoval téměř za střet zájmů (současný ředitel České televize působil před lety jako blízký spolupracovník Petra Kellnera ve skupině PPF – pozn. red.).*“ Vyznění článku je neutrální.

Dne 15. 11. 2013 vyšel v Hospodářských novinách názorový text s titulkem „*Otcovražda v bance; Klaus a Becket; Drtinová a pan Thomas*“. Je rozdělen na tři části. V poslední části se autor věnuje úvaze nad situací v České televizi. Píše o tzv. Thomasově teorému: „*Jestliže je určitá situace lidmi definovaná jako reálná, pak je reálná ve svých důsledcích.*“ Respektive pokud jsou pracovníci přesvědčeni o cenzuře, pak se podle toho chovají. Zároveň však uvádí: „*Ne, autor netuší, co se děje na poradách, zda jsou někteří redaktoři příliš citliví nebo naopak vedení příliš vstřícné k některým politikům. To zjevně nikdo zvenčí neposoudí.*“ Celkové vyznění článku je tedy neutrální.

Článek s titulkem „*24 HODIN*“ z vydání Hospodářských novin ze dne 20. 11. 2013 obsahuje tři velmi krátce zprávy. Jednou z nich je zmínka o tom, že generální ředitel televize Petr Dvořák oznámí Radě ČT jména nezávislých auditorů, kteří prošetří stížnost redaktorů. Zpráva má neutrální vyznění.

Dalším zkoumaným článkem je krátká zpráva s názvem „*Stížnost redaktorů ČT posoudí i zpravodaj BBC*“. Byla publikována 21. 11. 2013 v Mladé frontě Dnes. Zpráva obsahuje informaci o tom, že stížnost posoudí pětičlenný expertní tým a dále jsou zmíněni dva členové týmu. Poslední věta také uvádí, že se signatářům nelíbilo, že nemohli složení komise ovlivnit. V celkovém vyznění je zpráva spíše neutrální.

Stejného dne, 21. 11. 2013, byla v deníku Právo zveřejněna podobná zpráva s titulkem „*Stížnost posoudí pět mediálních odborníků*“. Zpráva informuje o sestavení nezávislé skupiny pěti mediálních odborníků a následně je jmenuje. Dále stručně popisuje jak bude vyšetřování probíhat a v závěru je zmíněno vyjádření radního Jiřího Závozdy, že Rada ČT nemá pravomoc do sporu vstupovat. Zpráva působí nestranně.

Dne 22. 11. 2013 vyšel v Mladé frontě Dnes názorový text s titulkem „*A pak má člověk mít ty rady rád*“. Autor kritizuje nešťastný systém volby rad v České republice. Zmiňuje se i o Radě ČT a o tom, jací kandidáti jsou vybíráni. Také naráží na to, že poslanci mají několik let k dispozici „*funkční německý model*“ volby rad do veřejnoprávních médií. Přestože je kritizován systém volby Rady ČT, vyznění článku je spíše neurčité.

Zpráva s titulkem „*V ČT se rozpadá komise pro hodnocení zpráv*“ z vydání Mladé fronty Dnes ze dne 3. 12. 2013 informuje o tom, že dva členové expertní komise, která měla stížnost pracovníků ČT prošetřit, svou účast odvolali z rodinných a zdravotních důvodů. Vyznění zprávy je neutrální.

Stejného dne, 3. 12. 2013, vyšel článek v Hospodářských novinách s názvem „*Briefing*“. Článek obsahuje souhrn několika krátkých zpráv. Jednou z nich je zpráva s podtitulkem „*ČESKÁ TELEVIZE*“. Tato zpráva také informuje o odchodu dvou členů expertní komise. V závěru zpráva zmiňuje: „*Současná situace v ČT se nelíbí ani lidem z Televizního studia Ostrava. Založili proto Iniciativu za zachování nezávislosti ostravského televizního studia a zaslali otevřený dopis Radě České televize.*“ V celkovém vyznění je však zpráva spíše neutrální nebo nejasné.

Dne 12. 12. 2013 byl v Hospodářských novinách publikován článek s titulkem „*Dnešní novinky na IHNEED.cz*“. Článek je souhrnem několika krátkých zpráv. Jednou z nich je zpráva s podtitulkem „*ČTYŘI MĚSÍCE KRIZE V ČT*“. Zmiňuje se o tom, jak „*krize*“ začala odvoláním Daniely Drtinové, o prohlášeních a vyhazovech, které následovaly a je v ní obsaženo trochu emotivnosti: „*Vyšetřování údajné cenzury včera utnul šéf ČT Petr Dvořák.*“ I přes výše zmíněné je vyznění zprávy spíše nejasné.

Dne 17. 12. 2013 byl v regionální mutaci Mladé fronty Dnes zveřejněn článek s názvem „*Hlasování o Burianovi: Byla v tom bezmoc, říká Uhde*“. Jedná se o rozhovor s předsedou Rady České televize Milanem Uhde. Tématem rozhovoru je Karel Burian. Před rozhovorem je zmíněna krátká zpráva, ve které je mimo jiné události zmíněno: „*Ve stejné době, kdy generální ředitel České televize Petr Dvořák řeší stížnosti řady redaktorů na objektivitu zpravodajství, se musí zabývat také vedením brněnského televizního studia.*“ Ve svém vyznění je článek spíše neutrální nebo neurčitý.

Ve stejný den, 17. 12. 2013, byla v deníku Právo vydána zpráva „*Zaměstnanci ČT nesmějí mluvit bez svolení s novináři*“. Zpráva informuje o tom, že zaměstnancům České televize bylo zakázáno mluvit s médii bez svolení tiskového oddělení ČT. „*Vedení televize se rozhodlo důrazně připomenout svým zaměstnancům dodržování interních pravidel pro komunikaci s médii...*“ Reakce je spojována se stížností pracovníku na údajnou manipulaci.

Dále je uvedeno, že generální ředitel Petr Dvořák rozpustil expertní komisy odborníků a že interní audit neshledal žádné prohřešky. Vyznění zprávy je spíše nejasné.

V regionální mutaci Mladé fronty Dnes vyšla 18. 12. 2013 zpráva s titulkem „Hyde Park přinese debatu o kultuře nejen v televizi“. Události v České televizi zmiňuje pouze v jediné větě: „V době, kdy se v České televizi řeší nejen podoba kulturního programu ČT Art, ale také nezávislost zpravodajství či třeba stavba nového televizního studia...“ Zpráva je ve svém vyznění neutrální.

Dne 23. 12. 2013 vyšel v Hospodářských novinách článek s titulkem „DNEŠNÍ NOVINKY NA IHNED.CZ“. Článek je shrnutím zpráv na on-line serveru Hospodářských novin iHNed.cz. Jedna ze zpráv je označena podtitulkem: „Wagnerová: Čt omezuje svobodu projevu zaměstnanců“. Textem zprávy je následující: „Nařízení ředitele České televize Petra Dvořáka, že zaměstnanci nesmějí bez povolení mluvit s médii, je podle bývalé ústavní soudkyně Elišky Wagnerové nepřiměřeným omezením svobody projevu.“ Dle mého názoru si může pravidelný a pozorný čtenář toto sdělení spojit s konfliktem v České televizi, avšak spíše je vyznění článku nejasné.

Ve vydání Hospodářských novin ze dne 8. 1. 2014 byl uveřejněn článek s názvem „Dnešní novinky na IHNED.cz“. Jedná se o seznam krátkých zpráv, jejichž celé znění lze nalézt na on-line portálu Hospodářských novin IHNED.cz. Jednou z nich je zpráva s podtitulkem „RADA ČT ROZHODNE O STÍŽNOSTI NA CENZURU“. Zpráva pouze informuje o tom, že Rada ČT rozhodne o stížnosti. Vyznění zprávy je neutrální.

Mladá fronta Dnes publikovala 11. 1. 2014 názorový text s titulkem „Paní a páni Bezejmenní z ČT, nebuďte bázlivi a ukažte se“. Autor se zamýšlí nad děním v České televizi. Konstatuje například, že „poměry v České televizi byly, jsou a zůstanou proměnlivé jako moře...“ Vyčítá signatářům stížnosti, že se neukážou, neboť nový návrh na ustanovení nezávislé komise neprošel především díky námitce, že se většina kritiků nepřihlásila veřejně a neví se proto s kým jednat. Uvádí, že „i čerstvé jednání Rady zanechalo špatný dojem, když jediný projev mající hlavu a patu pronesl její předseda, předem věda, že jeho návrh neprojde. Prošlo usnesení, že obvinění nebyla prokázána, takže ke zkoumání není důvod a věc vyřeší ve své pravomoci pan generální.“ Také upozorňuje, že večerní hlavní vysílání bylo zkreslené, když byl v záběru předseda Rady

ČT, jako by pro usnesení hlasoval i on. Autor zároveň píše, že Rada ČT nemůže být v současně nastaveném modelu „spravedlivým soudem“. V závěru se vyjadřuje o předsedovi Rady ČT: *„Milan Uhde je dosud nenahraditelným ručitelem, že jakékoli vření v České televizi nepřekračuje bod, za nímž by bylo ohroženo její poslání. Pokud neprojde do funkce člena a předsedy Rady znovu, ta záruka se ztratí s ním.“* Autor se v mnoha ohledech vyjadřuje negativně. Dle mého názoru je vyznění textu spíše neurčité.

Dne 14. 1. 2014 byl v Mladé frontě Dnes zveřejněn článek s názvem „*Fórum čtenářů*“. Jedná se o výběr z dopisů. Jedním z nich je dopis Barbory Osvaldové, předsedkyně Komise pro etiku při Syndikátu novinářů ČR. Dopis je uveden s podtitulkem „*Komise se nerozpadla, byla zrušena*“. V reakci na jeden z textů v Mladé frontě Dnes podotýká, že odborná komise se nerozpadla, jak autor uváděl, nýbrž byla zrušena generálním ředitelem ČT (pozn. autora práce: Barbora Osvaldová byla jedním z pěti členů komise). Dále uvádí: *„Nevím, jak ostatní členové, ale já jsem svoje stanovisko k situaci v ČT poslala jak panu generálnímu řediteli, tak panu Uhdemu. Krom toho se situací ve veřejnoprávní televizi zabývala na zasedání 11. prosince 2013 Komise pro etiku při Syndikátu novinářů ČR, která publikovala své stanovisko na webu SNČR pod odkazem Etika, kde je běžně dostupné.“* Vyznění dopisu je spíše neurčité.

Hospodářské noviny uveřejnily 16. 1. 2014 článek s titulkem „*Dnešní novinky*“. Jedná se o souhrn čtyř zpráv, které lze nalézt na internetových stránkách Hospodářských novin, případně na portálech vydavatelství Economia, a.s. Jedna ze zpráv pouze informuje, že čeští umělci a osobnosti veřejného života odpovídali na internetu na otázku, zda je ohrožena nezávislost ČT. Vyznění zprávy je neutrální.

Dne 24. 1. 2014 vyšel v Mladé frontě Dnes názorový text s titulkem „*Miloše Jakeše do rady*“. Autor se v poslední části věnuje vyjádření člena Rady ČT Jan Prokeše, které poskytl týdeníku Respekt. Jeho projev hodnotí negativně a s nadsázkou píše, že se Jakešův duch (pozn. autor práce: komunista Miloš Jakeš) reinkaroval do Jana Prokeše. V textu je uvedeno i samotné prohlášení Prokeše: *„Drtinová... i ta intonace v tom hlase... No ona je opravdu dost protivná. A strašně si o sobě myslí. Mně takoví lidé vadí... jako člověk ať si je drzá, jak chce, ale nemá profesní pokoru... Nejdříve je zaměstnanec, až pak koncesionář a občan. To si musí rozmyslet. Jestli chce hájit vyšší principy, ať opustí tuhle televizi, jde do*

jiné organizace a odtud hájí svobodně vyšší principy.“ I přes výše zmíněné je vyznění textu vůči České televizi spíše nejasné.

Hospodářské noviny publikovaly 30. 1. 2014 souhrn zpráv s titulkem „*Dnešní novinky na IHNED.cz*“. Zpráva s podtitulkem „*Reorganizace České televize*“ informuje o tom, že generální ředitel Petr Dvořák zahájil reorganizaci. Také je zmíněno, že se formuje editoriaální panel, který bude v budoucnu řešit stížnosti. Vyznění zprávy je neutrální.

Dne 21. 2. 2014 byl v Mladé frontě Dnes zveřejněn názorový text s názvem „*Dejte šanci trafikantům!*“. Autor negativně hodnotí zvolení kandidáta Richarda Medka do Rady ČT a také dosavadní členku Rady Danu Eklovou-Makrlíkovou. Píše, že během svého členství v Radě kandidovala do ODS, což je neslučitelné se Zákonem o České televizi, a „*střet zákona to prý nebyl*“. „*Podle zákona o České televizi člen rady nesmí ani vystupovat nebo působit ve prospěch politických stran.*“ Celkové vyznění textu je spíše nejasné vůči České televizi.

Ve vydání Mladé fronty Dnes z 25. 2. 2014 vyšel článek „*Úprk z České televize*“. Zpráva informuje o odchodu moderátorů Daniely Drtinové a Martina Veselovského, editora Jana Rozkošného a analytičky Lenky Vinšové. Zpráva uvádí důvody jejich rozhodnutí, zmiňován je také kontext s událostmi sporu v České televizi a škrty ve zpravodajství ČT. Zpráva končí větou: „*České televizi však zbývá podstatnější úkol: přesvědčit veřejnost, že na Kavčích horách nepanuje příliš velké dusno.*“ Zpráva svým vyzněním působí spíše neurčitě nebo neutrálně.

Zpráva s podobným obsahem byla téhož dne, 25. 2. 2014, publikována i v Hospodářských novinách. Zpráva s titulkem „*Původní tým pořadu Události, komentáře se rozpadl*“ zmiňuje pracovníky, kteří z České televize odešli, popisuje děj konfliktu v ČT, připomíná stížnost a komisy odborníků a obecně tyto události shrnuje. Vyznění zprávy je neutrální nebo neurčité.

Stejně tak stejného dne, 25. 2. 2014, informoval deník Právo o odchodu Daniely Drtinové a Martina Veselovského z České televize. Zpráva byla uveřejněna s titulkem „*Moderátoři Drtinová a Veselovský končí v České televizi*“. Zpráva také zmiňuje spory v České televizi, stížnost na cenzuru a shledání Rady ČT a vedení ČT, „*že nebyl porušen ani*

zákon o ČT, ani kodex, ani objektivita ve vysílání a že nestandardní zásahy ve stížnosti popsané nelze potvrdit.“ Vyznění zprávy je neutrální nebo neurčité.

Dne 26. 2. 2014 vyšla v Hospodářských novinách zpráva s titulkem *„Kandidáti do Rady ČT před poslanci: chválí se Beverly Hills, vadí mladý redaktor“*. Zpráva se zabývá veřejným slyšením nových kandidátů do Rady České televize a zmiňuje i souvislosti se sporem v ČT: *„Přestože veřejné slyšení ve sněmovně následovalo jen den poté, co svůj odchod z televize oznámili kritici jejího vedení Martin Veselovský a Daniela Drtinová, zákonodárce zajímalo spíše to, zda adepti četli zákon o České televizi. [...] Výjimkou byl jen občasný dotaz na objektivitu. Téma vleklé krize ve zpravodajství České televize, kdy desítky zaměstnanců podaly podnět k prozkoumání údajných zásahů do nezávislosti, tak otevřeli především někteří kandidáti – a hlavně ti, kteří svou funkci v radě obhajují.“* Zpráva také obsahuje kritická vyjádření vůči tomu jakým způsobem byla stížnost prošetřena. I přesto je vyznění zprávy spíše neurčité.

Stejně tak se o kandidátech do Rady ČT zmiňuje i zpráva z 26. 2. 2014 v deníku Právo. Zpráva byla vydána s titulkem *„Kandidáti do Rady ČT: fráze, chvástání i neznalost“*. Zpráva je ke kandidátům a k průběhu slyšení kritická. V závěru zprávy je zmíněno vyjádření dosluhujícího předsedy Rady ČT Milana Uhde, který je nespokojený s tím, jak se Rada postavila ke stížnosti pracovníků ČT a označila ji za neoprávněnou. I tak však působí zpráva spíše nejasně.

Posledním zkoumaným článkem je zpráva s názvem *„Odbory ČT: Rozpadly se tu týmy, berou se antidepresiva“* ze dne 27. 2. 2014 vydaná v deníku Právo. Zpráva informuje o tom, že Výkonný výbor Nezávislé odborové organizace České televize ve svém vyjádření tvrdě kritizuje vedení ČT a Radu ČT. Zpráva uvádí, že odboráři například tvrdí, že v televizi panuje *„strach, marnost a beznaděj“*, že se *„v posledních dvou letech rapidně zvýšila spotřeba antidepresiv indikovaných závodní lékařkou“*, nebo že se Rada ČT chová jako *„obhájce managementu“*. Dále je v textu uvedeno, že vedení ČT považuje prohlášení odborářů za *„přímo skandální“* a text také obsahuje vyjádření závodní lékařky ČT Martiny Zajíčkové, *„že předseda odborářů Antonín Dekoj zmanipuloval její informaci o antidepresivech a použil ji v jiném kontextu.“* Celkové vyznění zprávy je nejasné, případně spíše nestranné vzhledem k tomu, že zpráva vyváženě uvádí argumentaci obou stran.